
CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 49

V Legislatura

Any 2000

DEBAT SOBRE DECLARACIÓ DE POLÍTICA GENERAL

Sessió plenària
celebrada el dia 28 de setembre de 2000
(Segona i darrera reunió)

Presidència de la Molt Excel·lent
Senyora Marcela Miró Pérez

SUMARI

(Comença la sessió a les 11 hores i 22 minuts)

Debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat Valenciana.

—Propostes del GP Socialista–Progressistes, RE números 16.317 i 16.322, sobre elaboració d'un Pla integral dels recursos i usos sostenibles de l'aigua a la Comunitat Valenciana i sobre un Pla de reforestació de la Comunitat Valenciana. *Es rebutgen.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià i del GP Socialista–Progressistes, RE números 16.246 i 16.321, sobre ordenació del territori. *S'aprova una proposta transaccional.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.243, 16.244, 16.245, 16.252 i 16.253, sobre execució pressupostària, política inversora, ordenació del territori, xarxa ferroviària i alliberament del peatge de l'A-7. *Es rebutgen.*

—Propostes del GP Popular, RE números 16.294, 16.295 i 16.296, sobre condemna del terrorisme, sobre l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i sobre la reforma de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. *S'aproven.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.247, 16.248, 16.249, 16.250 i 16.251, sobre el transvasament Xúquer-Vinalopó, el Pla hidrològic nacional, l'estalvi i depuració d'aigües, sobre les zones humides i sobre un Pla de sanejament integral del riu Segura. *Es rebutgen.*

—Propostes del GP Popular, RE números 16.297, 16.300, 16.301 i 16.302, sobre el model de finançament autonòmic, l'I+D+I, la plena ocupació a la Comunitat Valenciana i sobre les polítiques de recolzament a les pimes. *S'aproven.*

—Proposta del GP Socialista–Progressistes, RE número 16.315, sobre el Fòrum Valencià de la Immigració. *Es rebutja.*

—Proposta del GP Popular, RE número 16.298, sobre el Pla hidrològic nacional. *S'aprova una proposta transaccional.*

—Propostes del GP Popular, RE números 16.299 i 16.310, sobre els projectes de l'AVE, Madrid-Comunitat Valenciana i Corredor comarcal, i sobre l'eliminació de la contaminació del riu Segura. *S'aproven.*

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 25 minuts) (Es reprén la sessió a les 16 hores i 38 minuts)

—Proposta del GP Socialista–Progressistes, RE número 16.316, sobre creació del Consell Valencià de la Dona. *Es rebutja.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.254, 16.255 i 16.262, sobre el 0,7, la pobresa i la marginació al nostre País i sobre l'oferta pública d'atenció a la tercera edat. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Socialista–Progressistes, RE número 16.314, sobre sobre suport al Parc científico-empresarial que promou la Universitat d'Alacant. *Es rebutja.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.258 i 16.259, sobre creació d'una xarxa pública de centres d'educació infantil de primer cicle i sobre mesures perquè tot alumne que ingrese a l'escola pública tinga clar el seu itinerari educatiu. *S'aprova una transaccional.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.256, 16.257 i 16.260, sobre compliment de l'article 23 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, sobre la derogació de l'ordre de 22 de desembre de 1995 de deshomologació i no validesa dels certificats oficials administratius de coneixements de valencià i sobre control del compliment efectiu per part dels centres concertats dels requisits per poder gaudir d'eixos concerts. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Popular, RE número 16.303, sobre mesures que permeten la implantació total del sistema Logse. *S'aprova una transaccional.*

—Proposta del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE número 16.265, sobre construcció de tres unitats de fabricació de biocarburants per als sectors agrari i pesquer. *S'aprova una transaccional.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.267, 16.268, 16.269, 16.270, 16.271 i 16.272, , sobre l'impost especial d'hidrocarburs i sobre mesures per tal d'ajudar els sectors agrari i pesquer. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Popular, RE número 16.304, sobre les llistes d'espera en la sanitat pública. *S'aprova.*

—Proposta del GP Socialista–Progressistes, RE número 16.318, sobre el Projecte de llei de creació del Consell Superior de l'Audiovisual de la Comunitat Valenciana. *Es rebutja.*

—Propostes del GP Popular, RE números 16.305 i 16.306, sobre els serveis públics i sobre l'Administració de Justícia. *S'aproven.*

—Propostes del GP Socialista–Progressistes, RE números 16.319 i 16.325, sobre creació d'una comissió de noves tecnologies de la informació i sobre creació d'una comissió per a la promoció del valencià. *Es rebutgen.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.273 i 16.274, sobre ajudes a les víctimes d'agressions i sobre la Marxa mundial de les dones 2000. *S'aprova una transaccional.*

—Proposta del GP Socialista–Progressistes, RE número 16.320, creació d'una comissió d'estudi, seguiment i control de les llistes d'espera en el sistema sanitari públic valencià. *Es rebutja.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.281, 16.282, 16.283 i 16.284, sobre dotació de tecnologia als hospitals públics, convocatòria pública d'ocupació per tal de cobrir les places vacants en el sistema sanitari públic, sobre reducció de les llistes d'espera i sobre construcció de centres de salut. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Popular, RE número 16.307, sobre investigació agrària. *S'aprova.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.285 i 16.286, sobre sobre la jornada laboral fins a 35 hores i sobre la Llei de prevenció de riscos laborals. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Popular, RE número 16.308, sobre prevenció i extinció d'incendis i sobre el Projecte de llei de protecció civil i gestió d'emergències. *S'aprova.*

—Proposta del GP Popular, RE número 16.309, sobre recollida i gestió de residus i sobre el projecte de catàleg de zones humides. *S'aprova.*

—Propostes del GP Socialista–Progressistes, RE números 16.323 i 16.324, sobre eleccions a cambres agràries i sobre mitjans per tal de pal·liar l'efecte negatiu de la parcel·lació dels camps valencians. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE número 16.287, sobre la Comissió de desenvolupament del Pacte Local i la Comarcalització. *Es rebutja.*

—Proposta del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE número 16.288, sobre la Llei de policia local. *S'aprova una transaccional.*

—Proposta del GP Socialista–Progressistes, RE número 16.326, sobre el Pla eòlic valencià. *Es rebutja.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.289, 16.290, 16.291 i 16.293, sobre energies alternatives, medi ambient, silvicultura preventiva i sobre parcs naturals i altres paratges protegits. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Popular, RE número 16.311, sobre política turística. *S'aprova.*

—Propostes del GP Esquerra Unida del País Valencià, RE números 16.276, 16.277, 16.278, 16.279 i 16.280 sobre contractació fixa del personal al servei del Consell, sobre l'aplicació de l'article 43 de la Llei 8/86, sobre l'aplicació de l'article 9 de la Llei d'horaris comercials, sobre el Consell Assessor de RTVV i sobre la creació d'un Consell Superior de l'Audiovisual. *Es rebutgen.*

—Propostes del GP Popular, RE números 16.312 i 16.313, sobre el projecte de l'aeroport de Castelló i sobre energia. *S'aproven.*

—Propostes del GP Socialista–Progressistes, RE números 16.327 i 16.328, sobre el model de finançament autonòmic i sobre el document del Pacte Local Valencià. *Es rebutgen.*

—Proposta del GP Socialista–Progressistes, RE número 16.329, sobre les ITV. *Es rebutja.*

(S'alça la sessió a les 21 hores i 30 minuts)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 28 de setembre de 2000. Comença la sessió a les 11 hores i 22 minuts. Presideix la Molt Excel·lent Marcela Miró Pérez. Sessió plenària número 28. Segona i darrera reunió.

La senyora presidenta:

Molt honorable senyor president.
Honorables consellers.
Senyors diputats i senyores diputades.
S'obri la sessió.

A continuació correspon el debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre la declaració de política general realitzada en el dia d'ahir pel molt honorable senyor president. D'acord en la Junta de Síndics hi haurà un torn de defensa que els propis grups han establert el seu temps, i eixe mateix temps s'utilitzarà en el torn en contra i no hi haurà rèpliques. D'acord en la resolució 2/III de Presidència que estableix el procediment del debat de les propostes de resolució, en primer lloc li correspon al Grup Parlamentari Socialista defensar les propostes 16.317 i 16.322. Té la paraula el senyor Peris en representació del Grup Parlamentari Socialista. Per vuit minuts.

Propostes sobre elaboració d'un Pla integral dels recursos i usos sostenibles de l'aigua a la Comunitat Valenciana i sobre un Pla de reforestació de la Comunitat Valenciana.

El senyor Peris i García:

Senyora presidenta.

El Grup Socialista-Progressistes, després del debat de política general d'ahir, i com no podia ser d'altra manera, presenta dues resolucions que defensem conjuntament perquè estan clarament lligades, i ratifica la seua voluntat de consensuar una política de planificació hidrològica amb els grups d'aquest parlament; però no solament amb els grups d'aquest parlament, la necessitat d'un gran consens econòmic dels agents econòmics i socials, de les institucions, dels ajuntaments, perquè el marc del Pla hidrològic nacional ens ha de servir per a canviar un model insostenible de l'ús d'un recurs tan important, tan vital, però també escàs en la nostra comunitat, com és el recurs de l'aigua.

Per tant, no pot ser d'altra manera, és precís el consens, perquè per a canviar el model de desenvolupament i anar a la sostenibilitat, no es poden imposar majories mecàniques parlamentàries que cada quatre anys varien de la seua composició. Justament un nou model de sostenibilitat, un nou model de l'ús de l'aigua, necessita i no pot ser d'una altra manera, el consens; per això venim a repetir, consens, consens polític també amb els agents econòmics i socials i també amb les institucions, com els municipis que tenen molt a dir també per a una nova manera d'utilitzar l'aigua. Perquè nosaltres, que sempre des de l'any 93, des del document de les bases per a la política hidrològica del País Valencià, de la Comunitat Valenciana, hem reconegut el dèficit hídric que tenen alguns dels nostres territoris, també diem que hi ha una altra sequera, hi ha un altre dèficit que és la sequera de la gestió de la demanda de l'aigua, que

també cal variar.

No estem complint la Llei d'ordenació territorial de la Comunitat Valenciana, quan en la seua secció cinquena, entre els articles 81-85 parla de com s'ha d'utilitzar eixos recursos hídrics i com s'ha de controlar l'augment de la població sobre algunes comarques que tenen dèficits hídrics. Assistim a un increment a un gran augment de la població sobre el litoral, de la pressió sobre el litoral sense cap control, i n'hi ha poblacions que tenen greus problemes d'aigua, que tenen l'aigua salinitzada, etcètera, que continuen programant 5.000-6.000 vivendes anualment més.

O no hem assistit a un control a una millora de les zones humides. Ja en aquell document ens apareixien marjals a punt de desaparèixer, avui totalment desaparegudes, com per exemple l'albufera d'Orpesa. Estem bombant aigua dolça a la mar, mentre se salinitzen les aigües dels nostres recursos, i els nostres industrials, per exemple de la Plana, estan veient com el taulell té problemes perquè l'aigua està salinitzada. Mentre, torne a dir, bombem milers, centenars de litres d'aigua a la mar. Es calcula que a la marjal de Pego-Oliva s'ha tirat anualment uns 60 hectòmetres cúbics d'aigua dolça a la mar.

Per això –o per què no parlar?– faríem una pregunta: ¿pot el nostre representant en la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, el representant del Govern Valencià, del Consell, dir en aquests moments quants pous subterranis tenim? Ho pot dir? Quants exactament? O quanta aigua es trau en eixos pous? Seria una reflexió. En el propi Llibre blanc de l'aigua es reconeix que n'hi ha 547.886 pous, n'hi ha més, i legals, legalitzats solament 161.953. O ¿què passa en comarques com la del Comtat que els regants tradicionals, els de tota la vida es queden sense aigua perquè no hi ha control d'alguns usos industrials, per exemple de les empreses que es diu del ram de l'aigua dels tèxtils? Què passa ací? Per què no es controlen eixes captacions? O ¿què passa en les catorze fuites calculades, reconegudes per algunes empreses de distribució d'aigua urbana, d'aigua potable que diuen, reconeixen que hi ha catorze fuites per cada quilòmetre de canonada?

I per què no parlar-ne? ¿Com es pot mantenir, com ens hem de carregar de raó –que la tenim els valencians i les valencianes– quan demanem transferències de recursos hídrics d'altres conques com és la de l'Ebre, o podia ser la del Duero, quan nosaltres estem desforestant el nostre país i estem autoritzant nous regadius de cítrics en les cimeres de les nostres muntanyes, canviant bosc per regadius de cítrics que se subvencionen els regadius, els plantons i els embassaments?

Per tant, és necessari que en eixe marc del Pla hidrològic nacional es produísca eixe gran consens polític i social i institucional per a variar eixa política, per a passar una política de la gestió de la demanda de l'aigua que tinga tres objectius: moderar la demanda de l'aigua, maximitzar l'eficiència del seu ús, i efectivament reutilitzar tota la més possible. Però per a això cal ser seriosos, cal posar terminis, cal comptabilitzar les inversions i posar terminis. Per això, nosaltres, que oferim eixe consens, diem, eixe Pla integral d'ús racional i sostenible de l'aigua, ha d'estar compassat entre el 2000 i el 2006, en el segon PDR, la segona gran oportunitat de millorar les nostres infraestructures, de posar un model de sostenibilitat de cara al segle XXI, i no repetir accions ni protocols que acaben passant de protocol a protocol i acaben no fent-se.

Nosaltres no podem consensuar un Pla hidrològic nacional, si per exemple no es repeteixen actuacions com la següent. En el Pla hidrològic nacional, en l'esborrany, en l'avantprojecte del ministeri apareix l'estació depuradora

d'aigües residuals d'Alzira, la depuració integral de l'albufera del sud, els col·lectors generals i estació depuradora d'aigües residuals de Sueca, i els col·lectors generals i de l'EDA d'Algemés i Albalat. Quatre obres de depuració que estaven ja assignades en un protocol de sanejament de l'Albufera, senyors diputats i diputades, en l'any 94. I que en juny del 2000 el nostre conseller d'Obres Públiques ens diu que estan en execució en una petició de documentació.

Amb eixe poc rigor, amb eixe falsejament de dades, amb eixe no delimitar clarament el que s'ha de fer en el Pla hidrològic, nosaltres efectivament difícilment podem anar a la societat, podem anar a eixe Consell Nacional de l'Aigua a demanar eixa solidaritat interterritorial que cal. Per això nosaltres oferim aquesta resolució, aquest gran consens, torne a dir, polític...

La senyora presidenta:

Senyor Peris...

El senyor Peris i García:

...i social per a aconseguir l'estabilitat hidrològica del nostre territori, que passa per una nova gestió sostenible de l'aigua, i efectivament també passa per la solidaritat de les conques que són excedentàries com la de l'Ebre o la del Duero.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Peris.

Torn en contra, té la paraula el senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyora presidenta.

Senyories.

De les dues propostes de resolució que ha defensat el senyor Peris en nom del Grup Parlamentari Socialista, vaig a referir-me en primer lloc a aquella que contempla el tema del Pla de reforestació.

En estos moments la Comunitat Valenciana disposa d'un Pla de silvicultura preventiva que té com a objectiu la defensa d'un total d'1.034.738 hectàrees, el que suposarà a la finalització de la seua execució la protecció de la totalitat de la superfície forestal de la comunitat. El pla contempla 68 àrees d'actuació que es tradueixen en els seus corresponents projectes d'execució d'obra, projectes que contemplen tant actuacions en monts públics com privats, pel que de manera breu a l'execució en monts privats en cada àrea d'actuació, es realitza una declaració de zona d'actuació urgent per a la defensa front als incendis forestals.

L'estat de desenrotllament del pla es concreta en les següents xifres. Primera fase: 1997-2001, superfície defensada, 61.101 hectàrees; segona fase, 2001 a 2005, superfície defensada, 151.961 hectàrees; tercera fase, 2003-2007, superfície defensada 204.000 hectàrees. La segona fase, que s'inicia en el 2001, junt en el solapament per al 2003-2005 de la tercera fase, complix de forma clara les propostes de resolució que acaba de plantejar el Grup Socialista. El ritme d'acceleració en l'execució i redacció de projectes no sols ve donat per la disponibilitat pressupostària, sinó també per la necessitat de posar en marxa una nova figura legal, com és la declaració de zona d'actuació urgent, d'acord en la Llei 3/1993 forestal de la Comunitat Valenciana.

Però com l'esperit del Grup Parlamentari Popular és

d'oferir el consens, buscar el diàleg i l'enteniment en totes les forces polítiques de la Cambra, li fem un repte al Grup Parlamentari Socialista. I és que a pesar que no podem acceptar la seua proposta com està, després demanarem un recés a la senyora presidenta, per a intentar aplegar a una transaccional, si efectivament de les paraules del senyor Peris en esta qüestió es pot derivar a la bona fe del seu grup.

Altra cosa distinta li plantejaria jo quant a la defensa que ha fet de la proposta 16.317 referent al Pla hidrològic nacional. Mire, efectivament, en estos temes... que és un tema d'estat, és un tema d'estat. Jo recorde des de l'any 83 quan es constitueixen les Corts per primera volta estem discutint del Pla hidrològic nacional, però estem discutint d'una cosa etèria, una cosa que entrava més en la ciència ficció que en la realitat. No hi havia cap govern d'Espanya que fóra capaç de posar en marxa un Pla hidrològic nacional. És més, després de l'aprovació de la Llei d'aigües del 85, els qui aleshores teníem l'honra i l'orgull d'estar en l'oposició del govern socialista, esperàvem en il·lusió i en anhel que el govern de la Generalitat instara al govern d'Espanya per a què a partir d'eixa llei d'aigües es fera el Pla hidrològic nacional. No hi havia forma. Sempre mostràvem la nostra solidaritat i el nostre recolzament al govern de la Generalitat aleshores, per a què fera eixa demanda davant del govern de l'estat. I no hi havia forma, ni ho demanaven i si ho demanaven era en la boca xicoteta, no els feien cas i mai s'avançava en eixe Pla hidrològic nacional.

Clar que és un tema d'estat. Estem davant un fet històric. No hi haurà res més important al llarg de tota la legislatura com l'aprovació del Pla hidrològic nacional en què van a contemplar-se el transvasament d'aigües de les conques excedentàries a la nostra que és deficitària. Les aigües de l'Ebre, això que quan parlàvem de les aigües de l'Ebre ens deien d'alguna forma que estàvem un poc bojós, que no sabíem el que demanàvem. Doncs mire vosté, ara és realitat, senyories, perquè hi ha un govern responsable que ha sigut capaç de portar endavant un projecte tan important, instat constantment pel govern de la Generalitat Valenciana, que ha sabut defensar els interessos més idonis per al desenrotllament de l'economia valenciana, com passen necessàriament pel Pla hidrològic nacional.

Però clar, el que fa falta és que tinguem només una veu. Jo ja no sé si el que diu ací el senyor Peris té validesa per al Grup Socialista o no ho té. Per què? Perquè estic acostumat que el senyor Peris pareix que tracte de rebentar tots els temes de l'aigua. Clar, no hem d'oblidar que el senyor Peris militava anteriorment en una formació política que no va ser capaç ni tan sols d'aprovar el pacte de l'aigua que el Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari Popular van aprovar en esta cambra i van portar endavant.

Jo no sé si ja d'una volta per a sempre anem a saber de forma clara si el Grup Parlamentari Socialista està d'acord en el Pla hidrològic nacional i vol el transvasament d'aigües de l'Ebre o no el vol. Si vol vertaderament el transvasament d'aigües del Xúquer al Vinalopó, si vol que siguem mereixedors d'aigua procedent de zones excedentàries, jo pense que la realitat és que el govern de la Generalitat ha sigut capaç de posar en funcionament polítiques de racionalització i millora de l'ús de l'aigua, d'increment de la quantitat de l'aigua sanejada i depurada, per a ser mereixedors de la solidaritat d'eixes altres comunitats que tenen excedents de l'aigua. Perquè si nosaltres sabem redistribuir els nostres recursos, si sabem aprofitar-los fins l'últim hectolitre d'aigua, serem mereixedors del fet que les altres comunitats que tenen excedents pensen que sí que som mereixedors d'eixe transvasament. I això és el que planteja el Pla hidrològic nacional.

Però és que nosaltres estem oberts al diàleg. Jo no sé si vostè està en sintonia amb les paraules del senyor Puig d'ahir, perquè jo desprec de la intervenció del senyor Puig que el Grup Parlamentari Socialista sí que pot aplegar a eixe pacte d'estat que nosaltres demanem, a eixe mateix pacte d'estat que nosaltres des de l'oposició recolzàvem sempre, parlàvem sempre al govern de la Generalitat quan tenia la responsabilitat el Partit Socialista. Si estan en eixa línia, jo no tinc ningun inconvenient, senyoria, a pesar que tenim una resolució presentada demanant el recolzament de la Cambra al Pla hidrològic nacional; si vostés estan en eixa línia de defensar el Pla hidrològic nacional, de defensar la millora de les tecnologies de reg de la nostra comunitat, disposats que es faça el millor aprofitament possible de l'aigua i que en totes les comunitats diguem la mateixa cosa, que defensem el nostre dret als transvasaments –que formen part de la conca de l'Ebre, ho dia el president de la Generalitat ahir i també ho dia el portaveu del Grup Parlamentari Socialista–, si vostés estan en eixa línia, senyories, no tenim ningun inconvenient a demanar un recés a la senyora presidenta per intentar aplegar a una esmena transaccional, que el Reglament en este cas sí que ho permet, perquè n'hi ha dos paregudes, la de vostés i la nostra.

Una altra cosa serà allò que pense el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, que està en el seu dret de recolzar o no recolzar. Ja en aquell moment no va recolzar el pacte de l'aigua, per tant, no m'estranyaria que ara tampoc estigueren per la tasca. És el seu dret legítim, que jo vaig a respectar. Però si vostés estan en la bona voluntat de fer un pacte d'estat en esta qüestió, de demanar que s'agilite el Pla hidrològic nacional, de respectar eixes polítiques que està desplegant la Generalitat Valenciana d'exigir a Madrid constantment que s'agilite el Pla hidrològic nacional i que es respecten els drets nostres al transvasament d'aigües de l'Ebre i d'altres zones excedentàries, no tenim ningun inconvenient, senyoria, a demanar un recés i intentar aplegar a un acord. Però un acord per a sempre, un acord...

La senyora presidenta:

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Acabe, senyora presidenta.

...un acord perquè tots units recolzem el govern de la Generalitat perquè puga continuar exigint a Madrid la solució als nostres problemes hídrics, que són històrics i que ara afortunadament, gràcies a Déu, pareix ser que el Pla hidrològic nacional va a resoldre'ls.

Senyoria, si el Grup Parlamentari Socialista està disposat que negociem i intentem una transaccional, formalment li faig eixa petició. Però, però...

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Hi ha una petició; per tant, se suspén la sessió per cinc minuts.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 41 minuts)

(Es reprén la sessió a les 12 hores i 9 minuts)

La senyora presidenta:

Es reprén la sessió. *(Remors)*

Senyories. Em comuniquen els grups parlamentaris que no hi ha hagut possibilitat d'aplegar a un acord, però hi ha altres propostes relatives al mateix tema en què intentaran aplegar a un acord. Per tant, correspon a continuació la votació de les propostes de resolució 16.317 i 16.322.

Senyories...

El senyor Oltra i Soler:

Senyora presidenta. Demanaríem votació per separat.

La senyora presidenta:

Votació per separat, per tant.

Votació de la proposta 16.317. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 24 vots a favor, 52 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Votació corresponent a la proposta de resolució 16.322. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 32 vots a favor, 49 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la proposta.

Debat de les propostes 16.243, 244, 245, 246, 252, 253, del Grup Parlamentari Esquerra Unida, per set minuts.

Té la paraula, senyor Oltra, en representació del Grup Parlamentari Esquerra Unida. *(S'interromp la gravació)*

Propostes sobre execució pressupostària, política inversora, ordenació del territori, xarxa ferroviària i alliberament del peatge de l'A-7

El senyor Oltra i Soler:

Senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Anem a presentar una sèrie de propostes de resolució de diferents matèries. Hem hagut d'ajuntar-les per un problema de quantitat, però bé, vaig a intentar explicar-les.

En primer lloc, n'hi ha dos que fan referència a una qüestió que crec que és molt important, i és el tema dels diners públics. Els diners públics són una cosa important, i cal ser molt prudents amb ells. Nosaltres creem que el Partit Popular en el Consell juga amb massa alegria amb eixos diners que els ciutadans, mitjançant els impostos, els donen per a poder-los gestionar, i els resultats jo crec que estan ahí. El creixent endeutament per part de la Comunitat Valenciana està simplement disparat en aquestos moments, i està creixent d'una manera imparable. Simultàniament, hi ha altres comunitat autònomes que en l'últim any inclús han baixat eixe endeutament, mentre el Partit Popular continua augmentant-lo. Tant l'ha augmentat que inclús hi ha percentatges del 80% en eixe augment.

La senyora presidenta:

Un moment, senyor Oltra.

Senyories, pregue silenci. Gràcies.

Continue.

El senyor Oltra i Soler:

Som en aquestos moments ja la tercera comunitat d'Es-

panya més endeutada. Arribem a prop dels 800.000 milions de pessetes, sense comptar les xifres d'allò que es diu el deute centrifugat. Per tant, crec que no estem en una bona posició, i crec que en eixe aspecte no són un bon exemple.

Per tant, és un tema que ahir, efectivament, es va discutir molt. D'alguna manera el president mateix reconeixia no solament eixa situació, lògicament, ell buscava alguna excusa per a justificar-la, i inclús allò que és pitjor, ens anunciava ruïna d'alguna manera, en el sentit que venia a dir que al ritme actual probablement la cosa anava a posar-se pitjor encara i que caldria buscar alguna fórmula per a eixir d'eixa situació. Això probablement, vista la política actual, voldrà dir anar unflant cada volta més eixa situació d'endeutament, que d'alguna manera ja comença a hipotecar el funcionament mateix de la comunitat, però que pot hipotecar inclús futurs governs de la Generalitat mateixa.

Per tant, considerem que és un tema en què cal fer esforços seriosos. Per una banda, intentar reduir eixe endeutament, i fonamentalment, intentar seleccionar en què s'estan gastant eixos diners. Perquè clar, nosaltres, si fóra per a inversions necessàries, inversions útils socialment parlant, nosaltres no tindríem cap inconvenient, però clar, no és això el que s'observa, s'observa que el Consell malbarata públicament diners en quantitats molt importants en tota una sèrie d'iniciatives que per a nosaltres no són en absolut prioritàries.

Per tant, demanem –s'ha fet inclús una correcció a una de les propostes que he presentat, supose que els representants dels altres grups també la tindran–fer un esforç seleccionant eixe tipus d'inversions de manera de poder reduir eixe endeutament.

Per altra banda, també un tema que ens preocupa moltíssim és el que està passant en els pressupostos. Els pressupostos exactament s'aproven en esta Cambra, però després la seua execució és poc menys que una loteria. Ningú garanteix, especialment en el capítol d'inversions... Perquè clar, la part grossa del pressupost pràcticament quasi no es pot tocar, el tema de despeses corrents, sous, etcètera, però en el capítol d'inversions especialment ahí és una incertesa absoluta que allò que ix aprovat en desembre de l'any anterior es pugui desenvolupar, que es pugui executar. Això és una loteria i això tot el món ho sap. El mes següent inclús ja comencen els retalls pressupostaris, de manera que allò que apareix ahí a voltes és per a quedar bé amb l'alcalde de torn però després no hi ha cap garantia. Demanem que, en la mesura del possible, s'ajuste molt més el tema de l'execució pressupostària, i en tot cas també que aquestes Corts tingueren una major i més ràpida informació sobre el nivell d'acompliment d'eixos temes.

En la proposta també hi ha una altra sèrie de coses, per exemple, un tema que no té res a vore amb l'altre. Ahir es va comentar jo crec que per part de tots la necessitat de disposar d'una nova llei d'ordenació del territori. Jo crec que tots som conscients que la que hi ha no ha funcionat. Però a pesar de no haver funcionat, ahí du més de deu anys de vigència, en un període en el qual el País Valencià ha canviat d'una manera radical, i no sempre per a bé, perquè especialment en algunes zones, especialment en les zones del litoral, s'ha dut a temen una edificació d'alguna manera indiscriminada, que ha suposat que gran part del nostre litoral avui estiga absolutament massificat, i una part important d'ell queda en estos moments davall el perill que la redacció de nous plans generals pugui acabar de consolidar eixa ocupació indiscriminada.

Nosaltres pensem que, igual que ja està fent-se en algunes altres comunitats autònomes, abans que es consolide això, abans que siga impossible recuperar eixe espai, pen-

sem que és important anar a una moratòria en tot aquell sòl que ja no siga urbà, que no tinga eixa consideració, de manera que no es continue qualificant eixe tipus de sòl en les zones del litoral mentre no s'aprove eixa Llei d'ordenació del territori. Per altra banda hi ha una proposta concreta sobre aquesta llei que pensem també absolutament necessària.

I hi ha també dos temes més, un d'ells fa referència al tema de l'Ave i la xarxa ferroviària. Nosaltres, ahir ho dia el nostre portaveu, considerem que l'Ave no és una actuació prioritària per al País Valencià, i no tenim cap *amago* a dir-ho, perquè estem convençuts que inclús no solament no és una prioritat sinó que en aquests moments arriba a ser un luxe, una manera de malbaratar diners públics. Tenim necessitats importantíssimes, inclús en la xarxa ferroviària mateixa. Tenim trens, tenim tota una sèrie de servei ferroviari en alguns casos absolutament tercermundista, i quan això està passat i quan això no rep més que promeses i promeses any darrere any, conveni darrere conveni, protocol de no sé què, ministre que passa, conseller que passa, etcètera, i que els anys van passant i que no s'observa cap millora en eixe sentit, la veritat és que vore l'alegria, la força, l'ímpetu, l'interés que es posa per part de l'Ave, la veritat és que crida molt l'atenció. Segurament hi haurà una gent que estarà desitjant que l'Ave es faça, però jo crec que no és una prioritat per a la immensa majoria de la població, que sí que té altre tipus de prioritats, en concret en la utilització d'eixa xarxa ferroviària convencional: els trens de rodalies, etcètera, que estan ahí i que cada volta estan pitjor. Per tant, demanem que es prioritze, que es canvie el xip precisament, de manera que l'Ave siga la cosa secundària i que la cosa prioritària siga allò altre.

I també hi ha una altra proposta que fa referència a un tema també vell ací, que és el tema de l'alliberament del peatge de l'autopista A-7. Hi ha hagut inclús propostes en estes Corts aprovades majoritàriament que el govern hauria d'anar en eixa direcció. S'ha fet justament allò contrari, gràcies al Partit Popular. No solament no s'ha rescatat sinó que s'ha allargat la concessió, i ara tenim problemes seriosos.

La senyora presidenta:

Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Sí, un momentet.

Per tant, allò que demanem, reiterem la nostra petició que aquesta via pugui ser alliberada, té un cost econòmic, però evidentment també té un cost econòmic tota una sèrie d'infraestructures que cal fer per culpa precisament del manteniment del peatge de l'A-7.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Torn en contra? El senyor Costa té la paraula.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Señor Oltra, en primer lugar yo tengo que decirle que con las primeras enmiendas que usted plantea está intentando trasladar una imagen que no es la correcta ni la real ni de la gestión presupuestaria del Gobierno Valenciano, ni de la situación económica y financiera de la Comunidad Va-

lenciana. Yo, desde luego, veo tan obvio que el gobierno tenga que ejecutar los presupuestos lo máximo o lo más razonablemente posible, de acuerdo con lo que se aprueba en la Cámara en el debate de presupuestos, que la veo una obviedad. Ahora, si lo que usted está planteando aquí es que el Gobierno Valenciano hace un uso abusivo de las modificaciones presupuestarias, le diría que eso es absolutamente falso.

En primer lugar, en primer lugar, porque si un gobierno por su buena gestión genera aproximadamente un 70% de las modificaciones que se realizan porque procede o consigue obtener nuevos ingresos no presupuestados inicialmente, usted no pretenderá que esos ingresos no se les aplique a partida presupuestaria. O si hay algún convenio con algún ayuntamiento que en un momento dado el ayuntamiento no lo puede ejecutar y se necesita dinero para dotar, por ejemplo, un centro de salud, usted no pretenderá que nosotros dejemos ese centro de salud sin dotación por una necesidad extraordinaria y que mantengamos el dinero ahí parado. No creo que sea eso lo que usted pretenda.

Estamos hablando de la gestión de un presupuesto de 1 billón 200.000 millones. Estamos hablando de unas modificaciones presupuestarias de media de un 7%... (*remors*)

La senyora presidenta:

Un moment, senyor Costa.
Senyories, per favor, silenci.
Continue, senyor Costa.

El senyor Costa Climent:

Sí, gracias, señora presidenta.

Estamos hablando que desde el año 96 hasta el año 99 la media de las modificaciones presupuestarias ha sido de un 7%. Estamos hablando de que a 31 de marzo el volumen de modificaciones presupuestarias en el año 2000 supone un 1,24% del presupuesto. Por lo tanto, por lo tanto, señor Oltra, tenemos una gestión seria, rigurosa y ajustada a la realidad presupuestaria de nuestra comunidad.

¡Hombre!, yo creo que en el tema de la deuda no solamente creo que el crecimiento del endeudamiento de nuestra comunidad ha sido moderado, incluso inferior al que en otras épocas se ha dado, sino que, lógicamente, nuestra comunidad autónoma es una de las comunidades que más techo competencial tiene. Y siendo la que más techo competencial tiene, sí que le puedo decir que la situación que usted intenta trasladar de bancarrota de la administración pública valenciana no se corresponde con los datos económicos de esta comunidad. Esta comunidad es la comunidad que más empleo crea, 292.000 empleos netos desde el año 95, es la comunidad que más crece del conjunto de España, por encima de la media estatal y por encima de la Unión Europea, es la comunidad en estos momentos que mejor saldo comercial tiene y la segunda más exportadora. En definitiva, es una comunidad que tiene unas condiciones económicas muy positivas para poder asumir la carga que usted está afirmando. Pero es que, además, si a algo se ha destinado el esfuerzo inversor del gobierno ha sido en política social. Desde el año 96 hasta el año 2003 se van a invertir 145.000 millones de pesetas en conseguir adecuar la Logse en nuestra comunidad, en aplicar el mapa escolar. Haga usted cuentas de cuántos centros escolares. Desde el año 95 se han construido 78 centros de salud nuevos, más de 10.000 millones de pesetas, y se van a construir 37 más a lo largo de esta legislatura, dos hospitales nuevos. Se ha duplicado

el número de plazas para la tercera edad, para las residencias de la tercera edad.

Si eso no es política inversora social, señor Oltra, no sé qué es lo que usted considerará como política social inversora.

Con respecto a las otras enmiendas, decirle, señor Oltra, que desde luego nosotros creemos que no tiene sentido establecer una moratoria sin en estos momentos disponer de los instrumentos necesarios que justifiquen a nivel territorial y legitimicen a nivel territorial la congelación que usted está planteando. ¿Qué es lo que está haciendo el gobierno? El gobierno está realizando trabajos de preparación del modelo territorial valenciano, está buscando analizar y realizar las propuestas necesarias para la ordenación territorial; por lo tanto, no vemos adecuada la aplicación de la moratoria.

Si es posible, yo pediría un receso a la presidencia de la Cámara para llegar a un acuerdo en la propuesta en la cual usted solicita un proyecto de ley de ordenación del territorio para este mismo período de sesiones.

Y, por último, con las enmiendas sobre infraestructuras ferroviarias y la autopista, decirle que yo he oído una nueva cosa: que el dinero destinado al Ave es derrochar el dinero público. Yo creo que usted debería salir y preguntar a los ciudadanos valencianos si el llegar desde la Comunidad Valenciana a Madrid en menos de 100 minutos es derrochar el dinero valenciano. Y estamos de acuerdo con que hay que invertir en las líneas ferroviarias de nuestra comunidad. Estamos de acuerdo, tan de acuerdo que es lo que llevamos haciendo en los últimos años. Y le voy a poner ejemplos. La línea Madrid-Valencia-Alicante y el corredor Mediterráneo ya se encuentra electrificada en todo su trazado. La línea Sagunto-Teruel-Canfranc, el ministro de Fomento ya ha manifestado que es necesario modernizar esa línea y la reapertura del túnel transpirenaico. La línea Játiva-Alcoy ha sido modernizada y ha supuesto un aumento de los pasajeros en los últimos tiempos. En definitiva, el Gobierno Valenciano, cogido de la mano del gobierno del Estado, ha gastado recursos, tiempo y ha hecho un esfuerzo importantísimo por modernizar nuestras líneas férreas.

Lógicamente, no es ninguna sorpresa para usted el rescate o la liberalización del peaje de la A-7. Nosotros creemos que es importantísimo actuar en políticas para rebajar los peajes de la A-7, y es lo que este gobierno...

La senyora presidenta:

Senyor Costa...

El senyor Costa Climent:

Sí, termino, señora presidenta.

...y es lo que este gobierno lleva haciendo desde el año 95, negociando con la empresa para que invierta, y fruto de ello es que el peaje ahora se va a coger en Sagunto y no en Puzol. En definitiva, en definitiva, bajar los peajes, mejorar el tráfico, aumentar su volumen y reducir el peso para los ciudadanos.

Muchas gracias, señora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Costa.

Ha hagut una oferta sobre la possibilitat d'arribar a un acord. Se suspén la sessió per cinc minuts, per favor.

(Se suspén la sessió a les 12 hores i 28 minuts)

(Es reprén la sessió a les 12 hores i 45 minuts)

Propostes sobre ordenació del territori

La senyora presidenta:

Es reanuda la sessió.

Senyories, pregue ocupen els seus escons.

Ha arribat a la Mesa de les Corts Valencianes una proposta alternativa.

Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente propuesta transaccional a la propuesta de resolución número 16.246 y 16.321.

Propuesta alternativa: “Les Corts Valencianes insten al Consell per tal que prioritze la redacció d’una nova llei d’ordenació del territori”. Corts Valencianes, 28 de setembre de 2000. Signat pels tres grups parlamentaris.

Per tant, correspon a continuació la votació de l’esmena transaccional que suposa la retirada de les esmenes 16.246 y 16.321.

Senyories, comença la votació.

El resultat és de 82 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Votació per a la resta de propostes de resolució defensades pel senyor Oltra.

La senyora Moreno Fernández:

Señora presidenta, para pedir votación por separado de la número 16.252.

La senyora presidenta:

D’acord.

Votació separada per a la 16.252.

Senyories, comença la votació.

El resultat és de 5 vots favor, 48 en contra, 30 abstencions. Queda rebutjada.

Votació per a la resta d’esmenes defensades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida.

Senyories, comença la votació.

El resultat és de 38 vots a favor, 47 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades les propostes de resolució.

Correspon el debat al bloc tres, propostes de resolució 16.216... (remors) 16.294, 16.295 y 16.296 del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el senyor Font de Mora.

Propostes sobre l’Acadèmia Valenciana de la Llengua i sobre la reforma de l’Estatut d’Autonomia de la Comunitat Valenciana

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías.

Mi grupo parlamentario concede extraordinaria importancia, no porque las demás no la tengan, que la tienen, pero concede mucha importancia a estas propuestas de resolución. A mí me gustaría que sus señorías, si a bien lo tuvieran, me hiciesen el favor de leerlas por lo menos. Dos de ellas pasaré..., a pesar de su importancia, o, quizá por ello han sido tratadas extensamente en el debate que ayer tuvimos, y, por tanto, pasaré sobre ellas más someramente.

Una dice: “Las Cortes Valencianas expresan su voluntad en que se cumpla la Ley de la creación de la Academia Valenciana y a la mayor brevedad posible sean nombrados los

académicos atendiendo a los criterios contenidos en la ley”. A la luz de lo que ayer se debatió creo que la cuestión es evidente.

Otra: “Las Cortes Valencianas manifiestan su voluntad política de reforma del Estatuto de Autonomía de la Comunitat Valenciana en todos aquellos que gocen del consenso necesario”.

Y, la tercera, aquella que dice: “Las Cortes Valencianas acuerdan manifestar su repulsa a actuaciones o declaraciones que en cualquier punto del territorio español atenten contra el orden constitucional o estatutario o que planteen un ataque a las instituciones del Estado, y muy singularmente condenan las actuaciones criminales de la banda terrorista ETA. Al mismo tiempo, las Cortes Valencianas se reafirman en los valores contenidos en el Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, la Constitución Española y las instituciones que de ella dimanar, y expresan su rechazo a todo aquello que pueda significar un ataque a los pilares básicos de la convivencia del pueblo valenciano y a sus señas de identidad”.

Yo no quiero hacer traición a ninguna de las conversaciones mantenidas al respecto con otros grupos parlamentarios a lo largo de esta mañana respecto a esta cuestión si revelo alguna reticencia que se ha tenido por parte de ellos en cuanto a lo que supone la segunda línea: “Las Cortes Valencianas acuerdan manifestar su repulsa a actuaciones o declaraciones”, con el temor de que expresar una repulsa a una declaración pudiera suponer un ataque a la libertad de expresión.

Señorías, creo que era Voltaire el que decía: “Aborrezco lo que dices, pero daría mi vida para que pudieras continuar diciéndolo”. Yo creo que estamos aquí ante una cuestión en la que podemos decir, cuando se plantean ataques virulentos o frontales a nuestro sistema constitucional o al fundamento y pilar estatutario de nuestra convivencia, que podemos reproducir la frase de Voltaire perfectamente sin que ello suponga ningún ataque a la libertad de expresión, porque si yo le digo a un señor: aborrezco o –traducido al lenguaje moderno– discrepo de lo que dices, pero a continuación digo: defiendiendo tu derecho a decirlo, defiendiendo su libertad y al mismo tiempo me reservo un derecho de crítica, un derecho de opinión sobre lo que se dice. Y en una institución como la que estamos incluso introduzco un factor de pedagogía política de cara a la población.

Es decir, de la misma manera que cuando en otro país el señor Haider, por ejemplo, defendió unas ideas ultraderechistas, toda Europa reaccionó y esta Cámara también se sensibilizó, todos nosotros nos sensibilizamos frente a esta situación sin que por eso tuviéramos la sensación de estar atentando contra la libertad de expresión en modo alguno, de la misma manera –digo– cuando los ataques a nuestros pilares de convivencia vengan de otra parte podemos nosotros legítimamente pronunciarnos en esta cámara y decir: “Oigame, no estoy de acuerdo con lo que usted dice, la Cámara repulsa lo que usted dice, lo rechaza y, sin embargo, usted podrá seguir diciéndolo”, porque usted, aunque no esté de acuerdo con el orden constitucional, está amparado por la Constitución, que esta es la grandeza de las instituciones democráticas.

Por tanto, cuando el Partido Popular plantea estas cuestiones, no pide más que la reprobación. No pide la represión, pide estrictamente un juicio de valor. Que cuando alguien se oponga a la Constitución Española, cuando alguien ataque a nuestro Estatuto, simplemente sepa que el conjunto del pueblo valenciano está en contra de esas manifestaciones, no lo ve bien. Y él puede seguir haciéndolo, y puede seguir manifestándose verbalmente o puede seguir

manifestándose *sensu stricto* en las manifestaciones en la calle o donde quiera que esté autorizado por la ley vigente.

Por tanto, yo creo, señorías, que quizá explicado así algunas de las reticencias que esta mañana aquí se nos han manifestado puedan ser matizadas, puedan ser tamizadas y no tengamos el bochorno de votar en contra de algo que en un futuro pudiera ser importante.

La segunda parte de esta proposición dice: “Al mismo tiempo, las Cortes Valencianas se reafirman en los valores contenidos en el Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, la Constitución Española y las instituciones que de ellas dimanar, y expresan su rechazo a todo aquello que pueda significar un ataque a los pilares básicos de la convivencia del pueblo valenciano y a sus señas de identidad”.

A nosotros, señoría, se nos hace muy difícil, de verdad, se nos hace muy difícil comprender cómo es posible que en esta cámara no se pueda aprobar un texto de esta naturaleza, tanto más cuanto que recientemente, y con motivo de la tristemente célebre oleada de atentados etarras, ha habido conversaciones de los principales partidos, de los que estamos aquí representados, a nivel de nuestros dirigentes estatales, ha habido conversaciones en Madrid, y uno de los elementos básicos, uno de los cinco puntos puestos encima de la mesa, señorías, en Madrid eran el respeto a la Constitución, el acatamiento a la Constitución y su defensa y el respeto y el acatamiento a los estatutos de autonomía, como derivados de la propia Constitución y como cuerpo a su vez constituyente a nivel de las distintas comunidades autónomas. Esto, señorías, les recuerdo que fue aprobado tanto por el secretario general... además el actual secretario general del Partido Socialista, representantes de Esquerra Unida y representantes del Partido Popular.

Por tanto, yo, sin temor a exagerar, diría que estamos ante una prueba de fuego, ante una prueba de fuego de lealtad constitucional. No me gusta ser grandilocuente, menos en este tema, menos en este momento, pero sí, señorías, que yo demandaría de ustedes un punto de reflexión, porque lo que hoy nos pudiera parecer dirigido a cualquier grupo –no sé a cuál–, a cualquier grupo con el que pudiéramos mantener alguna posición de afinidad –no sé cuál, pero alguna posición de afinidad–, como lo que estamos tratando es de un principio general, en el futuro el ir en contra de estos principios se nos podría volver en contra de todos. Por tanto, permítanme, señorías, que apele, pues, a su sentido de la responsabilidad.

Estamos viviendo un momento histórico, sin duda, trascendental en nuestro país y a unos años trascendentales. El profesor Eliseo Aja, que es catedrático de derecho constitucional de la Universidad de Barcelona, lo digo por su ubicación en una comunidad muy concreta que es muy sensible a los temas de autonomía, pues digo que el profesor Aja dice que en los últimos 25 años, en el último cuarto de siglo, España ha pasado de ser el país más centralista de Europa a ser el país más descentralizado de Europa. Es decir, estamos gozando de unas condiciones de autonomía difícilmente observables en nuestro entorno europeo. Esa situación indudablemente crea tensiones.

Otro profesor de historia –lamento no recordar ahora el nombre porque hablo de memoria–, afirmaba en una publicación esta semana “que no fuera a ser que se estuviera en una situación de tensionar la propia idea de país a partir de esta eflorescencia de las autonomías”.

En estos momentos de una cierta incertidumbre en el marco de nuestra convivencia, lo cierto es que estas declaraciones, estas puestas a punto ideológicas, estas manifestaciones tienen un valor –lo he dicho antes– pedagógico, pero también terapéutico, si me permiten sus señorías. Ha-

blábamos ayer de que las manifestaciones de violencia de algunas determinadas comunidades autónomas eran una patología del sistema, eran la enfermedad del estado autonómico. Declaraciones como esta, donde, si me permiten la frase, amorosamente, esta institución recoge y ampara el Estatuto de Autonomía que le da vida y le conforta y recoge y ampara la Constitución Española, que conforta y a su vez recoge la voluntad de todos los españoles, no están nunca de menos, señoría, ni son nunca innecesarias. Y me parece que en el interés de todos los valencianos y todas las valencianas, sus señorías deberían apoyar estas propuestas de resolución.

Nada más y muchas gracias, señora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Font de Mora.

Torn en contra? El senyor Oltra. (*Remors i pausa*)

Senyor Oltra. (*Remors*)

El Grup Parlamentari Esquerra Unida, assenyala el senyor Cardona com a orador.

Té la paraula el senyor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyors diputats, senyores diputades.

Nosaltres no podem estar d'acord en aquestes tres propostes que ha plantejat el Partit Popular.

La de la reforma de l'Estatut perquè no s'aproxima als estatuts que nosaltres considerem de primera categoria. I, per tant, com no es fica exactament en què consisteix eixe consens, eixe acord a què podríem arribar, nosaltres no podem estar d'acord.

En el cas de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, vos-tés ja saben que no podem estar també d'acord amb aquesta proposició tal com està, perquè no vàrem estar d'acord amb la llei. I a nosaltres no ens ha fet falta mai una Acadèmia Valenciana de la Llengua. Sempre hem parlat el valencià, l'hem escrit, l'hem utilitzat, intentem potenciar-lo i fomentar-lo, i sempre hem tingut clar quina és l'autoritat lingüística que ens ha pogut guiar durant este temps que no hem tingut acadèmia. Per tant, tampoc podem votar a favor d'aquesta proposició.

Però vaig a fer especial menció a la que el portaveu del Partit Popular també s'ha centrat fonamentalment en la seua intervenció, perquè jo pense que ací s'ha perdut una oportunitat de traure una declaració molt clara, molt contundent i potentia contra el que són les accions violentes, contra el que és el terrorisme d'ETA, contra el que suposa ja un atac a la vida, un atac a la llibertat d'expressió, com és l'assassinat, les morts o qualsevol acció violenta –no ens centrem només en els assassinats. I pense que s'ha perdut l'oportunitat de traure una declaració conjunta de tota la cambra unànime, perquè s'han volgut mesclar i s'han volgut confondre coses en esta proposició que ha presentat el Partit Popular.

En primer lloc, vull deixar ben clar que nosaltres qualsevol proposta de resolució que directament propose la condemna als atemptats d'ETA i condemne les accions violentes que es puguen tindre la recolzarem sempre. Però en este cas no podem fer-ho per tot allò que envolta la proposta.

En primer lloc, nosaltres no podem mostrar la repulsa a actuacions o declaracions que en qualsevol punt del territori espanyol atempten contra l'ordre constitucional, interpretant-lo així. Anem a vore. La mateixa Constitució reconeix

que és factible, és possible canviar-la, modificar-la. El mateix Estatut ho reconeix també. I els canvis només es fan quan una persona, varies, un grup social, expressa el seu desacord en el que hi ha allí escrit. És a dir, ¿és possible fer declaracions contra la Constitució? Sí. La mateixa Constitució ho defensa, i ho defensa perquè reconeix la llibertat d'expressió com un dret fonamental.

Per tant, ací nosaltres ens podríem trobar rebutjant, per exemple, la realització d'un acte en l'altra punta d'Espanya a favor de la república. Nosaltres considerem que és possible fer un acte a favor de la república. De fet, nosaltres sempre ens hem considerat republicans. Per tant, ací és on està el problema d'aquesta declaració. No podem acceptar que nosaltres rebutgem eixe tipus de declaracions, fins i tot actuacions, perquè convocar un acte a favor de la república és actuar, ja no és declarar.

Per tant, ahí considerem que hi ha hagut una manca de flexibilitat per part del Partit Popular, perquè haguérem pogut arribar a acords molt substancials i importants. Perquè aquí no fica, per exemple, violentes, ja és un aspecte... Només haguera ficat violentes, ja haguera sigut un altre tipus de qüestió.

També podem dir que el Partit Popular tampoc sempre compleix la Constitució, i no per això se'l persegueix i no sempre mostrem la repulsa. Per exemple, en la Constitució queda clar que l'Estat no té cap religió concreta seua, i els poders públics i el Partit Popular moltes voltes inauguren coses amb la presència d'autoritats de l'església catòlica. O podem referir-nos a l'article 35 de la Constitució, que diu que tot el món té dret al treball, i no sempre això està garantit ni assegurat. És a dir, pensem que ahí s'ha intentat... no s'ha filat prou prim en el sentit de què és el que rebutgem, quines actuacions i quines declaracions contra la Constitució i contra l'ordre constitucional rebutgem.

De la mateixa manera també tenim la segona part. Nosaltres no estem d'acord amb tot allò que assenyalava l'Estatut d'Autonomia, cosa que no vol dir que no l'acatem, que no el complim, que no ajudem que es desenvolupe de la manera millor possible, que no col·laborem en els seus canvis, però no estem d'acord amb tots i cadascun dels seus punts. I ací quan es vol introduir l'aspecte de "su rechazo a todo aquello que pueda significar un ataque a los pilares básicos de la convivencia y de sus señas de identidad", nosaltres açò ja ho vam llegir una altra vegada quan el Partit Popular intentà que rebutjàrem els actes aquells del 6 de maig de la plaça de bous, etcètera, uns actes, una manifestació totalment cívica, totalment raonable, que no va suposar cap problema més gran que una concentració d'eixe nombre de gent.

Per tant, nosaltres ací, per exemple, recolzem el Penó de la Conquesta com a senya d'identitat del poble valencià. I evidentment en introduir eixe tipus d'especificacions, nosaltres ja no podem aprovar-lo, perquè de vegades es comença per dir este tipus de coses i s'acaba traient la porra contra alguna persona que porte una senyera quadril·lurada o contra una persona que opine que la llengua nostra és una unitat en sí, i és la llengua catalana.

Per tant, per eixe tipus de qüestions, perquè d'alguna manera no queda clar, no es delimita el problema real, l'assumpte principal d'esta proposició, que s'haguera hagut de deixar molt clar i molt concret, i s'haguera hagut de traure a banda el problema d'ETA, de les accions violentes, del terrorisme, dels assassinats, de l'intent de forçar canvis, però no raonant, no parlant, sinó en unes accions contra els drets humans, contra la vida i els drets de les persones.

Per tant, pensem que eixe no poder acceptar-lo, eixa és més responsabilitat del Partit Popular que no del nostre

grup o dels grups de l'oposició que voten en contra.
Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Cardona.
Passem a continuació... Senyor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Sí, señora presidenta.
Para pedir la votación separada de la 294.

La senyora presidenta:

Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Per a demanar la votació separada de la 296.

La senyora presidenta:

Per tant, votació separada per a totes.

Votació de la proposta de resolució 16.294. Senyories, comença la votació. Resultat de la votació: 46 vots a favor, 5 en contra, 33 abstencions. Queda aprovada.

Votació de la 16.295. Senyories, comença la votació. 80 vots a favor, cap en contra, 5 abstencions. Queda aprovada.

Votació de la 16.296. Senyories, comença la votació. 80 vots a favor, cap en contra, 5 abstencions. Queda aprovada.

Correspon el debat a les propostes de resolució 16.247, 16.248, 16.249, 16.250 i 16.251, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Per a la seua defensa, el senyor Oltra té la paraula per sis minuts.

***Propostes sobre el transvasament Xúquer-Vinalopó,
el Pla hidrològic nacional, l'estalvi i depuració d'aigües,
sobre les zones humides i sobre un Pla de
sanejament integral del riu Segura***

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyor presidenta.

Anem a presentar tota una sèrie de propostes, totes han de vore amb el tema de l'aigua, que com de tots és sabut el tema de l'aigua és un dels temes que més crema en aquesta societat. Bé, la veritat és que fa molts anys que hem estat esperant un Pla hidrològic nacional, inclús la pròpia llei, la de l'any 1985, ja plantejava la necessitat, la urgència, d'elaborar eixe document. Han passat 15 anys fins a què s'ha presentat per fi, la qual cosa és una agradable novetat sinó fora perquè amb el fons del document no estem a favor. La veritat és que s'ha perdut un temps preciós, una sèrie d'oportunitats probablement irrepetibles; i, bo, així està el país i fins i tot la sort també de alguns dels avantprojectes presentats de no tirar endavant, perquè la veritat és que els consideràvem, nosaltres sí, en aquella època, molt agressius i per tant no els compartíem.

La llàstima, ja dic, és que després d'esperar tant de temps, inclús després d'esperar el propi govern a tindre majoria absoluta, perquè com la tenia el senyor Aznar tampoc es va atrevir a dur-lo endavant, ara és quan l'ha presen-

tat, anuncia que és pla que du el màxim consens; però la veritat és que si el du el dissimula molt bé, perquè tota una sèrie de comunitats i no solament la d'Aragó, que podria ser la més important tenint en compte que els transvasaments fonamentalment van a vindre d'allí, pareix que de consens res de res. I no és l'única comunitat, Castella la Manxa també ha fet pronunciaments en eixe sentit, inclús, i ja és el colmo, fins i tot a Castella Lleó han aparegut també opinions contràries a este tema. No pareix que haja segut un document excessivament consensuat amb les diverses comunitats autònomes. Per tant, ja és preocupant que després de tant de temps d'esperar es presente en aquestes circumstàncies.

Per a nosaltres, a més, tampoc és un Pla hidrològic normal, més bé podríem dir que és un Pla hidràulic nacional, un pla que aposta decididament per la política constructora de grans transvasaments, de grans canalitzacions, deixant de costat –pràcticament passa molt per damunt– aquelles qüestions que per a nosaltres sí són més importants: l'estalvi de l'aigua –tots recordem que per exemple l'agricultura consumeix més de 80% de l'aigua que es consumeix en el nostre país–; la depuració i reutilització de les aigües –i en això sabem que de quan en quan tenim debats amb el conseller– en el sentit, bo, hi ha una visió més triomfalista de què el famós Pla director està acabat i que va a fer-se el segon pla i ací està tot fantàstic, però la realitat no és així.

La realitat és que gran part de les aigües residuals, inclús de les grans ciutats valencianes, no es depuren. I que gran part de les aigües que es depuren es depuren mitjançant uns sistemes de depuració tan deficients que fan que els llauradors, els primers, no vulguen eixa aigua. I no la volen perquè és una aigua que estropella la terra. I al final ací, al nostre país, inclús bona part d'eixes aigües residuals depurades són tan roïnes i no les vol ningú que cal tirar-les mitjançant un emissari submarí al mar, amb tota la contaminació que això suposa, o al primer barranc que et trobes per allí. I exemples hi ha la tira i, lògicament, vostés els coneixen igual o millor que nosaltres.

Per tant, això pensem, i no perquè siga un tema recurrent, pensem que és aquí on s'ha de fer el gran esforç abans d'anar a la política còmoda, la política de demanar transvasaments quan més millor, i que el que tinga aigua que ens la done i que, damunt de tot, que no es queixe perquè és que ens l'ha de donar. Perquè davant eixa idea que l'aigua es desaprofita a la mar, l'aigua no es desaprofita a la mar, és que a la mar ha d'anar l'aigua dels rius, perquè del contrari tindrem problemes, com també estem tenint-los ja en el delta de l'Ebre i en molts llocs. També això és important que una part d'eixos rius vaja al mar.

Per tant, eixos excedents que a voltes es parlen per aquí amb eixa alegria i que fan els números sempre inflant-los de manera d'exigir després a les comunitats que teòricament tenen aigua, que tenen quasi l'obligació, es diu solidaritat, però, bo, d'alguna manera quasi l'obligació de donar-nos aigua per a continuar afavorint un model de creixement que nosaltres pensem que és insostenible; perquè, clar, tota eixa demanda d'aigua també ve com a conseqüència de què s'ha apostat en algunes zones, en concret en gran part de la nostra, per un model de creixement gran, de manador d'aigua pel nivell de construcció de camps de golf, de Terra Mítica, etcètera, etcètera, que estan allí, no?.

Bé, nosaltres creem que, a l'igual que cal fer eixos esforços en l'estalvi i en la reutilització, també cal xerrar d'eixe model de creixement que estem tenint. Perquè l'experiència també ens diu una cosa: quanta més aigua vinga, més demanda d'aigua tindrem. I això ja va passar amb el transvasament del Tajo-Segura en el seu dia, que pareixia

que anava a resoldre tots els problemes i ara ja s'ha quedat xicotet i ara cal anar a altres llocs a demanar eixa aigua.

Juntament també dins d'este paquet de propostes hi ha una al voltant del transvasament Xúquer-Vinalopó. És un tema que es va discutir ací en el seu dia. Nosaltres pensem que el Consell pergué l'oportunitat d'haver anat a una proposta de transvasament Xúquer-Vinalopó més consensuada i més respectuosa inclús amb els interessos valencians. Al final es va elegir la proposta més agressiva, més impactant ambientalment –una cosa estranya, la Conselleria de Medi Ambient, que estava per a defensar els interessos mediambientals i que dona el vist-i-plau a quasi qualsevol cosa que se li presenta–, la més agressiva, la que més problemes socials està trobant en les comarques valencianes quan el propi Pla hidrològic nacional planteja alternatives a eixa solució, inclús dubta que siga la millor solució la que al final s'ha elegit. Al final, si tot es du endavant podrem tindre dos traçats quasi en paral·lel d'una mateixa conducció i, en un cas concret del Xúquer, nosaltres dubtem molt que hi haja suficient capacitat per a dur endavant eixa problemàtica.

També hi ha una resolució sobre exigir una major protecció sabent que està el catàleg de zones humides en període d'exposició, que s'han fetes una sèrie de mesures cautelars. Però també sabem que hi ha molts espais i que inclús dins d'ells mateixa estan havent agressions, la famosa marjal de Pego-Oliva, Orpesa, etcètera, etcètera, que estan aquí. I demanaríem un major control per part de l'administració en la vigilància i el respecte a eixos entorns.

La senyora presidenta:

Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Acabe de seguida.

I, per últim, demanar que es recolze un Pla de sanejament integral del riu Segura, perquè pensem que ja està bé de promeses, sabem que torna a presentar-se una proposta d'una promesa en eixe sentit. Però crec que el Segura necessita solucions i no més promeses.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Torn en contra. Senyor Maluenda, té la paraula.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt Excel·lent Senyora Presidenta. Senyories.

Les distintes propostes que ha defensat el senyor Ribó en nom d'Esquerra Unida són motiu de què exercim el torn en contra, perquè no podem acceptar els seus plantejaments. Quant al tema del Pla hidrològic nacional tinga voté en compte, senyor Ribó, que és una actuació del Ministeri de Medi Ambient –perdó, perdó, senyor Oltra– que està contemplat per part del ministeri de Medi Ambient en el Pla hidrològic del Xúquer, que es va aprovar a la conca del Xúquer, sense cap vot en contra, sense cap vot en contra. I això cal dir-lo. Quan tant es parla de consens que vam ser capaços d'aconseguir l'aprovació del Pla hidrològic de conca sense que cap representant dels agents socials valencians, que estan allí, dels grups polítics, votara en contra.

La gestió ha sigut encomanada a la societat estatal Aigües del Xúquer i el pressupost és de 33.000 milions de pesetes. El projecte és bàsic i ja es va sotmetre a la fase d'in-

formació pública, tal i com exigeix el reglament jurídic. La finalitat de l'obra és transvasar els recursos sobrants del Xúquer per a pal·liar la sobreexplotació d'aqüífers i dèficit d'abastament en l'àrea del Vinalopó, Alacantí i Marínes.

Estem també davant una reivindicació històrica, però que ara, quan finalment s'aconsegueix, després de tants anys de demanar-lo, des de la constitució d'estes Corts, què és el fa el Partit Popular amb les seues responsabilitats de govern? Dir sí, però ser solidaris amb els drets adquirits dels usuaris. En tot moment el Partit Popular, tant en la seua responsabilitat al front del govern d'Espanya com en la responsabilitat al front de la Generalitat, és solidari amb els drets dels usuaris. Per què? Perquè del que es parla és del transvasament de part dels sobrants, de part dels sobrants al Vinalopó, a l'Alacantí i a la Marina, de part dels sobrants. I així ho diu al document del Pla de conca. Si no hi ha sobrants que cap es preocupe que no haurà transvasament. Però, clar, haurà sobrants perquè el Partit Popular, al front de la responsabilitat de govern en la Generalitat, està aplicant polítiques de millora dels recursos propis, dels recursos interns. Com? Mire, millorant –ja ho dèiem este matí– el procés de sanejament i depuració d'aigües. No solament augmentat les quantitats sinó millorant les qualitats, instal·lant i construint depuradores que se sustenten en el sistema cridat terciari, que són els que fan la millor depuració, la millor qualitat d'aigua depurada. Per què? Perquè a la volta estan prenent-se mesures per a la racionalització i millora de l'ús de l'aigua, per a redistribuir millor eixos recursos, per a la millora de les tecnologies de rec en la sèquia reial, que es on va a produir-se un estalviament de 200 hectòmetres cúbics, que van a quedar-se parts per a atendre l'equilibri mediambiental de la zona, que va a transferir-se part al Vinalopó, a l'Alacantí i a la Marina.

Mire, quant a la polèmica que diuen vosté sovint dels mitjans de comunicació sobre la proximitat de les canalitzacions del transvase Xúquer-Vinalopó en les conduccions del transvase de l'Ebre a la Comunitat Valenciana, que parlen d'altre traçat, és necessari observar que el projecte del Xúquer-Vinalopó està replegat en el Pla hidrològic del Xúquer, com li deia, és un projecte urgent i està ja en el moment idoni per a iniciar en els pròxims mesos les conduccions, la infraestructura.

I quant al transvase de l'Ebre és una solució a llarg termini que tot aboguem per ella, que tots som partidaris que es realitze, i l'únic que estem procurant és que fins aleshores tinguem solucions ponts que mantinguen els rendiments de l'agricultura, que mantinguen l'equilibri mediambiental; no siga la temptació que quan ens apleguen les aigües procedents de zones excedentàries fora tard.

Per tant, no podem acceptar la seua esmena que d'alguna forma està plantejant una contestació al que l'administració considera que és necessari i demana taxativament la paralització del transvasament Xúquer-Vinalopó.

Mire, quant a la resolució sobre el Pla hidrològic nacional, bo, en el Pla hidrològic nacional ja es contemplen polítiques d'estalvi d'aigua, així com de depuració i reutilització de les aigües residuals, regeneració hidrològica, forestal, etcètera, etcètera. En el cas concret de la Comunitat Valenciana el resum per tipus d'infraestructura és el següent: abastament urbà, 1.436 milions de pessetes; condicionament i prevenció d'avingudes, 54.825 milions de pessetes; modernització de regadius, 72.483 milions; control i qualitat d'aigües, 11.874 milions; regeneració hidrològica forestal, 10.463 milions; regulació, 32.965; sanejament i depuració, 28.115 mil milions. Total: 212.160 milions, que són les quantitats que contempla el Pla hidrològic nacional per a l'execució de projectes que puguen desenvolupar-se en la

Comunitat Valenciana. Les quantitats d'aigua a transferir no són per afavorir polítiques de creixement insostenible i insolidaritat estatal sinó per a cobrir dèficits històrics de recursos hídrics reals i actualment existents.

Per altra part, cal evitar que l'aigua es convertisca en una limitació objectiva al creixement futur de la Comunitat Valenciana. ¡Menteixen el qui diuen que volen l'aigua per a llevar-la a Terra Mítica, menteixen descaradament i l'únic que tracten és de confondre a la societat valenciana! Mire, Terra Mítica atindrà les seues necessitats d'aigua...

La senyora presidenta:

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Acabe, senyora presidenta.

... en les atraccions i en les zones d'oci mitjançant l'aigua depurada, l'increment d'aigua depurada, la millora de la qualitat d'eixa aigua depurada; i clar que per a beure cal beure aigua potable, però és que eixos visitants de Terra Mítica beurién la mateixa quantitat d'aigua, estiguen on estiguen eixe dia. Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Votació conjunta? Votació per separat?

El senyor Perelló Rodríguez:

Sí, señora presidenta. Si fuera posible separar la 16.248, y el resto lo votaríamos en bloque.

La senyora presidenta:

D'acord.

Votació de la 16.248. Senyories, comença la votació.

El resultat és de 4 vots a favor, 42 en contra, 31 abstencions. Queda rebutjada.

Votació per a la resta de propostes de resolució, 16.247, 49, 50 i 51. Senyories, comença la votació. *(Remors. Pausa)*

Si no hi ha inconvenient, senyora Pérez, se cambia al sillón de al lado, y mientras tanto, se avisa a los servicios técnicos para que revisen el marcador suyo. ¿De acuerdo?

Senyories. Comença la votació repetida.

El resultat es de 35 vots a favor, 44 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Correspon, a continuació, la defensa de les propostes de resolució 16.302, 16.301 i 16.300, del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Costa té la paraula.

I la 16.297. Per 8 minuts.

Propostes sobre el model de finançament autonòmic, l'I+D+I, la plena ocupació a la Comunitat Valenciana i sobre les polítiques de recolzament a les pimes

El senyor Costa Climent:

Gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

El Grupo Parlamentario Popular ha presentado una serie de propuestas de resolución encaminadas a la materializa-

ción de los compromisos que se ha asumido, y que se llevan cumpliendo en los últimos años: la generación o la consecución del pleno empleo; el apoyo a las pequeñas y medianas empresas y a las empresas familiares; la potenciación de la investigación y el desarrollo; y la consecución de un sistema de financiación estable y que mejore nuestra suficiencia financiera.

En primer lugar, la posición del Grupo Parlamentario Popular es la de continuar manteniendo como objetivo fundamental en la política social y política económica del gobierno la generación de empleo, la disminución del paro y la consecución, como objetivo irrenunciable para esta legislatura, del pleno empleo.

Hoy en día, más de la mitad de los municipios valencianos ya se encuentran en pleno empleo. Desde el año 95 se han constituido, se han creado 92.000 empleos netos, reduciendo en un 40% la tasa de paro en nuestra comunidad. Hoy en día, 150.000 mujeres, que en el año 95 no tenían empleo hoy lo tienen, y el 71% de los jóvenes que estaban en paro hoy ya tienen un salario.

Por lo tanto, mi grupo lo que propone es seguir incidiendo en las políticas económicas, en las políticas sociales que contribuyan a que, en esta legislatura, se consiga el pleno empleo. La iniciativa ya viene respaldada por la consecución, en solamente un año, de 72.500 puestos o empleos nuevos, que suponen casi la mitad del compromiso manifestado por el presidente Zaplana de 150.000 empleos nuevos para la Comunidad Valenciana durante esta legislatura, que es lo que hará que la Comunidad Valenciana se halle en una situación técnicamente de pleno empleo.

Pero, además, esto lo hacemos pensando y afirmando que, dentro de esa política de generación de empleo, no se puede nunca olvidar a ninguno de los sectores desfavorecidos de nuestra comunidad. Por eso nuestra comunidad, una comunidad abierta al exterior, ha de seguir apostando y apoyando por la integración, dentro de las empresas valencianas, de los inmigrantes y de sus familias. Solamente así, no solamente conseguiremos una sociedad de pleno empleo, sino conseguiremos una sociedad más justa y más solidaria.

Y para ello, no se puede hacer de otra forma que no sea apoyando a las pequeñas y medianas empresas valencianas, apoyando a lo que supone el núcleo de la economía en nuestra comunidad.

Por eso, creemos muy oportuno que el gobierno siga insistiendo, y siga apostando por las actuaciones que, desde el Impiva, desde el Ivex, se están realizando para el fomento de nuestras empresas en el exterior, y para el apoyo de las pequeñas y medianas empresas en nuestro territorio.

Creemos que es importante que se siga colaborando con organizaciones muy arraigadas en el mundo empresarial valenciano, como puede ser el Instituto Valenciano de la Empresa Familiar, que se ha mostrado como un instrumento eficaz para el mantenimiento de las empresas familiares en nuestra comunidad.

Desde luego, ese apoyo a las pequeñas y medianas empresas, ese apoyo a las empresas familiares, no estaría completo si no se continuara, si no se mantuviera el apoyo a la innovación tecnológica en nuestros sectores productivos, y el apoyo a la innovación tecnológica de nuestras empresas. Ayer, el presidente Zaplana afirmó el compromiso de que esta legislatura debe ser la legislatura de la investigación. Fruto de ello son las últimas actuaciones que se están llevando como complemento de las importantes partidas presupuestarias que, en los últimos años, se destinan a investigación y a desarrollo. El Plan Valenciano de Investigación, Desarrollo e Innovación, que se complementará con el Plan

Nacional; la Oficina de Ciencia y Tecnología, que debe ser el instrumento eficaz y adecuado que coordine todas las políticas de innovación y de investigación en nuestra comunidad, y que ayuden a que las empresas, el sector privado, asuma también como propia la política de innovación, la política de desarrollo y de investigación que el gobierno valenciano está impulsando, y en definitiva, seguir manteniendo el impulso presupuestario a esas políticas activas de innovación.

Hoy, en este ejercicio, ya se han invertido –y ayer lo recordaba el presidente de la Generalitat– 35.000 millones en investigación, en desarrollo e innovación, y esa cifra se superará a lo largo del ejercicio, sin contar con los apoyos que desde el exterior –desde la Unión Europea– se van a recibir para seguir fomentado esa investigación, esa innovación, ese desarrollo, tan necesario para que la Comunidad Valenciana siga manteniendo sus niveles de empleo, de bienestar social y de crecimiento.

Pero esto, lógicamente, se complementa con lo que tiene que ser la financiación global de nuestra comunidad. Y ahí, a mí, inicialmente, me gustaría afirmar algo que creo que debe ser reconocido por todos los grupos de esta cámara: nunca, en la historia de esta comunidad, nunca en la historia de las comunidades autónomas, un presidente autonómico había liderado, como se está haciendo ahora, la política en cuanto a la negociación de la financiación autonómica en nuestro país. Nunca se había hecho, por parte de un presidente autonómico, una reivindicación global –no solamente teniendo en cuenta los intereses valencianos, sino los intereses del conjunto de la ciudadanía española– para conseguir un sistema que sea bueno para los andaluces, para los catalanes, para los extremeños y para los valencianos. Un sistema que haga que los que menos tienen reciban más, pero que haga también que aquellas comunidades que han sido las que han abanderado y han liderado el crecimiento en nuestro país, sigan teniendo los instrumentos necesarios para seguir creciendo. Un sistema que apueste por la corresponsabilidad fiscal, que apueste por mejorar nuestra capacidad normativa en tributos, que apueste por mejorar nuestros ingresos, que apueste por la solidaridad.

Y esto es lo que nosotros, con nuestra propuesta de resolución, solicitamos. Y nos gustaría que los grupos de la oposición lo hicieran también, porque el último ejemplo de oposición política a un sistema de financiación de estas características se ha saldado con pérdidas por valor de 30.000 millones de pesetas en el año 97 para las comunidades que lo rechazaron, y con beneficios económicos importantísimos para las comunidades que lo aceptaron, entre ellas –la más beneficiada– la Comunidad Valenciana.

Por lo tanto, yo, señora presidenta, señoras y señores diputados, solicitaría un apoyo decidido a las políticas de generación de empleo del gobierno; un apoyo decidido a la pequeña y mediana empresa y a la empresa familiar en nuestra comunidad; un apoyo decidido a las políticas de investigación y de innovación, y un apoyo decidido a las gestiones que el presidente Zaplana viene realizando por diversas comunidades, con presidentes autónomos de toda índole, de todo signo político, y que van a conseguir, y tienen como objetivo la consecución de un sistema más solidario, que proporcione más recursos y que, en definitiva, sea beneficioso para los valencianos, pero también para el conjunto de ...

La senyora presidenta:

Señor Costa...

El senyor Costa Climent:

...de los ciudadanos españoles.
Nada más. Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Costa.
Torn en contra. La senyora Moreno té la paraula.

La senyora Moreno Fernández:

Muchas gracias, señora presidenta.

La verdad es que –señor Costa– lamento que no esté el presidente ahora mismo, porque yo creo que el presidente no conoce la propuesta que ha presentado el Partido Popular.

Porque, claro, si el Partido Popular presenta una propuesta instando al presidente a que continúe avanzando en el modelo de financiación, si ya se ha paseado por toda España, no sé a qué le están mandando ustedes.

Sinceramente, permítame nuestras dudas, porque más allá de mandarle de viaje, a lo que ya se va voluntariamente él, –que eso ya lo hemos visto– y que ustedes, ahora, quieren que se vaya más lejos, seguimos desconociendo –ayer lo dijo el síndic del Grupo Socialista y lo repetimos ahora mismo también aquí– seguimos desconociendo de qué modelo de financiación nos está hablando.

La verdad es que, mire, hablar –como usted ha dicho ahora, y como dice el presidente cada vez que habla de esto, porque no dice otra cosa–, hablar de corresponsabilidad fiscal, capacidad normativa, tener más ingresos, ser un sistema más solidario... Nosotros, los socialistas valencianos –como usted bien dice, los socialistas de Extremadura, a lo mejor, esas conversaciones “privadas” que tiene el señor Zaplana... no lo sé– pero evidentemente, los socialistas valencianos y esta Cámara, no conocen absolutamente nada. La Cámara, no.

Los socialistas valencianos, en esos temas tan genéricos que dicen ustedes, conocemos esto. Esto es una propuesta de financiación autonómica, realizada por mi partido, por el Partido Socialista Obrero Español en el año 98, señor Costa. Año 98 –ahí está el registro-. Es pública, se conoció y se debatió en el año 98. Sí, se debatió aquí también. No, en esta cámara no, perdón, pero se debatió en el Estado. Y ahí están una serie de principios generales, unos principios generales que nosotros, los socialistas, desde el año 98 estamos defendiendo, que ustedes, entonces, estaban en contra, y que afortunadamente, en el 99, en esos principios generales, y en vísperas de elecciones electorales, y para quitarle discurso al señor Jordi Pujol, el presidente Zaplana asumió. Esos principios generales que hay que concretar, ese trazado grueso del que, repito, en el 98 el Partido Socialista asumió y defendió, y al 99 –según leemos por la prensa– parece que el señor Zaplana asume también, ese trazado grueso, hay que luego definirlo, hay que concretarlo, hay que debatirlo en serio. Y eso, ustedes, no lo han hecho todavía.

Insisto, si en las conversaciones privadas del señor Zaplana las hace, no lo sé. Pero esta Cámara no las conoce; ni esas conversaciones privadas, ni otras. Esta Cámara no conoce los documentos con los que está trabajando el gobierno. Que, digo yo, señor conseller de economía, que estarán trabajando con algunos documentos, para que el presidente encabece un modelo. Digo yo que los estarán trabajando. Esta Cámara no los conoce. Esta diputada se los ha pedido a usted, y no se los ha remitido. Según contestación suya, porque todavía estaban trabajando en ellos. Con lo cual,

permítame que dudemos bastante sobre qué modelo defiende el señor Zaplana, sobre unos documentos que no tenemos.

Por eso no vamos a apoyar la resolución que ustedes nos han presentado. Una resolución, repito, que habla de un nuevo modelo de financiación que no conocemos, y que además, dice que tiene unas características que son beneficiosas para nuestra comunidad. Permítame, señor diputado, señor Costa, que lo dudemos. Lo dijo ayer el síndic y lo repito yo. ¿Cómo es posible, si son beneficiosas para esta comunidad, que el señor Zaplana se esté paseando todo el día por ahí afuera y no haya venido aquí todavía a explicarlo? ¿Cómo es posible? La única explicación que podría tener es que se avergonzara de venir aquí a explicarlo. Y lo dudo; no le suele pasar. ¿Por qué no ha venido aquí a explicarlo? ¿Por qué está paseando por ahí?

Nosotros tenemos una idea. Nosotros creemos que el único objetivo que en su día tuvo el señor Zaplana para presentar este modelo –entre comillas– modelo desconocido era, en primer lugar, repito, uno electoral –lo he dicho antes–; pero, segundo, uno que es básico y fundamental, que era eliminar y poner una cortina de oscuridad sobre algo que es lo que ahora tendríamos que estar discutiendo, que es el fracaso del modelo de financiación que ustedes, el Partido Popular valenciano y el Partido Popular estatal, aprobaron en el año 97, o en el 96. Este es el que tendríamos que estar debatiendo ahora, ese fracaso de ese modelo, porque eso que –en teoría– ustedes defienden ahora –que, repito que mi partido, desde el año 98, lo publicó y lo editó, y si quiere, si no lo conoce, se lo dejaré ahora mismo, año 98– esa era la postura en el año 98 de los socialistas, porque decíamos que su modelo de financiación era malo. Han llegado tarde, pero han llegado. Pero eso es lo que deberían estar diciendo.

Evidentemente, ya sabemos que ustedes no reconocen sus errores. Lo sabemos. Porque, entre otras cosas, claro, nos presentan unas propuestas de resolución –además de la de financiación– donde además de estar encantados de conocerse, como suele ser habitual en sus intervenciones, nos piden que prosigan sus medidas para el pleno empleo... Hombre, que dijeran que se sigan realizando actuaciones para combatir el desempleo me parecería bien. Pero claro, hablar ya de pleno empleo, cuando estamos hablando de las tasas de desempleo de las mujeres, pues parece un poco desagradable, por no decir otra cosa.

La política de inmigración. Les hemos dicho: “Vamos a hacer una transaccional, porque creemos que es un tema importante. Vamos a concretar. Como había problemas, después habrá un debate único y exclusivo de política de inmigración.” Pero ustedes, en su propuesta –en la que seguramente ahora van a votar, porque el señor Costa ha pedido el voto afirmativo– se limitan a decir algo así como que, en este campo, cobra especial relevancia la población inmigrante, para la cual hay que dar atención específica. Esa es la política general que tiene el Partido Popular en este tema.

Por otro lado, cuando usted aquí, en esta trona, señor Costa, hablaba de I+D, de la política de investigación tecnológica, como ustedes están encantados de conocerse, dicen: “Que siga impulsando...”. Hombre, que siga mucho, ¿eh? Que estamos en la cola de investigación tecnológica. Estamos en la cola. Creo recordar que, no sé si Baleares, por aquello de que se dedica al turismo, está por detrás. En la cola de la investigación tecnológica. ¡Claro que hay que seguir! Hay que seguir, casi, casi y empezar. Hay que hablar en serio de esos temas, porque estos son los temas fundamentales. Así creíamos nosotros que, para ustedes, tam-

bién eran, cuando ayer el señor presidente hablaba de ellos como fundamentales. ¿Y esa es la importancia que dan ustedes a unos temas, donde dicen “que sigan, por lo bien que lo estamos haciendo”?

Nosotros creemos que es algo más importante. Nosotros creemos que es algo más importante y creemos que es fundamental, como usted ha dicho aquí en la tribuna, la financiación de la Generalitat Valenciana, la financiación autonómica, el modelo de financiación autonómica. Creemos que es tan fundamental, como que lo dijimos ayer y lo repetimos ahora.

Vamos a votar que no a su propuesta, repito, porque no estamos dispuestos a ser nosotros cómplices de una cortina de humo, como se está haciendo ahora. Pero sí creemos que es necesario un consenso mayoritario, en general, en el conjunto del Estado, para definir el modelo, pero en concreto también, en la parte que nos toca a los socialistas valencianos, un consenso de esta Cámara, para tener un modelo importante.

Por eso hemos presentado una resolución que discutiremos más adelante. Esperamos que sea aprobada, porque en esa resolución no le pedimos al presidente que se vaya de visita a “no-se-quién” para convencer de “no-sabemos-qué”. Le decimos algo tan sencillo como: Traigan ustedes aquí sus documentos. Enséñennos lo que tienen, si lo tienen, señor conseller. Y si no lo tienen –como usted ha dicho a mí–, cuando lo tengan, entonces. Cuando tengamos algo para hablar, cuando tengamos documentos, nos pondremos a trabajar. Créese aquí, en estas Cortes, una ponencia especial...

La senyora presidenta:

Senyora Moreno...

La senyora Moreno Fernández:

Termino ya, señora presidenta.

...en la Comisión de Economía que estudie estos temas, para que, de verdad, podamos defender un modelo valenciano de financiación. Que falta nos hace, porque dicho sea de paso, nuestras arcas lo necesitan.

Nada más, y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Moreno.

Votació conjunta, si no...

Senyor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Gracias, señora presidenta.

La petición que le hacemos es que se vote por separado la 16.302 y la 16.297. Las otras dos, juntas.

La senyora presidenta:

Votació de la...

Senyora Pérez, té la paraula.

La senyora Pérez Martí:

Gràcies, senyora presidenta. Pregariem a la Mesa que també donara com a separada la 16.300.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Pérez. Per separat.

Votació de la 16.302. Senyories, comença la votació. 79 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Votació per a la 16.301. Senyories, comença la votació. 45 vots a favor, cap en contra, 35 abstencions. Queda aprovada.

Votació a la 16.300. Senyories, comença la votació. El resultat és de 49 vots a favor, cap en contra, 32 abstencions. Queda aprovada.

Votació a la 16.297. Senyories, comença la votació. 44 vots a favor, 36 en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

El següent bloc és el bloc 6. La proposta de resolució 16.315, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. La senyora Espí té la paraula. Per quatre minuts.

Proposta sobre el Fòrum Valencià de la Immigració

La senyora Espí de Navas:

Gracias.

Señores diputados, señoras diputadas.

Parece que existen dos cuestiones objetivas, claras, ciertas y, por tanto, del todo indiscutibles. La primera es que las competencias de inmigración en extranjería, por no volver a un debate que ya tuvimos en este Pleno, son competencias de carácter estatal; es decir, de la administración central. Es el gobierno central, claramente, el que decide las leyes, su redacción, su aprobación, los cupos, las ofertas, las agrupaciones familiares, los derechos básicos, etcétera.

En segundo lugar, a pesar de todo ello, en diferentes comunidades autónomas incluso podemos llegar a decir que prácticamente ya hay, a día de hoy, desde junio que tuvimos el debate en todas las comunidades, se crean, proliferan los foros para la inmigración, que no son más que lugares de encuentro entre las distintas administraciones estatales y autonómicas, y la sociedad civil y los colectivos que, efectivamente, trabajan en el día a día y en la solución de los problemas prácticos con la inmigración.

¿Por qué volvemos a reiterar y a demandar el foro de la inmigración? Porque creemos que es necesario que exista un órgano consultivo, con presencia de la sociedad valenciana, cuando la competencia es de la administración central. Yo creo que es sencillo, fácil ya de explicar. A ver si somos capaces de llegar a un acuerdo y de llevarlo para adelante. Porque el tema de la inmigración, volvemos a repetir que es importante. Porque se dice, con razón, que el futuro será multiétnico y multicultural, y sé que además coincidimos en ese análisis. Porque afecta a los derechos humanos, a las poblaciones activas, a la construcción de Europa. Porque, a pesar de que las competencias sean de otros, en este caso del gobierno central, su aplicación y desarrollo en la práctica, volvemos a repetir, será también en nuestra comunidad. Porque los inmigrantes vendrán a nuestras escuelas, utilizarán nuestros hospitales, andarán por nuestras calles, utilizarán las viviendas que tenemos construidas, y tenemos que evitar las “guetizaciones”.

Porque será en nuestro País Valenciano, en esta comunidad, en este marco geográfico, político y económico donde van a vivir y, según el presidente de esta comunidad, vendrán cien mil a formarse en breve. Cien mil se ofrecía en el mes de agosto que se formarían en breve. Al menos, un poco menos de frivolidad a la hora de abordar estos temas.

Eso sí lo pedimos. Pues yo creo que desde la reflexión y el consenso hemos de llegar a un acuerdo con este tema, y no frivolizar. No utilizar un viaje diplomático para hablar de importación y exportación de empresas, para hablar de inmigración. Y cuanto menos, cuando se está cursando un debate de la Ley de inmigración en el que se está diciendo que estamos generando “efecto llamada”, decir nada más y nada menos que se invita a cien mil inmigrantes a que vengan a este país a formarse porque los empresarios de hostelería han pedido camareros. Yo pido un poco de reflexión y de seriedad política a la hora de abordar estos temas.

Y por eso, porque pienso que no es un tema que se tenga que utilizar de forma oportunista, que es un tema que hemos de solucionar y hablar, y abordarlo en la forma que sea más positiva para nuestra comunidad y para el desarrollo, pido y vuelvo a reiterar, que es necesario el consenso y la voluntad de todos los grupos para llegar a un acuerdo; que el foro se ha constituido en todas las comunidades, a pesar de que no está aún la legislación, o no se ha marcado cuál será el desarrollo a nivel estatal. Porque, independientemente de que la ley mande crear un foro en el artículo 57, aquí nos podemos dotar de un foro, de un grupo de trabajo.

Ayer, en el Congreso, sin ir más lejos, se ha creado una subcomisión para abordar, de forma conjunta, las políticas de inmigración. Cuestión, por cierto, que ha sido harto difícil de conseguir, en un debate, que llevamos desde el mes de enero, y que al final, parece ser que hayan entrado en razón.

Por tanto, señores diputados y señoras diputadas, rogáramos que no haya miedo, que vayamos para adelante...

La senyora presidenta:

Senyora Espí...

La senyora Espí de Navas:

...que aprobemos el Foro Valenciano para la Inmigración. Tendamos la mano. Sólo es posible, desde el punto de vista de mano tendida, de escuchar a la sociedad y de tener en cuenta que es el futuro la inmigración. Y si lo tenemos en cuenta y entre todos lo abordamos, será posible que la inmigración no sea un problema. Que la abordemos sin el punto de vista de que es un problema, que lo tiremos para adelante, y que el foro sea una realidad.

Y que, por favor, —acabo, señora presidenta— no se utilice de forma frívola. La inmigración... no quedan bien nuestros ministros en una foto en una mezquita, y la señora ministra, que estaba muy guapa con el velo, pero por favor, no lo utilicen así, que no es digno.

La senyora presidenta:

Ruego a los oradores que se atengan al tiempo que su propio grupo les marca, no esta presidencia.

Moltes gràcies, senyora Espí.

Torn en contra. Té la paraula la senyora Cervera.

La senyora Cervera Mañas:

Señora presidenta.

Señora Espí.

El pasado mes de mayo se planteaba en esta misma cámara, justamente, la creación de este Foro Valenciano de la Inmigración. Y en aquel momento, nuestro compañero de grupo parlamentario, el señor Quirós, ya nos advertía de las peripecias políticas que su grupo nos planteaba.

En aquel momento, ustedes trataban de pasar por alto un apartado dos de un artículo 63 de la Ley de extranjería, que usted lo conoce muy bien, en el que establece, o que introduce la figura del reglamento como instrumento para crear este foro de inmigración. Y continúan ustedes haciendo esa peripecia política, y yo creo que ya nos empiezan a tener un poco acostumbrados, cuando sus compañeros de partido en el Congreso de los Diputados se empeñan en poner trabas a la modificación de la Ley de extranjería, una Ley de extranjería totalmente deseable, y además una Ley de extranjería que pretende dotar al Estado de los instrumentos necesarios para poder ordenar la inmigración en España. Además, tengo que decirle que, efectivamente, esta ordenación de la inmigración en España es totalmente deseada y positiva en esta comunidad.

Entretanto ustedes se ponen de acuerdo, y como los valencianos y las valencianas de esta comunidad no podemos seguir pagando sus incongruencias políticas, el gobierno valenciano, a través de la Conselleria de Bienestar Social, ha ultimado ya un texto de decreto relativo a la creación del Foro de la Inmigración —sí, señora Espí, efectivamente— que en próximas fechas se someterá a la aprobación del gobierno valenciano.

Dicho foro se crea como órgano asesor y consultivo de la administración autonómica, y con el fin de establecer cauces de consulta, de participación y de debate de los agentes sociales e institucionales implicados.

De la elaboración de este decreto, y de la intención de impulsarlo por parte del gobierno valenciano, tienen constancia las ONG que trabajan en este ámbito, y que usted no ha nombrado para nada.

Por otro lado, la transversalidad de las políticas públicas, con incidencia en la situación de los inmigrantes debe ser abordada desde una planificación integral. En esta legislatura va a ser acometida por la Conselleria de Bienestar Social.

También le diré que se están realizando estudios en orden a establecer mecanismos de coordinación entre la Administración del Estado y la Generalidad, para un ejercicio coordinado de las respectivas competencias en materia de inmigración.

Por último, decirles que el gobierno valenciano realiza una apuesta clara por el concepto de la plena ciudadanía, como complementario del de plena integración. Posibilitemos que el inmigrante que accede a una situación de regularidad legal pueda disfrutar también de una regularidad social, pudiendo acceder a la educación, a la sanidad, a la cultura y a los recursos de bienestar.

Por todo ello, entenderá usted que nuestro grupo parlamentario no puede aceptar su propuesta de resolución.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Cervera.

Votació corresponent a la proposta de resolució 16.315. Senyories, comença la votació. El resultat és de 30 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció, queda rebutjada.

Torn de defensa per a les propostes 16.298, 299 i 310, del Grup Parlamentari Popular. Torn de defensa, senyor Maluenda. (Pausa) Per deu minuts.

***Propostes sobre el Pla hidrològic nacional,
sobre els projectes de l'AVE,
Madrid-Comunitat Valenciana
i Corredor comarcal, i sobre l'eliminació
de la contaminació del riu Segura***

El senyor Maluenda Verdú:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Hem dit en anterioritat, referint-nos a una proposta del Grup Socialista relacionada en el Pla hidrològic nacional, que com hi havia altra proposta del Grup Parlamentari Popular intentaríem oferir una transaccional basada en aquella. Ho hem dit i ho hem complert. Hem ofert una transaccional al Grup Parlamentari Socialista en la que d'alguna forma s'aplega aquí, a les Corts Valencianes, a eixe pacte d'estat, a eixe consens, a eixe suport al govern d'Espanya per a què porte endavant el projecte. Avantprojecte en estos moments de Pla hidrològic nacional i que en ell es contemplen els drets, conforme es contempla ja en l'esborrany, els drets de la Comunitat Valenciana a rebre aigües de l'Ebre, perquè està clar que formem part de la seua conca.

Hem fet eixe oferiment com hem dit anteriorment, perquè entenem que és una situació històrica la que es viu no solament a la Comunitat Valenciana sinó a tota Espanya, en la tramitació del Pla hidrològic nacional. Perquè el Pla hidrològic nacional, com hem dit en tantes ocasions, és el millor impuls que l'economia valenciana pot rebre per a què s'obtinga el màxim rendiment; la rendibilitat al tan important sector agrícola com tenim l'orgull de disposar en esta comunitat, i per a garantir l'equilibri mediambiental de la nostra comunitat i l'atenció a les necessitats de consum d'aigua.

Entenem que el Pla hidrològic nacional és un document summament important, que en el futur haurem de parlar d'abans del Pla hidrològic nacional i després del Pla hidrològic nacional. Jo he d'agrair al Grup Parlamentari Socialista que finalment hàgem aplegat a eixe acord, al que oferirem també la possibilitat, ara després en un recés, al Grup d'Esquerra Unida per si vol sumar-se a eixa iniciativa conjunta que transforma l'original del Grup Parlamentari Popular.

Quant a les altres iniciatives que el Grup Parlamentari Popular presenta en este bloc, i que són una referit a l'Ave, hem de dir que el senyor Gozalbo ens ha proposat una transaccional que jo he buscat en anterioritat dues voltes al senyor Gozalbo per a dir-li que eixa transaccional no podia acceptar-li-la; perquè entenem que és tan important el tema de l'Ave que en eixa proposta de resolució tan sols deu de parlar-se de l'Ave, no d'altra infraestructura de la xarxa ferroviària d'Espanya i de la Comunitat Valenciana. En la que podem estar d'acord, però no per a mesclar en una cosa tan important com és l'Ave. I espere i desitge que igualment eixe consens, eixe esperit que ha anunciat el Síndic del Grup Parlamentari Socialista de consens i d'enteniment, senyor Puig, siga també una realitat en este important projecte per a la nostra comunitat.

En definitiva, el que diu la proposta nostra és que "les Corts Valencianes recolzen els reiterats esforços i les gestions del Consell per a aconseguir que els projectes de l'Ave Madrid-Comunitat Valenciana i corredor mediterrani, siguen ja una realitat responent als criteris de vertebració i funcionalitat, i insten que les obres finalitzen en el més breu termini possible". Jo crec que és assumible pel Grup Socialista.

Quant a la iniciativa relacionada en el riu Segura, que

defense en estos moments, ja ahir el president de la Generalitat, don Eduardo Zaplana, deia a la Cambra en la seua declaració de política general, que s'ha firmat un protocol d'actuació entre el Ministeri de Medi Ambient i la Generalitat on hi ha prevista una inversió superior a 100.000 milions de pessetes, 100.000 milions de pessetes, senyories. Entenem que és el pas més important que s'ha donat fins ara per a aconseguir que l'aigua, la contaminació del riu Segura, vaja desapareixent fins a quedar en un grau acceptable que no perjudique a ningú, i que siga compatible en l'equilibri mediambiental de la zona i en la salut de les persones que allí viuen.

Creiem que com aquí el que s'està és recolzant eixe protocol en una inversió de 100.000 milions de pessetes, dels quals podria donar-los detalls, creiem que també és assumible pels dos grups parlamentaris d'oposició. I diu, "les Corts Valencianes recolzen les actuacions del Consell de la Generalitat..."

La senyora presidenta:

Un moment, senyor Maluenda...

Per favor... Senyories, silenci. Gràcies.

Continue, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyora presidenta.

Els deia que "recolzen les actuacions del Consell de la Generalitat en col·laboració en el govern d'Espanya, i el compromís adquirit per les diverses administracions en la firma del protocol d'actuacions entre el Ministeri de Medi Ambient i la Generalitat en mesures urgents per a eliminar el problema de contaminació del riu Segura". En definitiva, senyories, és que eixos 100.000 milions de pessetes s'invertisquen el més abans possible, i es continue en eixa política que està desenrotllant el govern per a què se solucionen les deficiències ecològiques de l'aigua del riu Segura.

I per últim, l'altra iniciativa que defensem, en la que el Grup Parlamentari Socialista està d'acord, que tan sols m'havia fet una observació el senyor Gozalbo d'una possible transaccional; que li conteste –que, perdone'm, que l'he buscat per dir-li-ho anteriorment– que només m'introduïa que "el ministeri pose en funcionament". Vull deixar-li ben clar que no és el ministeri, no és el ministeri, és concretament... –en la resta està d'acord–, és "les Corts Valencianes recolzen al Consell en el projecte aeroport de Castelló, i l'insten que agilitze les gestions i actuacions necessàries per a què es construisca en el més breu termini possible, en col·laboració en les iniciatives realitzades i els plans d'inversió de la Diputació Provincial de Castelló".

O siga, que és la Generalitat i és la diputació de Castelló qui van a portar endavant este projecte, que m'alegra enormement que el Partit Socialista el subscriga i recolze. I espere també la deferència i la sensibilitat del Grup d'Esquerra Unida per a recolzar no solament esta iniciativa, sinó les tres que he defensat. No li demane que recolze la transaccional, perquè la política d'Esquerra Unida quant als transvasaments d'aigües d'altres és inequívoca. Però de totes formes estem oberts, ara li facilitarem en el recés que demanarem a la senyora president, el text que hem consensuat Partit Socialista i Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari Popular i Partit Socialista, per si vostés tenen coincidència en algun d'eixos punts i volen recolzar-lo en alguna mesura.

Per tant, senyories, pregue en nom del meu grup el recolzament de la Cambra a estes tres iniciatives, especial-

ment al Grup Socialista en el que es refereix a l'Ave, en el que es refereix al riu Segura, i en el que es refereix a l'aeroport de Castelló. Sé que al Grup d'Esquerra Unida no puc demanar-los el recolzament a l'Ave perquè són coherents en la política que sempre han portat endavant. A mi em sorprendria que ara digueren sí a l'Ave. Però no he de negar tampoc que m'ompliria de satisfacció, perquè seria que van adaptant-se a la realitat del progrés, i a reconèixer que sempre cal garantir l'equilibri mediambiental, però en tot moment no podem continuar llavant a mà conforme es feia fa cinquanta o seixanta anys.

Senyories, crec que la tecnologia ferroviària actual de futur passa necessàriament pels trens d'alta velocitat, i en definitiva, el govern de la Generalitat el que ha fet ha sigut impulsar i exigir al govern de Madrid, que ja no solament que siga l'Ave que unisca a la Comunitat Valenciana en Madrid, sinó que a més el corredor del mediterrani, que altres el tenien previst com velocitat alta, es convertisca actualment en alta velocitat i aplegue, i continue no solament per a unir-nos en Europa, sinó que cap al sud també ens porte per Elx a Múrcia i Almeria. I segur que una volta a Almeria estarem connectats en la xarxa d'Ave de tota Espanya. Per què? Perquè està en projecte l'Almeria-Màlaga que unirà el Màlaga-Sevilla-Cordoba-Madrid. Jo pense que són propostes sensates, que venen a millorar les infraestructures de comunicacions de la nostra comunitat, i pregue en la mesura d'allò possible el recolzament de les seues senyories.

Senyora presidenta, demane un recés molt breu per a traure en net, que s'està traient en estos moments, la iniciativa de consens sobre el Pla hidrològic nacional al que hem aplegat en el Grup Socialista, i que anem a oferir també la possibilitat al Grup d'Esquerra Unida.

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Si no hi ha inconvenient... per cinc minuts se suspén la sessió. Senyor Oltra.

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

Nosaltres no tenim cap inconvenient en això, el que sí voldríem manifestar és que voldríem utilitzar un torn en contra de les altres propostes. O siga, el senyor Maluenda ha dit...

La senyora presidenta:

Senyor Oltra, hi haurà un torn en contra i... el procediment que ha aprovat la Junta de Síndics. Cinc minuts per a aplegar a un acord i... (*remors*) Senyor Oltra, demana el torn en contra ara? Torn en contra ara. (*Remors*)

El senyor Oltra i Soler:

Gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc mostrar un poc la sorpresa... pareix que s'ha xarrat del tema de l'aeroport. No sé que el senyor Maluenda està... Ah! igual ha agafat ja l'avió, no? I pareix que en principi no estava previst xarrar-ho en aquest bloc. No sé.

Nosaltres el que no tenim cap inconvenient, com havia dit abans, en facilitar la transacció del tema del Pla hidrològic, encara que lògicament votarem en contra. Però ja que s'ha tancat fins i tot la possibilitat del tema de l'Ave que l'havia plantejat el Partit Socialista, sí que volíem aprofitar el torn en contra per a posicionar el nostre grup en les pro-

postes que el Partit Popular ha fet. La nostra posició sobre el Pla hidrològic no vaig a repetir-la, o siga, ha quedat crec suficientment clara en l'exposició que abans s'havia dit.

Nosaltres el que considerem és que la proposta que ha presentat el govern és una proposta prou millorable; per tant el que demanem al govern és que torne a presentar una altra proposta més consensuada, i més que s'acoste a la realitat de les necessitats que tenim en els diferents comunitats autònomes. O siga, no és un tema que siga impossible de resoldre, sinó creiem que és fàcil que demostraria una voluntat de voler arribar a eixe consens que fins ara no pareix que s'haja demostrat. I n'hi ha tota una sèrie d'elements que abans n'havíem dit alguns d'ells. I n'hi ha un altres que també no s'han citat, però és que es podrien citar. Per exemple, el tema greu de l'aigua, que va eixir una cosa bastant desbaratada, i el tema que amb independència de que vaja o no vaja a Terra Mítica, que segur que utilitzarà aigua d'aquesta, és tot el que hi ha al voltant d'eixa instal·lació que ja està creixent, ja està havent demandes de construcció indiscriminada al voltant d'això. I tot això és en base a la possibilitat que hi ha de rebre eixa aigua.

Pel que fa al tema de l'Ave, la posició nostra, com bé sap el senyor Maluenda i la resta del Partit Popular, és una posició contrària. Nosaltres ens reafirmem que és un *derroche* de diners públics. I diem que és un *derroche* de diners públics perquè en aquestos moments els diners públics, que són limitats, que el mateix president Zaplana ahir deia que n'hi ha molts poquets... Bé, si n'hi ha tants poquets, i deu ser cert perquè estan constantment obstinants vostés en el tema eixe, que es gasten bé, que es gaste en allò que siga més necessari.

La senyora presidenta:

Senyories, per favor.

El senyor Oltra i Soler:

Jo crec que qui diga que el tema Ave és el tema més prioritari en les comunicacions del País Valencià –no ho sé–, jo crec que deu estar absolutament equivocat. Jo crec que tenim necessitats en infraestructures viàries molt més importants, molt més prioritàries que aquesta, inclús en el tema ferroviari. O sia, per què en la qüestió dels trens de rodalies, en la qüestió del soterrament dels parcs centrals de València, d'Alacant, per què en la millora real d'Alcoi-Xàtiva, Dènia-Gandia, la millora de les comunicacions en el sud, etcètera, etcètera, inclús entre Alacant i València, que els trens han de parar-se? Si això pareix quasi tercermundista han de parar-se, i el senyor Maluenda ho sap perfectament perquè coincidim en el mateix tren, hem de parar-nos en la via perquè en passe un altre, perquè no en poden passar dos. I això està passant hui, demà i no sé fins a quan. I mentrestant eixos esforços i eixos compromisos de voler soterrar tantíssims milers i milers de milions de pessetes en un tren que serà fantàstic, especialment per a qui té por d'anar en avió a Madrid, però la majoria de la població no sé si arribarà a utilitzar l'Ave, per tota una sèrie de raons. I eixos diners, si se gasten ahí, diguen el que diguen vostés, faltaran diners per a invertir en altres coses, en la mateixa xarxa ferroviària, per no parlar d'altre tipus de qüestions. Per tant, nosaltres mantenim la nostra posició de no considerar prioritari això.

I, per altra banda, hi ha també una proposta, que és sobre el riu Segura. A nosaltres ens haguera agradat... bé, ens haguera agradat que això ja no haguera necessitat de tornar a debatre temes del riu Segura perquè el riu estiguera... di-

guem, el de la seua problemàtica resolta. Però evidentment encara estem de nou, des de fa moltíssims anys, en la situació de promeses i de tornar a dir que sí, que tot el món reconeix que està mal, perquè això és innegable, però que ara sí que va seriosament. Eixa cançó fa un muntó d'anys que està sentint-se. Ja ha anat més d'un ministre del Partit Popular, més d'un ministre, i també més d'un conseller, inclús de les diferents conselleries, pel riu Segura a vore. Inclús hi ha un lloc que ja està quasi predestinat per a la foto. O siga, ja tot el món sap on s'han de posar per a fer-se la foto. I això sempre és així, especialment en moments preelectorals.

I ara ens trobem un poc en eixa situació. De nou ens plantegen ací que recolzem unes iniciatives del Consell, que fins ara ens han desagradat perquè han sigut absolutament inútils, incompetents per a resoldre el problema, i que donem un xec en blanc a eixes iniciatives que no tenim cap garantia que van a transformar-se en realitat. Tenim, sí, l'experiència que fins ara no han passat més que de promeses, promeses, i cada volta la situació està pitjor. Per tant... la setmana passada mateixa, el Grup Parlamentari Esquerra Unida en el Congrés dels diputats presentà una proposta i el Partit Popular la va rebutjar. Mal símptoma que siga cert que volen resoldre la qüestió.

Per tant, a nosaltres ens falta la suficient fe, perquè s'ha de tindre una fe que moga muntanyes, per a creure que vostés en esta ocasió van seriosament. Per tant, no podem recolzar a favor el que ens pareix una espècie de brindis al sol. Anem a abstinir-nos en eixa proposta, i exigirem, mitjançant diferents iniciatives, que això es duga endavant i no torne de nou a quedar-se merament en una nova promesa.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Oltra.

Hi ha una proposta alternativa possible. Per tant, se suspén la sessió per un minut.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 15 minuts)

(Es reprén la sessió a les 14 hores i 18 minuts)

La senyora presidenta:

Ha arribat a la Mesa de les Corts Valencianes una proposta alternativa, que diu el següent:

“Los portavoces de los grupos parlamentarios abajo firmantes presentan la siguiente transaccional a la propuesta de resolución número 16.298.

Propuesta alternativa: Les Corts Valencianes manifestan su apoyo al Plan Hidrológico Nacional que ha de servir para cubrir el déficit hídrico histórico de la Comunidad Valenciana en el contexto de una política integral del agua.

Igualmente, les Corts Valencianes quieren hacer énfasis en la necesidad de continuar impulsando políticas de aprovechamiento integral de los recursos y usos sostenibles del agua: urbanos, industrial, agrícola, turístico y ambiental.

Todas estas medidas se promoverán con el mayor consenso entre los grupos políticos y los agentes sociales y económicos valencianos, de forma que se alcancen las previsiones del Plan Hidrológico Nacional sobre una política que se fundamenta en un aprovechamiento riguroso de los recursos, moderando las demandas con las aportaciones externas procedentes de cuencas excedentarias, concretamente del Ebro.

Al mismo tiempo, les Corts Valencianes apoyan las actuaciones del Consell, en colaboración con el gobierno de España, para el incremento de las actuaciones de sanea-

miento y depuración del agua, poniendo en funcionamiento cuanto antes el segundo plan director de saneamiento y depuración de la Comunidad Valenciana y continuando en la mejora, racionalización y redistribución de los recursos internos.

Les Corts Valencianes instan, igualmente, al Consell a que agilice la ejecución de los importantes proyectos para la modernización en la Acequia Real del Júcar, previstos en el protocolo de actuaciones firmado por la Generalitat y el Ministerio de Medio Ambiente el 16 de enero de 1997.”

Está firmado por el Grupo Parlamentario Popular, Grupo Parlamentario Socialista, con el cual ha sido consensuado, y también firmado por Esquerra Unida, sólo a efectos de tramitación.

Por lo tanto, corresponde a continuación la votación, en primer lugar, para esta propuesta alternativa que acabo de leer.

Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 76 vots a favor, 5 en contra, cap abstenció. Queda aprovada esta proposta alternativa, que suposa la retirada de la 16.298.

Votació per a la resta de les propostes. *(Remors)*

El senyor Perelló Rodríguez:

Sí, señora presidenta.

Para pedir la votación separada de la 16.299 y de la 310.

La senyora presidenta:

Votació per a la 16.299. Senyories, comença la votació. El resultat és de 45 vots a favor, 5 en contra, 31 abstencions. Queda aprovada.

Votació per a la proposta de resolució 16.310. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 76 vots a favor, cap en contra, 5 abstencions. Queda aprovada la proposta de resolució.

Se suspén la sessió que es reprendrà a les quatre i mitja.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 25 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 38 minuts)

Proposta sobre creació del Consell Valencià de la Dona

La senyora presidenta:

Proposta de resolució 16.316, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. Té la paraula la senyora Catalá.

La senyora Catalá Pérez:

Señora presidenta.

Señoras diputadas y diputados.

La propuesta de resolución que presentamos trata de la necesidad urgente de la convocatoria del Consejo Valenciano de la Mujer y cuestiones relativas al funcionamiento del mismo en relación al próximo Plan de igualdad de oportunidades.

El Consejo Valenciano de la Mujer es el organismo de carácter consultivo previsto para las políticas de igualdad, cuya creación data del 25 de julio de 1997. En dos palabras, el Consejo Valenciano de la Mujer es el organismo de participación que hay previsto de elaboración, seguimiento y control democrático de las políticas de igualdad.

Nuestro grupo parlamentario, en el debate de la Ley de

presupuestos para este año, presentó una enmienda que fue aprobada por esta Cámara, en donde expresamente se recogía que el Consejo Valenciano de la Mujer se convocaría, porque nunca ha sido convocado desde su creación en 1997, en los primeros seis meses de este año; por precisar, entre el 1 de enero del 2000 y el 30 de junio de este año. Hoy, día 28 de septiembre, aún no ha sido convocado. Si me permiten, y después del paseo triunfal de ayer no sé si me permitirán decir una obviedad: ustedes en este tema no han cumplido, y no han cumplido porque si hay algo que está claro son las fechas del calendario. Cuando ayer mi portavoz hacía referencia a la paralización del impulso democrático de su gobierno, aquí tienen una muestra concreta del mismo. Como se dice popularmente, como muestra un botón, y aquí está el botón y aquí está la muestra.

Pero si ello ya es grave de por sí, el incumplimiento de una ley de los presupuestos, lo es más porque este año supone, por las noticias en la prensa así parece, que se debe aprobar para los siguientes años el tercer Plan de igualdad de oportunidades en nuestra comunidad. Estamos hablando, pues, del documento marco para los próximos años más importante en relación a las políticas de igualdad, y creemos que es fundamental para el impulso democrático la participación en la elaboración, seguimiento y evaluación de dicho plan por parte de los agentes sociales, los sindicatos, las ONG y las asociaciones de mujeres.

De ahí que esta propuesta de resolución a estas alturas del año no es solamente la convocatoria del Consejo Valenciano de la Mujer, sino también medidas que garanticen la posibilidad de un debate y un trabajo sobre el borrador del tercer plan, con medios y con plazos de tiempo que hagan posible la participación real de los agentes sociales implicados. Y, por favor, esperamos que sin argucias impropias de la época democrática en la que estamos, con plazos suficientes, que no se haga solamente con veinticuatro horas, etcétera.

El hecho de estar defendiendo esta proposición creo que implica hasta el momento que no ha habido intención de llegar a un acuerdo. Yo no lo entiendo, y no lo entiende mi grupo, que considera que es un momento especial en donde el movimiento de mujeres está altamente sensibilizado con la problemática sobre la que trabajan y dispuestos a la colaboración.

Yo pediría al presidente del Gobierno Valenciano y al conseller de Bienestar Social que aprovechen el momento actual...

La senyora presidenta:

Senyora Catalá.

La senyora Catalá Pérez:

...que aprovechen el momento para dar participación a las mujeres, porque creo que es importantísima la participación democrática como cualidad para que el plan de acción realmente sea entendido, participado y vivido por las mujeres de la Comunidad Valenciana...

La senyora presidenta:

Senyora Catalá.

La senyora Catalá Pérez:

...como un plan de todas las mujeres de la comunidad.
Gracias.

La senyora presidenta:

Torn en contra? La senyora Montesinos té la paraula.

La senyora Montesinos de Miguel:

Gracias, señora presidenta.
Señoras y señores diputados.
Señora Catalá.

Mi grupo tampoco entiende cómo ustedes ahora se rasgan las vestiduras con el interés por la creación del Consejo Valenciano de la Mujer, interés que precisamente ha sido creado por este gobierno, el gobierno del Partido Popular, en el año 1997, y sin embargo ustedes gobernaban esta comunidad desde el año 1983. Desde 1983 a 1997 el Partido Socialista y el gobierno de la Generalitat, gobierno socialista, no tuvo interés alguno en la creación de ese consejo.

Este consejo se crea en el año 1997, y este consejo se va a constituir ahora. ¿Con quién? Con todas las asociaciones, las ONG y las mujeres que tienen representación en esta comunidad. Y por supuesto que ahí se va a llevar el Plan de igualdad, claro que sí, y fruto de ese consenso será el que se apruebe aquí el Plan de igualdad de oportunidades. Y no sólo eso sino que además nosotras le concedemos autonomía plena a ese consejo para que sea el que se marque y dicte cómo se va a regir y cuál va a ser en todo caso el calendario de reuniones. No es esta Cámara quién para decir qué plazos se le deben fijar.

Y en cualquier caso, señora Catalá, yo sí le digo que el espíritu que ha imperado en esta Cámara, que el espíritu que ha imperado en el gobierno del Partido Popular, ha sido siempre el de la lucha por la igualdad de oportunidades. Y buena prueba de ello es que el único plan de igualdad de oportunidades que fue dotado presupuestariamente, el único plan de igualdad que se está evaluando, es el del gobierno del Partido Popular. Por tanto, la misma política seguiremos con el tercer plan de igualdad, cosa que ustedes aprobaron de 1983 a 1995 sólo un plan de igualdad, que digo aprobaron porque fue algo aleatorio, propio del Grupo Socialista, y que sin embargo ni estaba consensuado ni tenía dotación presupuestaria ni, por supuesto, ha pasado por los agentes sociales.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Montesinos.

Correspon la votació a la proposta de resolució 16.316. Senyories, comença la votació. El resultat és de 33 vots a favor, 44 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la proposta.

Correspon la defensa a les propostes de resolució 16.254, 255, 261 i 262, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Torn de defensa? Senyor Cardona, té la paraula. (Pausa) És la defensa de la 254, 255 i 262, per cinc minuts.

*Propostes sobre el 0,7, la pobresa i la marginació
al nostre País i sobre l'oferta pública
d'atenció a la tercera edat*

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyors diputats, senyores diputades.

Ja s'ha comentat moltes voltes ací en esta trona la necessitat que hi ha de places públiques d'atenció a la tercera

edat. És una dada que repetidament hem expressat, que no més hi ha 0,7 places públiques per cada cent habitants majors de seixanta-cinc anys, i que si adjuntem les places públiques i les privades en residències de la tercera edat només arribem a 2,25 places per cada cent majors de seixanta-cinc anys. Bé, eixa carència, quan l'Organització Mundial de la Salut recomana almenys que hi haja un 6%, eixa carència és la que intentem tractar en la primera proposta que defensaré, que allò que demana és que es faça un mapa de necessitats d'infraestructures i serveis per a la gent major.

Per això, clar, és necessari fer un estudi de les necessitats d'infraestructures i serveis que hi ha actualment. En este moment no sabem quines comarques estan sobredotades o almenys tenen una dotació acceptable per a les necessitats que tenen. No sabem quines comarques estan per davall de la dotació que necessitarien, i tampoc sabem quin tipus de servei seria el millor per a cada un d'eixes ciutats i d'eixos llocs. Sabem que hi ha moltes ciutats de més de 10.000 habitants que no tenen residència de la tercera edat; per tant, pensem que per actuar cal fer este estudi, i a posteriori d'este estudi allò que cal determinar és on aniran els diversos serveis que la conselleria estime convenient i necessari posar.

En eixe mateix sentit de mirar allò que hi ha en la realitat és pel que fem la següent proposta, que és en la que demanem que es faça un estudi sobre la pobresa al País Valencià, que s'empren les tècniques sociològiques habituals en la Unió Europea per a fer un estudi sobre la pobresa. I és que moltes voltes, si no es miren estes coses, pot donar la sensació que vivim en el millor dels móns possibles. Només de quan en quan poden eixir en la premsa referències a la misèria o a la pobresa que està vivint la gent, quan ix el tema de Parque Ansaldo i ens escandalitzem o quan veem una persona pobra pel carrer, però pensem que allò que cal són fer estudis seriosos perquè no pareguen coses anecdòtiques sinó la realitat en sí.

No hi ha, igual com actualment s'estudia de tot, es fan estadístiques de tot, es traen números, de seguida sabem quant han pujat els preus del consum, quines preferències té la gent quant a les pel·lícules o quant a llibres, sabem de tot, però quant a la quantitat de pobres, com s'ho estan passant i de quina manera viuen, sabem molt poca cosa. La veritat és que tots agarrem com a referència l'informe de Foesa o alguns informes de Càritas, però que tots estan basats ja en dades que a la millor tenen sis o set anys, i nosaltres seguim afirmant que probablement la pobresa ha augmentat al País Valencià, perquè pensem que la seua política l'únic que fa és augmentar les diferències. Per tant, diguérem que per a poder actuar sobre eixe quasi milió de persones que pot haver en la nostra terra que estan per davall d'un sou digne o per davall d'unes possibilitats econòmiques que els permeta una vida digna, caldria fer este estudi per a després actuar.

I en este sentit de l'actuació és en el que va la tercera proposta, que fa referència al 0,7%, perquè nosaltres som capaços de fer grans meravelles tècniques, som capaços de vèncer dificultats naturals impressionants, foradar muntanyes i el que siga, però som incapaços de fer arribar una quantitat de diners justa i necessària perquè molts pobles del tercer món puguin eixir del seu estat de pobresa. El percentatge que s'està dedicant a l'Estat espanyol no arriba al 0,25%, que és més o menys el que s'està fent a Europa i molt paregut al que s'està fent ací al País Valencià.

Per tant, la qüestió no és una qüestió de dificultat tècnica, no és una qüestió de dificultat que no hi haja suficients ONG per a fer projectes en el tercer món, no és que no hi

haja suficients canals per a fer arribar els recursos; l'únic que hi ha aquí és una falta de voluntat de no aportar este 0,7%. Per tant, allò que demanem és el 0,7 dels pressupostos de la Generalitat, no demanem el 0,7% del producte interior brut, que és el que correspondria; és a dir, que demanem una quantitat realment molt reduïda. I allò que volem es que es fique tot el saber tècnic i tot el saber executor d'este govern perquè el 0,7% siga una realitat als pressupostos de l'any que ve i que a partir de l'1 de gener...

La senyora presidenta:

Senyor Cardona.

El senyor Cardona i Pla:

...puguem estar aportant les quantitat estes, que són de justícia. Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Torn en contra? La senyora García, en representació del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

La senyora García Herrero:

Gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Señor Cardona.

Yo voy a empezar mi turno en contra de las propuestas que usted presenta en sentido inverso a como usted las ha defendido.

La propuesta que presenta su grupo, Izquierda Unida, respecto al porcentaje del 0,7, decirle que el Grupo Parlamentario Popular no va a aceptar esta enmienda por cuanto estimamos, entendemos, que el porcentaje del 0,7 es una referencia cuantitativa que, como tal, hay que considerarla. En este sentido, el Gobierno Valenciano va a continuar con su política de aumentar progresivamente las cantidades disponibles para la cooperación internacional al desarrollo, tal y como sus señorías podrán comprobar por las cantidades que voy a enumerar y que son las ayudas concedidas por el Programa de cooperación internacional al desarrollo de la Generalitat Valenciana, que van desde los años 1994 al 2000.

Y así, si en el año 1994 se destinó una cantidad de 63 millones de pesetas, el año 1995 ya fueron 927 millones de pesetas; el año 1996, 1.044 millones de pesetas; el año 1997, 1.190; el año 1998, 1.399; el año 1999, 1.593 millones de pesetas, y en el año 2000, 2.311 millones de pesetas. Con lo cual esto hace un total, señor Cardona, de 8.530 millones de pesetas. Como le digo, este es el sentido con el que el gobierno valenciano lo estima. Estamos aumentando cada año, cada año se están aumentando las cantidades que se destinan al programa de desarrollo de cooperación internacional.

En cuanto a las otras dos propuestas que usted presenta, señor Cardona, decirle que a mí me gustaría de verdad que en algún momento presentaran ustedes iniciativas que nos aportaran algo nuevo en esta Cámara con el fin de poder aceptarlas de verdad, pero siempre ustedes presentan iniciativas que ya se están realizando o que están ya realizadas. Y así, en la propuesta de realización de un estudio sobre la pobreza y la marginación en la Comunidad Valenciana, señor Cardona, decirle que la realización de estudios sobre la pobreza constituye hoy en día uno de los campos más fecundos para la actividad investigadora. Así,

en el ámbito universitario, en el marco de ciertas entidades o instituciones de iniciativa social, se han realizado estudios sobre la pobreza y la marginación en nuestra comunidad, utilizando criterios diversos aun cuando todos ellos de común aceptación por las ciencias sociales. No son cualquier estudio ni son papelitos, como usted dice, que van rondando por ahí.

Desde este punto de vista, señorías, las instituciones públicas de la Generalidad Valenciana disponen de diversos estudios. Y, concretamente, en fechas recientes se ha realizado un estudio sobre el particular por la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes. Instar al Gobierno Valenciano a realizar un estudio sociológico sobre pobreza y marginación es innecesario, señor Cardona. No podemos aceptar su propuesta porque sí que se conoce el problema, y, por tanto, se combate sobre bases sólidas, ya que la Generalidad realiza importantes programas de lucha contra la pobreza, generalmente bajo un prisma de transversalidad y para ello acude obviamente a diversos estudios realizados bajo criterios de contrastada validez científica.

En cuanto a la realización de un mapa de necesidades de infraestructuras y servicios para personas mayores, el Molt Honorable President de la Generalitat Valenciana, en su discurso de política general, anunció ayer la firme voluntad del Gobierno Valenciano de presentar un nuevo modelo de gestión de atención a las personas mayores. Y es evidente que dentro de este nuevo modelo de gestión existe un mapa de necesidades cuyo objetivo se centrará en la consecución de un aumento de la oferta pública de atención a la tercera edad, especialmente en lo que se refiere al número de plazas en residencias. Pero que de igual forma, señor Cardona, la Conselleria de Bienestar Social, junto con la Conselleria de Sanidad, está elaborando un mapa o guía de recursos sociales y sociosanitarios necesario para atender básicamente la atención específica de la tercera edad; porque todo mapa de necesidades, señoría, debe conjugar aspectos sanitarios y sociales.

Por este motivo su propuesta queda coja, porque olvida un aspecto fundamental en la atención a las personas mayores y que es el aspecto sanitario. Este gobierno, no solamente ya está realizando lo que usted pide, sino que va mucho más allá, señor Cardona. Por lo tanto, no se la podemos aceptar.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora García.

Votació conjunta de les propostes 16.254, 16.255 y 16.262.

Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 38 vots a favor, 42 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades les propostes.

Debat de la proposta de resolució 16.314 del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Té la paraula la senyora Amorós per cinc minuts.

Proposta sobre suport al Parc científic-empresarial que promou la Universitat d'Alacant

La senyora Amorós Fillol:

Señora presidenta.

Señorías.

Cuando un grupo parlamentario en estas Cortes presenta una iniciativa o una resolución parlamentaria lo hace por-

que cree que es una necesidad social. Ésta que nos ocupa hoy aparte se presenta para volver a pedir su cumplimiento, ya que se ha hecho caso omiso del mandato que estas Cortes hicieron al gobierno en el año 99.

Deberían reflexionar. Dejar actitudes que son incompatibles con el interés y gestión de lo público. La gravedad de las agresiones de las que ha sido objeto la Universidad de Alicante durante el único mes no lectivo, agosto, en el que el equipo de gobierno estaba desasistido en cualquier apoyo orgánico, jurídico y administrativo, es una de las más cobardes agresiones que pueden hacerse desde un poder que representa a todos los ciudadanos.

El director general de universidades, varios consellers, cargos orgánicos de su partido, en un sucio y oscuro ejercicio de amedanzar, amilantar mediáticamente, intimidar jurídicamente, en un espectáculo impropio de quienes tienen que esmerarse en el más exquisito ejemplo de la lealtad institucional en lo público, ejercicio ético de las formas y del fondo, y, lo más grave, con iniciativas intimidatorias que se sitúan fuera de la legalidad, como ha sido que su director general se dirigiera a la Sindicatura de Cuentas como si fuera su servicio de inspección, saltándose a quien tiene la capacidad legal de hacerlo: la Mesa de estas Cortes Valencianas. ¿O no recuerdan que la Sindicatura es el órgano que tiene también la obligación de controlar las cuentas de gobierno? ¿Cómo ha podido ocurrir tal confusión?

El director general de Universidades ha dado una imagen impropia de quien debe dar el mayor ejemplo de defensa de lo universitario y respeto de la legalidad. La credibilidad de una universidad es una cosa muy seria. Y ustedes con estos ejercicios demuestran su incapacidad para respetar el espacio de libertad que necesitan las universidades; quieren llevar la enseñanza superior al régimen de un parvulario; de esta forma no pueden entender que una universidad sea promotora de ideas, proyectos del mayor interés público, de trabajar por el futuro de sus titulados y a favor del interés social. En vez de alentar y aplaudir, agreden. En vez de animar o incentivar, amenazan. Las universidades por definición representan el futuro y el progreso de muchas familias, de muchos hijos, exigen un respeto que ustedes parecen incapaces de comprender.

El presidente de la Generalitat sólo podrá ser acreedor del respeto institucional con toda la legitimidad si aprende a respetar aquellas instituciones, en este caso centenarias, que también se rigen por otros órganos de representatividad democrática y que tienen un papel clave en cualquier sociedad del mundo, incluida la valenciana.

Medpark es uno de los proyectos más serios de esta comunidad, cuyo modelo es hoy seguido por otras universidades españolas. No solicita presupuestos multimillonarios como el derroche de 100.000 millones en la Ciudad de las Ciencias o los todavía, no sabemos cuántos, que ustedes han avalado en Terra Mítica SA, parece que 70.00, o las facilidades dadas a la todavía ciudad fantasma de la luz que son proyectos de dudosa prioridad social.

Medpark es un proyecto que se ha abierto paso por sí mismo, que ha pasado exámenes internacionales en las organizaciones de mayor prestigio, que tiene su planteamiento, la inteligencia de sacarle partido a los propios recursos humanos y materiales de la Universidad de Alicante, que mide el empleo de los universitarios con más de cientos empleos en las nuevas tecnologías, que podrían multiplicarse por diez si ustedes dieran las mínimas facilidades que cualquier administración sensata y responsable estaría encantada en dar. En cambio, ustedes han puesto mil y una dificultades. Deberían felicitarse de que la Universidad de Alicante quiera urbanizar. Lo ha hecho muy bien en estos

últimos 15 años. Hoy tiene uno de los mejores campus europeos. ¡Cómo se nota que no van mucho por allí! Es una pena, tomarían constancia del excelente trabajo que se ha realizado.

En cambio, ustedes no sólo no han facilitado los terrenos que han debido ser adquiridos dentro de la más estricta legalidad con fondos propios de la universidad, sino que se niegan a recalificarlos, haciéndose eco de las alegaciones de los propietarios. Le imponen mil y una pegas de trámites administrativos, burlando las directrices de actuación que emanan de estas propias Cortes y convirtiendo el significado del verbo instar en sinónimo de tomadura de pelo para el sujeto pasivo, en este caso este órgano legislativo.

Hace unos días un periódico de alcance nacional deba una clave importante, le estaban dando una bofetada mediática a la Universidad de Alicante para esconder el fracaso de un proyecto universitario que desde la propia conselleria se empieza a reconocer, cifras de inversiones multimillonarias para las que no le ha temblado el pulso, oscurantismo en la gestión, contrataciones, conflictos, carencias de órganos normalizados al margen de la designación a dedo...

La senyora presidenta:

Senyora Amorós.

La senyora Amorós Fillol:

Voy acabando. Todavía me quedan 17.

Al final, escasísimos alumnos que van a muchos menos. Es difícil explicar la brutal e intensa agresión al Medpark en un mes de agosto si no hay otras intenciones. Cuesta trabajo que las sagradas vacaciones de su clase política se han sacrificado por una cuestión que no creemos de Estado.

Bien, como no me queda...

La senyora presidenta:

Señora Amorós, se le ha acabado el tiempo, señora Amorós.

La senyora Amorós Fillol:

Bueno, muchas gracias. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Torn en contra. Senyor Barrachina, té la paraula.

El senyor Barrachina Ros:

Gracias, senyora presidenta.

Señorías.

Señora Amorós, he tenido por un momento, y no es la primera vez, la sensación de que era usted la única universitaria, no ya aquí, sino en la Comunidad Valenciana. Por ello, le felicito.

Dice que hemos aprovechado o que se ha aprovechado el mes de agosto para agredir –ha dicho usted– con agresiones cobardes. Es que ha sido curiosamente durante el mes de agosto, exactamente el día 25 de agosto, cuando el magnífico y excelentísimo rector, que no quiere decir que sea Pedreño el magnífico, el magnífico rector, remite una carta a la conselleria donde desvela que el gran proyecto Medpark que usted ha defendido con curioso apasionamiento no es más que una operación urbanística, una operación in-

mobiliaria con un ligero barniz, un 4% de barniz, de investigación universitaria.

El señor Pedreño, esa universidad, destina 1.300.000 metros cuadrados a una operación en suelo no urbanizable, alguno de ellos, por cierto, especialmente protegido... (*Pausa*) No veo al ecologista de..., estará en la otra parte, lo digo esto porque vayan tomando, porque después... (*Rialles i aplaudiments des d'un sector de la cambra*) Porque de la primera fase de ese proyecto megalómano hay una curiosidad, y es que de 1.300.000 metros cuadrados sólo 60.000 se dedican a la investigación universitaria, sólo 60.000. Después hay otros dos millones de metros cuadrados de finalidad difusa que el señor Pedreño quiere, no se sabe porqué, fuera de su autonomía universitaria llevar a cabo actuaciones –como digo– urbanísticas, inmobiliarias, indeterminadas –repito– indeterminadas. Si estuviesen determinadas, la Conselleria de Educación, como la Generalidad Valenciana, incluirían esas actuaciones en los planes de inversión, como ha hecho con 100.000 millones de pesetas para las cinco universidades valencianas. Pero esta operación urbanística encubre, señora Amorós, una cuádruple deslealtad, aunque les hiera. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Silencio, por favor.

El senyor Barrachina Ros:

Encubre una cuádruple deslealtad, primero con el Ayuntamiento de Alicante, a quien no piden ninguna autorización para planear sobre más de un millón de metros cuadrados determinadas actuaciones. Segunda deslealtad, con el resto de las universidades con quienes ustedes firmaron... –digo ustedes porque la incluyo en la Universidad de Alicante– con quienes firmaron todas, las cinco universidades, con la Generalidad Valenciana un plan de inversiones y además se comprometieron a que no habría actuaciones unilaterales, a que todas las actuaciones serían vistas con una perspectiva de globalidad. Y en este caso aparece, queriendo drenar recursos de esa globalidad de las cinco universidades, un proyecto curiosamente de finalidad difusa con más de un millón de metros de los que tan solo un 4% tiene un objetivo universitario.

Decía que era una cuádruple deslealtad porque, además, quiere usurpar competencias de la Generalidad Valenciana, de la Conselleria de Educación, que es quien tiene que autorizar, de la Conselleria de Obras Públicas, que es quien tiene que recalificarle el suelo en más de millón de metros cuadrados de suelo que ha comprado el señor Pedreño. Pero, además, usurpa competencias de la Conselleria de Medio Ambiente que es quien tiene que dar el impacto.

Yo, lo que quiero decir es que si alguien quiere actuar fuera de su ámbito universitario como si fuese el presidente de la Generalidad Valenciana frustrado, pues que se presente a unas elecciones, que se presente a unas elecciones y entonces actuará como si fuese el gestor de las consellerias; pero nunca de forma unilateral, asumiendo competencias que no son suyas y, después, con un escrito en el que le dicen al conseller de Educación: “ahora usted, estas que son sus competencias, no tiene ningún margen, apruébelas y pague el dinero que yo ya me he gastado comprando más de un millón de metros cuadrados en la zona de Alicante”. Eso, señora Amorós, es impresentable, porque la autonomía universitaria –que viene recogida en la Constitución– debe ser consciente de que también hay autonomía municipal, también hay autonomía para la gestión de los intereses

de la Comunidad Valenciana y que, por tanto, la ley va en dos sentidos, que la autonomía universitaria, que quiere decir libertad de cátedra mal entendida, lleva a llevar a cabo operaciones inmobiliarias, oscuras, con una finalidad –como digo– difusa, donde tan solo un 4% se va a destinar a cuestiones universitarias.

La senyora presidenta:

Senyor Barrachina...

El senyor Barrachina Ros:

Por tanto, vamos a votar que no.

Gracias, señora. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Barrachina.

Votació per a la proposta... (*remors*) Senyories, pregue silenci. Votació per a la proposta 16.314.

Senyories, comença la votació.

El resultat de la votació és de 37 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Les propostes 16.256, 16.257, 16.258, 16.259, 16.260, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Té la paraula el senyor Cardona.

**Propostes sobre compliment de l'article 23
de la Llei d'ús i ensenyament
del valencià, sobre la derogació de l'ordre de 22
de desembre de 1995 de deshomologació i no validesa dels
certificats oficials administratius de
coneixements de valencià, sobre creació d'una xarxa
pública de centres d'educació infantil de primer cicle,
sobre mesures perquè tot alumne que ingrese
a l'escola pública tinga clar el seu itinerari educatiu
i sobre control del compliment efectiu per part dels
centres concertats dels requisits per poder
gaudir d'eixos concerts**

El senyor Cardona i Pla:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyors diputats, senyores diputades.

Estes propostes fan referència a educació i comencem pel tema del valencià. Sempre que arriba a principis de curs ens trobem problemes en este tema i pareix que l'ensenyament en valencià és un ensenyament problemàtic o que causa dificultats o problemes; ens trobem amb gent que vol estudiar en valencià i que no té les suficients línies o fan que el seu curs al final siga mixt de valencià i castellà amb la qual cosa al final quasi sempre significa que l'ensenyament es dona preferentment en castellà i després en valencià.

Nosaltres pensem que seria molt fàcil resoldre això, perquè seria fàcil aconseguir que tots els professors estiguessen habilitats per a donar classes tant en valencià com en castellà. I per això hem fet la primera proposta, que insta al Consell al compliment íntegre de l'article 23 de la Llei d'ús i ensenyament del valencià. És a dir, pensem que si este article es complira automàticament desapareixerien molts dels problemes sobre l'ensenyament en valencià que són atribuïbles a l'Administració. Sabem que hi ha uns altres

problemes, que el valencià encara no és una llengua normalitzada a nivell de societat o hi ha uns altres problemes inclús de la consideració social que té. Però la conselleria només complir una llei tindria prou perquè estos problemes desaparegueren.

Jo faré una miqueta de referència a este article 23, perquè em pareix molt interessant. I simplement el seu punt número 1 diu que com el valencià i el castellà són cooficials els professors han de conèixer les dues llengües. No diu que poden conèixer-les o que a la millor les coneixeran d'ací uns anys sinó que les han de conèixer-les.

El punt número 2 diu que si algú, a l'entrada en vigor d'esta llei, no està capacitat que progressivament es capacitarà amb una política de voluntarietat, gradualitat, promoció professional. Estem totalment d'acord amb això.

En el punt número 3 ve a dir que el Consell vetllarà perquè al final de la seua formació tots els professors tinguen un coneixement en valencià i en castellà idèntic, puguen dominar les dues llengües tant a nivell parlat com a nivell escrit.

I l'últim punt diu que la reglamentació reguladora de l'accés del professorat als centres públics i privats establirà el sistema perquè tots els professors de nou ingrés reunisquen estes condicions.

Bé, el que ens estem trobant ara és que simplement este article no es compleix en cap dels seus punts. I nosaltres pensem que les lleis estan per a complir-les i per a què estiguen en vigor. Per tant, nosaltres en la primera proposta el que demanem és exactament i simplement, però ens pareix molt seriós, el compliment d'un article de la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

Molt relacionat amb açò està el tema de la segona proposició, que és simplement que com hi ha una ordre que deshomologa certs títols, és a dir, que els nostres estudiants, la gent que té una certa titulació en valencià, pot donar classe a Catalunya o pot donar classes a les Illes Balears i no pot passar el contrari. Nosaltres pensem que no és bo establir fronteres on no hi ha i, en este cas concret, és bo que hi haja un gran àmbit on els nostres estudiants puguen treballar i també estaria bo que eixe mateix àmbit fora el mateix pels professors, professionals de Catalunya i de les Illes Balears.

Hi ha dues propostes, la 16.259, que és refereix a l'itinerari, és a dir, que un alumne poguera tindre l'itinerari clar quan entra a l'escola pública, sobre tot per a batxillerat i ESO, que la reiterem perquè hi ha una proposta alternativa que cobreix este aspecte. Igual com retirem la proposta 16.258, que es referia a l'escolarització d'alumnes de 0 a 3 anys, perquè també hi ha una proposta alternativa que també abarca estos aspectes d'escolarització.

I finalment queda una darrera proposta que es refereix a la necessitat de què la conselleria... "Instem al Consell a què controle el compliment efectiu per part dels centres concertats dels requisits per poder gaudir d'eixos concerts". Ja sabem que probablement ens diran que ja ho estan fent, que això és una cosa que s'ha fet sistemàticament, etcètera, etcètera. Però nosaltres som conscients i sabem casos que hi ha problemes en els processos d'admissió d'alumnes. No tots els centres concertats compleixen els processos d'admissió d'alumnes, hi ha molts casos que en lloc de triar un centre per part dels pares són els centres els que trien l'alumne que els entra allí; hi ha alumnes amb necessitat educatives especials que no se'ls deixa entrar en centres concertats; hi ha alumnes que són provenents de minories que també tenen grans dificultats en entrar als centres concertats. I una prova d'això és que si mirem la població que hi ha en eixos centres d'este tipus de xiquets ens trobarem a

molt poquets en relació als que hi ha a l'escola pública.

També ens referim a què es controle la prohibició de cobrament de quantitats als pares –quantitats obligatòries es refereix i no per serveis complementaris que la conselleria ha d'aprovar-los– sinó que no se'ls cobre directament o indirectament una quantitat de diners per la docència. Sabem que moltes voltes per mitjà de quotes a l'APA, suposadament voluntàries, que després no ho són, o per cobraments de distint tipus, els centres concertats estan cobrant obligatòriament i sistemàticament als seus pares i açò està prohibit estrictament per la Lode.

I, finalment, també volem que la conselleria controle la voluntarietat de les pràctiques confessionals i el respecte a la llibertat de consciència, que és una de les bases perquè els centres puguin rebre fons públics. És a dir, ja que les lleis diuen uns certs requisits que els centres han de complir per a què els fons públics puguin cobrir el seu funcionament és de justícia que es demane als centres concertats que realment complisquen eixos requisits i no que simplement siguen una cosa que figure en un paper i que realment no tinga cap eficàcia.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Cardona.

Hi ha dos propostes alternatives. En substitució de les propostes 16.258 i 16.259, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, retirades, que diuen el següent: "Les Corts Valencianes instan al Consell, en cumplimiento del compromiso del presidente de la Comunidad Valenciana en su debate de investidura, a presentar una propuesta de planificación de la educación infantil de primer ciclo, 0-3 años, incluyendo los centros públicos de atención a estas edades que existen actualmente y que tienen carácter municipal o que dependen de las consellerías de Cultura y Educación o de Bienestar Social". Firmada por los tres grupos parlamentarios.

La siguiente es la correspondiente a la propuesta de resolución retirada 16.259, también firmada por los tres grupos parlamentarios: "Les Corts Valencianes instan al Consell a que posibilite la continuidad del alumnado de educación secundaria en el mismo instituto, tanto en las modalidades de bachillerato de ciencias de la naturaleza y la salud como en las de bachillerato de humanidades y ciencias sociales. En lo que se refiere a las modalidades de bachillerato artístico y tecnológico, y asimismo en los diferentes ciclos formativos de formación profesional, al ser una demanda muy diversificada, diferenciada y mínima con respecto a las modalidades anteriormente citadas, la oferta debe ser territorial".

Corresponde ahora, por tanto, el turno en contra del Grupo Parlamentario Popular. *(So per interferència d'un mòbil)*

La senyora Barrieras Mombrú:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Les propostes de resolució que ha presentat el Grup d'Esquerra Unida, que no han sigut retirades, anem a exercir el torn en contra perquè, evidentment, no podem recolzar-li eixes propostes, senyor Cardona. No les podem recolzar perquè començant per... crec que ha sigut l'última, la 16.260, que la que "insta al Consell a què controle el compliment efectiu per part dels centres concertats dels requisits per poder gaudir d'eixos concerts, faran esment espe-

cial en els processos d'admissió d'alumnes, matriculació, prohibició de cobrament, voluntarietat de les pràctiques confessionals", li hauríem de dir, encara que vosté ja ens ha avançat el que anàvem a contestar-li, però jo crec que ens ho ha avançat vosté perquè és el que està ocorrent en la Comunitat Valenciana, senyor Cardona.

La Conselleria de Cultura i Educació controla el compliment de la normativa d'admissió d'alumnat, tant en els centres públics com en els d'iniciativa social. Sap vosté que està la inspecció. Quan ha hagut algun problema per part d'inspecció s'ha comunicat a la conselleria i si s'ha hagut de reiterar un concert educatiu, s'ha retirat un concert educatiu, tanmateix, respecte a la llibertat dels pares per a elegir el centre educatiu dels seus fills d'acord tant en les seues creences com en l'ideari del mateix.

Quant a l'altra proposta que vosté demana que les Corts Valencianes insten al Consell a que prenga les mesures necessàries per complir íntegrament l'article 23 de la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, hem de recordar-li, senyor Cardona, que ja s'adopten les mesures adequades mitjançant la incorporació en les bases de totes les convocatòries per a accés a la funció pública docent que es formulen per esta Administració de les precisions contingudes per a tots els funcionaris al servei de la Generalitat Valenciana en esta matèria, en l'article 9.4 del text refós de la Llei de la funció pública valenciana, aprovada per Decret Legislatiu de 24 d'octubre de l'any 1995, del Consell de la Generalitat Valenciana, on s'estableix i li ho llig textualment: "quienes superen las pruebas selectivas acreditarán sus conocimientos de valenciano mediante la presentación de los certificados, diplomas o títulos que hayan sido homologados por la Generalitat Valenciana o mediante la realización de un ejercicio específico al efecto. El personal que no pueda acreditar dichos conocimientos quedará comprometido a la realización de los cursos de perfeccionamiento que a este fin organice la Generalitat Valenciana". I és de 24 d'octubre de 1995, senyor Cardona.

I, a banda, quan vosté ha fet la introducció d'esta proposta de resolució, ha donat quasi la impressió de què el valencià en estos moments en la Comunitat Valenciana l'hem tingut de racó. I només vull recordar-li així, una mica de rapidesa per a no cansar a ningú, que dels 658 centres en valencià han passat a 863; de 1.074 línies s'ha passat a 1.810; i de 74.277 alumnes s'ha passat a 132.000. Crec que la voluntat del govern és fa palesa amb estes dades que li acabe de donar.

I quant a l'última proposta de resolució: "Les Corts Valencianes acorden instar el Consell de la Generalitat perquè derogue l'ordre de 22 de desembre de 1995", jo el que li volia dir al senyor Cardona, després d'haver intentat escoltar nous arguments, perquè ja li ho vaig comentar a una il·lustre diputada, companya del seu grup, en la comissió del mes de maig de 2000, igual que ja se li havia contestat al seu grup en l'any 1996, igual que se li havia ja contestat al seu grup en l'any 1998 que l'homologació es va fer creiem que malament per part de l'anterior govern de la Generalitat i en contra de l'opinió del sentit majoritari del poble valencià.

Crec que la deshomologació va ser un compromís electoral del govern del Partit Popular en l'any 1995, compromís que d'alguna manera van recolzar moltíssim valencians i valencianes. I que en l'any 1999 es va tornar a recolzar eixe compromís que havia pres el Partit Popular. El que sí que els he de dir, i en això és veritat que són molt constants en este tema, cosa que ens pareix bé, però també m'agradaria que, igual que jo els hi reconec eixa constància, vostés reconegueren al govern del Partit Popular i al Molt Honora-

ble President Zaplana al front, la serietat i allò respectuós que ha sigut en el nostre Estatut d'autonomia, amb l'article set del nostre Estatut d'Autonomia que parla de la llengua valenciana i de la llengua castellana i que com a compromís electoral l'hem complert i seguirem complint-lo mentre el poble ens ho permetra.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Barriera.

Votació, en primer lloc, per a les dues propostes alternatives. I després, senyor Perelló, la resta? *(El senyor Perelló Rodríguez parla sense micròfon)* ¿Todo junto si no hay inconveniente por parte de ningún grupo parlamentario?

Votación, en primer lugar, para las dos propuestas transaccionadas, correspondientes a la propuesta retirada 16.259 y 16.258, que he leído anteriormente. Las dos conjuntamente la votación. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 77 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queden aprovades.

Votació per a la resta de les propostes. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 35 vots a favor, 43 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades les tres propostes de resolució.

Proposta sobre mesures que permeten la implantació total del sistema Logse

Correspon la proposta de resolució 16.303. Hi ha una proposta alternativa que ha arribat a la Mesa de les Corts Valencianes, que llig a continuació:

“Les Corts Valencianes respaldan el compromiso adquirido por el presidente de la Generalitat ante el Pleno de la Cámara para la dotación completa de infraestructuras educativas que permitan la implantación total del sistema Logse en la Comunidad Valenciana a lo largo de la presente legislatura”. Firmada por los tres grupos parlamentarios.

Por lo tanto, y de acuerdo con lo que ha aprobado esta mañana la Junta de Síndics, corresponde a continuación la votación de esta nueva propuesta. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 78 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada esta nova proposta de resolució.

Propostes sobre construcció de tres unitats de fabricació de biocarburants per als sectors agrari i pesquer, sobre l'impost especial d'hidrocarburs i sobre mesures per tal d'ajudar els sectors agrari i pesquer

Propostes 16.265, 16.267, 268, 269, 270, 271 i 272, del Grup Parlamentari Esquerra Unida.

Té la paraula la senyora Pérez, per cinc minuts.

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors consellers. Senyories.

La veritat és que no sé com vaig a començar a discutir tantíssima esmena tot en un mateix bloc.

Però permetem-vos que els diga que l'agricultura, efectivament, no està en crisi, en l'agricultura hi ha molts avanços, però sí estan en crisi els llauradors, sí estan en cri-

si els llauradors. No fa més d'un any parlàvem en aquesta cambra sobre les diferents OCM que estaven en vies de desenvolupament i designació de les mateixes. Parlàvem un poc després de la situació de l'aigua i de totes aquelles mancances que estaven efectuant-se al camp.

En estos momentos parlem de l'apujada dels biocarburants. La veritat és que esta apujada ha suposat, des del mes de juny fins a hui, un augment del 50% sobre el preu que tenien. No és cap novetat per a tots nosaltres. Nosaltres opinem des d'Esquerra Unida del País Valencià que lògicament no podem parlar exclusivament de l'abaixada dels impostos, perquè la veritat és que els mateixos es necessiten perquè l'Estat pugui fer inversions i, al nostre parer, principalment en infraestructures, en col·legis i en hospitals. Però això ben vist quasi que seria intocable. No obstant això, cal buscar entre tots i totes mesures necessàries que donen viabilitat a esta situació bastant agreujada en què es troben els llauradors, i principalment, per a nosaltres i en esta cambra, els llauradors valencians; els llauradors i els pescadors, perquè els influeixen els mateixos problemes.

Sobre aquesta situació hem presentat tota la quantitat d'esmenes que ha tingut a bé redactar la senyora consellera, entre les quals demanem que s'abaixi l'impost sobre els biocarburants, no que es lleve, però sí que es pot abaixar; que es facilite la comercialització d'hidrocarburs per les cooperatives agràries; que s'aplique la reducció de les cotitzacions socials al sector agrari i pesquer durant l'any 2001 i 2002; que l'Estat, per a l'any 2001, reduïska les càrregues fiscals i socials al sector agrari i pesquer i que les Corts Valencianes, instant al govern d'Espanya, que també sol·liciten la reducció de l'Irpf per al sector agrari i pesquer durant els anys 2001 i 2002. Però que, a més, des del país Valencià, com a prova de bona voluntat d'un sector al qual hem de protegir, que també s'aplique una reducció en el tram autonòmic d'eixe Irpf per a l'any 2001 i 2002 al sector agrari i al sector pesquer. Això seria una visió de bona voluntat.

Hem de pensar que el gasoil ha tingut conseqüències molt variables en el conjunt de l'Europa comunitària a tots els agricultors, a tots els pescadors, però jo em base en les estadístiques que, conforme tots vostres saben, marquen que a Espanya la renda per càpita d'un agricultor en aquests moments està en 2.260.000 pessetes. Segur que els agricultor em diran: “*Ojalá* la tinguérem”. Però eixa és la mitjana. I d'ella gasten normalment, del gasoil agrícola, un 5,78%. No obstant això, parlant d'Holanda, que tenen una renda per càpita de 3.300.000 pessetes, les despeses d'eixe capital que dediquen al gasoil equival al 4,79%, una renda per càpita inferior, amb una inversió inferior també sobre la que nosaltres tenim. Però podem parlar de França, que és el que més prop tenim i que sempre en matèria agrícola hem tingut ahí un tira i arronsa continuu, i ens servit bastant com a referència de moltes coses. La renda per càpita dels agricultors francesos, que en estos moments està en 3.316.000 pessetes, té una dedicació d'eixa mateixa renda...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...sobre el gasoil –acabe, senyora presidenta, immediatament– del 4,87%. Sé perfectament el que em van a contestar. Suppose que tots estem d'acord que, efectivament, a l'Estat Espanyol s'ha aplegat a una quantitat d'acords, però a mi em sembla que el País Valencià s'ha de mostrar ferm

per a defensar als seus llauradors i al seus pescadors...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...i hauríem de tindre una acceptació unànime a estes esmenes.

Gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Senyora Pérez, moltes gràcies. Però hi ha una proposta a la Mesa de les Corts retirant la proposta 16.265.

La senyora Pérez i Martí:

D'eixa proposta no he fet esment, però sí he dit, i així quedarà constància en el *Diari de Sessions*, que hi havia una proposta que la senyora presidenta llegiria a continuació perquè era un acord.

La senyora presidenta:

Gràcies.

Per tant, queda retirada la proposta de resolució inicial 16.265.

Y la propuesta alternativa que ha llegado a la Mesa de las Cortes dice lo siguiente: "Les Corts Valencianes instan al gobierno de la Generalitat a que promueva estudios sobre la posibilidad de producción y ulterior utilización de los biocarburantes como fuente alternativa de energía". Firmada por los tres grupos parlamentarios.

Correspon el torn en contra per a la resta de propostes. Té la paraula el representant del Grup Parlamentari Popu-

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora Pérez, vosté no vinga ací de llesta. Vosté sap el que li anava a contestar perquè li ho he dit jo abans quan hem estat transaccionant, que hem estat comentant-ho. (*Remors i rialles*)

Bé. Hem de agrair-li el seu interès. La veritat és que ha fet un diagnòstic que s'ajusta prou a la realitat, que ha treballat vosté preparant ahí estes propostes de resolució, sense cap dubte amb bona fe i amb bona intenció, variades, i tractant de resoldre els problemes en la seua real... i un per un, però tots relacionats amb el mateix.

Però vosté també sap, perquè ho hem comentat, que totes eixes propostes de resolució s'han quedat velles, s'han quedat endarrerides, caduques, desfasades, obsoletes, des d'anit. Hui tots els teletips estaven donant-nos les notícies de l'acord a què van aplegar anit les organitzacions agràries i el govern d'Espanya. Eixa acord arreplega molt bé, crec jo, totes les reivindicacions de les propostes de resolució que vosté planteja.

Per tant, jo crec que després d'haver demostrat vosté el seu interès per l'agricultura valenciana, haver demostrat vosté que ha treballat en esta cambra, que està treballant per l'agricultura valenciana, el més coherent haguera sigut que les haguera retirades, o que haguérem tractat de transaccionar i convertir-les d'una altra forma menys concreta,

perquè tot el que vosté demana concretament està escrit i signat en els acord d'anit, de Madrid, que han eixit hui en tots els teletips, i vosté els coneix.

Com vosté sap, les organitzacions agràries Asaja, Upa i la confederació de cooperatives agràries i els representants del Ministeri d'Agricultura i Hisenda subscribiren a última hora d'anit un acord sobre un paquet de mesures amb què l'executiu pretén compensar al sector per l'encariment dels carburants, que en el seu conjunt està valorant en 50.000 milions de pessetes.

Entre els principals punts d'acord destaca l'augment mitjà del 2,5% de l'Iva compensatori, que es concreta en una apujada, com vosté sap, del 3% per als agricultors, perquè es considera el sector més afectat, i del 2% per als ramaders. En el capítol fiscal, s'ha aprovat també una deducció del 35% a partir del pròxim any en les factures per compra de gasoil a part dels agricultor en el sistema de mòduls de l'impost sobre la renda de les persones físiques. A més, arrepleguen incentius fiscals per al foment dels cultius ecològics, per a les inversions en investigació i desenrotllament en el sector i l'ampliació de les bonificacions fiscals per a la incorporació de joves al sector agrari.

Al mateix temps, les cooperatives agràries estaran autoritzades per a poder vendre gasoil B a tercers no associats i es constituirà un comitè de seguiment de l'evolució dels preus del gasoil. A més també, en virtut d'este acord, es constituïran dos meses tècniques. Una d'elles estudiarà la implantació del gasoil professional, que comptarà amb un termini fins abril del 2001, mentre que a la segona mesa les associacions professionals i govern analitzaran possibles reduccions en l'abonament de les cotitzacions del sector a la Seguretat Social. El document contempla també l'articulació d'una línia de crèdits extraordinaris a baix tipus d'interès, per 35.000 milions de pessetes, per a facilitar la liquiditat financera del sector.

Eixe document, com li he dit abans, va ser subscrit pels ministres d'Agricultura, Miguel Arias Cañete, i el d'Hisenda, Cristóbal Montoro, el secretari d'estat d'economia, José Folgado, per part del Govern, i per part del sector firmaren el president de l'associació de joves agricultors d'Asaja, Pedro Barato, el secretari general de la Unión de Pequeños Agricultores, UPA, Fernando Moraleda, i el director general de les cooperatives agràries, Eduardo Bahamonte. Les organitzacions firmants, com vosté sap, representen més del 60% del total del sector. I els que no han firmat no han fet cap crítica de fons a la qüestió, sinó que no han firmat, però han dit que no concreta massa, que tal... Han buscat alguns subterfugis literaris per a eixir-se'n del tema, però que no han criticat l'acord en el seu marc i en el seu fons, sinó que de moment els ha paregut poquet. Però sap vosté que l'acord este d'anit contenta a més del 60% del sector i està firmat.

Per tant, no podem recolzar-li eixes propostes de resolució, com li he dit abans, perquè...

La senyora presidenta:

Senyor Soler.

El senyor Soler Garibo:

Acabe, senyora presidenta.

...perquè des d'anit s'han quedat obsoletes.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Soler.

Votació per a la proposta alternativa a la 16.265. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 76 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada esta proposta alternativa.

Votació per a la resta de propostes... Hi ha cap inconvenient? Votació per a la resta de propostes del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació es de 34 vots a favor, 42 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades les propostes.

Correspon la defensa de la proposta 16.304, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Clemente. Senyor Clemente, per quatre minuts.

Proposta sobre les llistes d'espera en la sanitat pública**El senyor Clemente Olivert:**

Muchas gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Consideramos, desde el Grupo Parlamentario Popular, que es importante que esta propuesta de resolución sea aprobada por la unanimidad de la Cámara, y así lo esperamos, porque pensamos que no puede ser de otra manera.

Señorías, esta propuesta reconoce –y es justo hacerlo– el esfuerzo que ha realizado el Consell para minimizar las listas de espera. Es un hecho que las listas de espera se han reducido en un 76%. Asimismo, esta propuesta dice que hay que continuar con la política de optimización de los recursos, para reducir las listas de espera en un mínimo técnico.

Este gobierno –su Conselleria de Sanidad– ha realizado un importante esfuerzo, aumentando la actividad quirúrgica por las mañanas en más de un 25% en el período del 96 al 99. Pero asimismo, desde marzo del 97 hasta ahora mismo, se han realizado casi setenta mil. Sesenta y nueve mil intervenciones se han realizado en nuestros hospitales públicos por la tarde.

Es necesario, también, apoyar la aplicación de todas aquellas medidas que redunden en la mejora de la calidad asistencial y de una humanización de nuestra sanidad.

Otro punto que añade es que hay que profundizar en las nuevas formas de gestión. Es un hecho, y ustedes sabrán, señorías –sobre todo desde el Grupo Socialista– que ustedes, en el Congreso de los Diputados, han respaldado una medida similar, que fue aprobada por la unanimidad... por el Grupo Socialista en el Congreso.

La Conselleria de Sanidad ha conseguido, a través de una medida, criticada de forma partidista, que fue el plan de choque, que cien mil valencianos, cien mil pacientes se operaran eligiendo libremente esta opción: operarse en clínicas privadas. Y no pueden –no deben, señorías– ustedes hacer de esta propuesta algo de utilización política, porque tenemos un acuerdo –y ustedes también lo tienen que tener– sobre las listas de espera del Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud, donde están representados consejeros de todas las comunidades de nuestro país, de todas las comunidades de España. Por supuesto, de aquellas comunidades donde aún gobierna el Partido Socialista. Y hay que decir que se acuerda poner en marcha actuaciones que se detallan. Se habla, en concreto, de mejorar los rendimientos en jornada de mañana, de la apertura de quirófanos por la tarde, como actuaciones inmediatas; y se habla también, señorías, de que se ofertará la posibilidad de elegir

entre permanecer en lista de espera en su propio hospital, o elegir otro centro para realizar la intervención.

Por eso mismo, nosotros esperamos que todos los grupos, y en especial el Grupo Socialista, por coherencia política –y ahora que están más unidos que nunca– sean capaces de respaldar esta propuesta y votarla a favor.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Clemente.

Torn en contra. Té la paraula la senyora Llinares.

La senyora Llinares i Llorca:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

No, no anem a aprovar esta proposta de resolució. I no anem a aprovar esta proposta de resolució, perquè és una proposta –com moltes de les que han presentat esta vesprada– “d'autobombo”. I nosaltres, doncs la veritat és que no estem per contribuir a “l'autobombo” del Partit Popular.

Anem a analitzar la proposta. En el primer paràgraf diu: “Les Corts Valencianes reconocen el esfuerzo que el Consell viene realizando...” Què ens demanen? Que empentem el botafumeiro? Doncs nosaltres, no. (*Rialles*)

“...reconocen el esfuerzo que el Consell viene realizando para minimizar las listas de espera en la sanidad pública.” Anem a vore si ens aclarim, això de “minimizar”. Vostés diuen que dotze mil. Dotze mil i escaig hi ha en les llistes d'espera. Unes dades de la Conselleria de Sanitat diu que vint-i-quatre mil i escaig. Què es minimitza? Perquè no és el mateix una cosa que el doble.

Quan Esquerra Unida i esta diputada han demanat dades de llistes d'espera sempre m'han contestat el mateix: que la pregunta està mal feta. No es pot ser més burra. (*Rialles*) Sempre. I mai no m'han contestat. Mai no m'han dit res.

Però anem a continuar. Vostés, els plans de xoc, Express, Optimus... que les paraules “se las traen”. Això. En uns resulta que han de pactar amb el personal sanitari, que han de pactar amb els sindicats, o bé que han de pactar amb les empreses privades. En aquests moments, quin pla de xoc estan fent? O cap? O un i mig? I si resulta que això és així, a vore com es controla allò de les llistes d'espera? Qui controla allò de les llistes d'espera? Açò, no hi ha manera.

Vostés diuen que han disminuït les llistes d'espera. Sí que és de veres. A pesar de tot, li he de reconèixer que han disminuït. Han disminuït les quirúrgiques, les de la cataracta. Aqueixes que vostés han concertat amb la clínica del costat, que amb una infraestructura mínima resulta que es fa d'or. Allí, sí. Sense cap tipus de problema. Però ja està.

Ara, les llistes de les especialitats, això no ho han fet. Vosté va a l'ambulatori, al centre de salut del seu poble i li diuen: “Tal cosa? Molt bé. Ve a l'especialista.” Abans havies de cridar, i no t'agafaven mai el telèfon. Però ara esperes que et criden. Tres mesos. I llavors, vas. I l'especialista diu: “Bo, doncs és que necessitem aquestes radiografies, aquests anàlisis...” Molt bé. A la llista d'espera. I per a tenir el diagnòstic, de sis a nou mesos que han passat. I allí comença la llista d'espera. Allí comencen a operar-te de cataractes o del que te hagen d'operar. Però hi ha una “pre llista d'espera” que és una mitjana de nou mesos, i això vostés no ho conten. I volen que nosaltres reconeguem l'esforç del Consell? Quin esforç? Cap esforç!

Anem a continuar. Diuen vostés, en el segon paràgraf: “Igualmente, instan a que prosiga en su política de optimi-

zación...” Quina “política de optimización”? Jo he anat i he comprovat com un servei està a mig ritme –i a més ho va reconèixer el senyor conseller de Sanitat aquí– que només feia dos torns, quan en tots els llocs en feien tres; només en feia dos, però –això sí– en el DOGV resulta que havien...

La senyora presidenta:

Senyora Llinares...

La senyora Llinares i Llorca:

... concertat amb una clínica, i li havien donat el que faltava.

Acabe de seguida, senyora presidenta.

I allò que de cap manera, de cap manera, de cap manera, són “las otras formas de gestión”. Què és? Llevar en La Fe la dosimetria per a posar les resonàncies magnètiques en la empresa privada?

La senyora presidenta:

Senyora Llinares...

La senyora Llinares i Llorca:

Què és? Que Alzira se’n vaja a Xàtiva, i tot això? No pot ser! Això sempre és en detriment de la sanitat pública, i a major benefici de la sanitat privada.

La senyora presidenta:

Senyora Llinares, ho sent molt...

La senyora Llinares i Llorca:

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta. Moltíssimes gràcies pel que m’ha donat hui. Moltíssimes gràcies. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Votació de la proposta de resolució 16.304. Senyories, comença la votació. El resultat és de 42 vots a favor, 34 en contra, cap abstenció. Queda aprovada la proposta.

Debat de la proposta 16.318, del Grup Parlamentari Socialista–Progressistes.

Torn de defensa. Té la paraula el senyor Perelló, per 5 minuts.

Proposta sobre el Projecte de llei de creació del Consell Superior de l’Audiovisual de la Comunitat Valenciana

El senyor Perelló Rodríguez:

Sí, me dicen que son cuatro. Bueno, cuatro son suficientes. (*Remors*) Señora Presidenta, con cuatro minutos parece ser, definitivamente... yo creo que, a estas horas, sobra con cuatro minutos.

Presentamos una propuesta que viene, de alguna manera, a sustanciar problemáticas que se vienen planteando en nuestros debates, cuando hablamos de medios de comunicación públicos o cuando hablamos del estado de la comunidad, en política general, como hemos hecho hoy.

Yo creo que ha llegado el momento de que –en plena era digital– seamos capaces de definir los roles que tiene que desempeñar un servicio público de comunicación, y marquemos los criterios por los cuales, independientemente de los estudios que aquí hagamos para nuevas formas de gestión –independientemente de eso, con esto no estoy descalificando el trabajo, ni la comisión– pues seamos capaces de definir una autoridad independiente que sea capaz, de alguna manera, de acabar con el espectáculo que a veces se da cuando se habla de los medios.

Quiero decir: No puede ser ya que el criterio para marcar la objetividad de la información pública sea el grado de agravio que un presidente tiene cuando es candidato.

Se oye en esta tribuna: “Para saber lo que hay... es que hay que sufrir en la televisión. Yo, cuando era candidato, que usted me perseguía” Sube el otro y dice: “Usted sí que me persiguió bien, pero un poco menos que yo porque, claro, sus cámaras me enfocaban a los pies...” Un poco de espectáculo.

Uno se lamenta y, cuando tiene el poder, hace todo lo que se lamentaba del otro y un poco más, porque se lo ve mejor y le da bastante gusto. Total, que llegamos aquí, que el único criterio es el grado de persecución que cada uno tiene, el grado de manipulación que es capaz de hacer, el nivel de querellas que es capaz de presentar y ganar, el nivel de sentencias que es capaz de tener... Y digo de sentencias porque el presidente, como lleva los trajes de la propia presidencia, cuando sube aquí confunde un auto con una sentencia.

Pero no es porque no conozca el derecho –que mira si lo conoce–, sino porque, con el traje de la presidencia, (*riales*) nos ha dictado una sentencia que no ha sido tal. No era ánimo de corregirla. Pero, da igual. Aunque hubiera sido una sentencia, ese no puede ser el criterio para que una televisión pública ejerza como tal. Tampoco puede ser el criterio el nivel de “enchufados” que uno tiene... en fin, todo ese tipo de cosas que... ahí sí que ha habido una sentencia, ¿ves? En cambio, esa sí que es verdad, aunque no la conocía. Sí que han dicho que hay 150 “enchufados” que hay que sacar. Esto también es así.

Pero, en cualquier caso, ¿qué proponemos? Proponemos que se defina el papel de una autoridad independiente –como en la mayoría de países europeos que han llegado ya a esta conclusión– en la que, el instrumento televisivo –la televisión– no sea un juguete en manos de un gobierno. ¿Por qué? Porque no lo paga sólo ese gobierno; ni siquiera los que lo votan. Lo pagan todos. Unos y otros. Incluso, la deuda la tenemos todos. El déficit que presenta –unas veces justificado, otras veces por el derroche manirroto de sus directivos– también lo pagamos todos.

Por tanto, ha llegado la hora de que nos planteemos seriamente plantear una normativa. Hace falta una norma, y hace falta alguien que esa norma la lleve adelante. La norma que nosotros planteamos es una ley que defina el Consejo Superior del Audiovisual de la Comunidad Valenciana, que no sólo va a afectar a la forma en que vamos a marcar la independencia y la objetividad de la televisión, en función de quién la va a dirigir y por qué, sino también en cómo estamos y qué rol desempeñamos como medio público en el mundo del audiovisual –va a haber que hacer adjudicaciones también en el mundo del audiovisual–; y es verdad que se abren muchas perspectivas en esta era digital, pero no es menos cierto que algunos egoístas quisieran quedárselo todo para ellos solos. Todo lo audiovisual. No sólo la televisión, sino también las adjudicaciones y lo demás. Y habrá que ponerles un mínimo de control, siquiera sea por higiene democrática. Y en ese sentido, hace falta,

más temprano que tarde, que lleguemos a esa pugna por acapararlo todo con normativa legal, con espíritu democrático... no tan grande como algunos esgrimen cuando suben aquí, que son puramente demócratas, pero algo parecido a como dicen que son. De manera que sea verdad que, cuando uno pone la televisión pública, o cuando salga alguna adjudicación de audiovisual, el criterio de objetividad, de independencia y de veracidad informativa, presida, y no como ahora, que presiden otro tipo de criterios, como está el interés político, la manipulación, y hasta, a veces, un cierto alimento del narcisismo y la egolatría a que algunos son tan aficionados, y no quiero mirar a nadie.

Entonces, en ese sentido, convendría que aprobáramos esta propuesta para que esa objetividad entre, de verdad, en el plano normativo de nuestra comunidad.

Nada más y muchas gracias. Me han sobrado, de los cuatro minutos, unos segundos.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Perelló.
Torn en contra, el senyor Pérez Fenoll.

El senyor Pérez Fenoll:

Gràcies, senyora presidenta.
Bona vesprada, senyores i senyors diputats.
Senyor Perelló.

Jo, quan ha pujat ací, esperava de seguida escoltar que vosté em parlara d'allò que ens presentava en la seua proposta de resolució. I veig que, damunt, ens ha fet un míting polític, s'ha ficat amb una Comissió que està funcionant bé, i que la presidix una companya de vosté, i a més no li agrada que la presidència la duga la seua companya, i després ha dedicat el màxim de temps a clavar-se en el nostre president, que nosaltres estem ací per a defensar-lo perquè està fent-ho molt bé a pesar de vosté.

Jo crec que s'haguera pogut dedicar a treballar més en la seua persona i a la millor li haguera anat millor els resultats en el recent congrés que vosté ha sofrit, no ha passat, (*remors*) ha sofrit. Cal dir (*remors*) sobre el tema que vosté proposava al dia de hui era un tema que ens interessa a tots els partits polítics. Ve al fil dir-li que la... –si vol escoltar-me– que la ministra Ana Birulés, fa poc temps, fa uns dies, la ministra de Ciència i Tecnologia, es va comprometre a dur endavant una reforma global del sector que abarcara a tots els mitjans, a tots els medis de comunicació social i a totes les formes de transmissió. Aleshores des del nostre grup considerem que una figura com és la que vosté proposava del Consell Superior de l'Audiovisual, per a què siga útil a la societat per a què siga operatiu, i per a què siga eficaç deu emmarcar-se, deu enquadrar-se dins d'esta àmplia reforma anunciada, partint d'un consens necessari de banda de tots els partits.

No tindria molt de sentit crear ara un òrgan d'esta naturalesa en el nostre àmbit comunitari, quan s'ha d'abordar a nivell estatal l'anunciada reforma de l'audiovisual que ha de servir-nos de marc de referència. El nostre president ahir –si vosté l'escoltava més que a mi perquè a mi no estava escoltant-me–, si vosté l'escoltava al senyor Zaplana, al nostre president, ahir feia una oferta de diàleg per a qualsevol tema, per a abordar qualsevol tema i començar així a treballar. Però considera el meu grup que la seua proposta de resolució al dia de hui és almenys precipitada i jo diria que arriscada.

Sense definir abans el que volem, sense definir quina és la finalitat clara d'eixe òrgan, sense definir com serà el seu

finançament encotillat en un temps, com tot el que vostés volen, i sense tindre, com deia abans, el marc de referència que prompte disposarem a nivell estatal, per això jo li dic hui que hem de dir no a la seua proposta de resolució que està, pense, fora de lloc i fora de temps.

Res més i moltes gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Pérez Fenoll.

Votació a la proposta 16.318. Senyories, comença la votació. (*Remors*) Senyories, per favor. Per 35 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció, queda rebutjada la proposta.

Propostes de resolució 16.305 i 16.306, del Grup Parlamentari Popular. Torn de defensa. Senyor Díez, té la paraula. (*Remors*)

Propostes sobre els serveis públics i sobre l'Administració de Justícia

El senyor Díez Cuquerella:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyor president de la Generalitat.
Senyors membres del Consell.
Senyores i senyors diputats.

Este torn és per a defensar les propostes de resolució 16.305 i 16.306, però realment només vaig a utilitzar este torn en relació a la 16.305, perquè l'altra ha sigut retirada i existeix una proposta de resolució acordada pels tres grups ací representats. Per tant, referint-me a la proposta de resolució que presenta el Grup Parlamentari Popular relativa al nou model de servicis públics, el que duu aparellada la presentació davant estes Corts d'un nou projecte de llei de funció pública valenciana. És evident per a tots que l'organització i règim jurídic que configuren un model de funció pública influeixen necessàriament de forma molt important en el model de servicis públics que es puguén oferir als ciutadans.

La societat valenciana està evolucionant a un ritme molt ràpid i dinàmic, i per tant requereix d'uns servicis públics que tracten de forma més eficaç i de forma més acceptada les seues necessitats. Per tant, una funció pública adequadament preparada i motivada és l'instrument indispensable per a atendre eixos requeriments dels ciutadans, i per això es considera necessari, des del Grup Parlamentari Popular, es considera necessari acometre una reforma de la funció pública valenciana que conduísca o que tinga com objectiu l'òptima atenció al ciutadà.

Dins d'eixe marc normatiu que suposarà el nou projecte, el projecte de llei de la funció pública valenciana, hauran de recollir-se elements que contribuïsquen de forma significativa a garantir la motivació i rendiment dels funcionaris públics. També la nova llei ha de contemplar necessàriament els mecanismes que possibiliten àgils processos de selecció i provisió de llocs de treball, i que, respectant sempre els principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, donen estabilitat a l'ocupació pública i reduïsquen significativament qualsevol taxa, per menuda que siga, d'ocupació pública temporal. En això possibilitarem que l'administració pública estiga dotada d'autèntics professionals en una adequada formació i experiència, que ens garantisquen l'objectiu de tindre un òptim nivell de la prestació dels servicis públics.

Res més. Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Díez
Un moment, senyor Ribó.

Hi ha una proposta alternativa signada pels tres grups parlamentaris, que comporta la retirada de la proposta 16.306, que diu el següent: "Les Corts Valencianes apoyan los proyectos del Consell para la informatización y mejora de las infraestructuras de la administración de justicia, y le instan para que lleve a término esta tarea en los plazos previstos. Igualmente apoyan al Consell en la creación de las ciudades de la justicia de Valencia, de Alicante, de Castellón y de Elche".

Per tant, correspon a continuació el torn en contra per a la 16.305.

Senyor Ribó, té la paraula. (*Remors*)

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies, senyora presidenta.

A nosaltres ens haguera agradat poder arribar a una transacció. Prova d'això és que ho hem intentat i hem redactat un intent de transaccional que al final no ha fructificat. Ho hem fet perquè ens preocupa el tema de l'administració pública, com ens preocupa també el tema de la justícia, on ha hagut més sort, i per suposat anunciem el vot favorable a la mateixa. Però, per què nosaltres no podem recolzar aquesta proposta de resolució?

En primer lloc, perquè nosaltres entenem que quan parla de "impulse el rendimiento", entenem un plantejament negatiu, un cert to pejoratiu respecte els treballadors de l'administració pública, que els problemes de rendiment sempre s'ha de millorar, però que moltes vegades són ocasionats per altres problemes que no són responsabilitat seua i que són responsabilitat del govern. Ens preocupa fonamentalment l'aspecte d'estabilització de l'ocupació pública i acabar en la precarietat. Per què ens preocupa? Ahir ho déiem. Açò és un problema que existeix en la nostra administració, és un problema preocupant, és un problema que fins i tot el president de la Generalitat ací quantificava en un 30%. Hem de dir, a més, que el creixement de la precarietat en l'administració pública ha crescut de forma important durant aquests últims cinc anys.

Per tant, efectivament, és un problema preocupant la precarietat en tots els treballadors, però ho és molt més en el cas de l'administració pública, perquè entre altres coses és responsabilitat directa de l'administració. Ens preocupa també que en aquesta proposta el plantejament de resoldre la precarietat d'alguna forma s'ajorna *sine die* a una nova llei de funció pública. No, amb la legislació vigent es pot resoldre d'una forma clara el problema de la precarietat. El problema que ha augmentat. Altres comunitats, per exemple, no tenen les taxes de precarietat laboral que en l'administració tenim ací. Per tant, no es pot adjudicar a un necessari canvi de la funció pública. No es pot adjudicar.

Nosaltres veiem en aquesta proposta que s'intenta desviar de forma molt clara el problema de la precarietat a una legislació, a un canvi legislatiu, quan amb una legislació totalment pareguda, en altres comunitats no ens trobem a un nivell de precarietat, que per cert, en l'administració pública és comparable a la de tots els treballadors, només és dos punts per sota de la resta de l'estat, és menor del total dels treballadors valencians però és pràcticament pareguda. Per tant, nosaltres no podem acceptar açò. Pensem que hi ha una responsabilitat molt clara, i pensem que d'alguna forma intenta netejar aquesta responsabilitat, amagar aquesta responsabilitat.

Li repetim, hem intentat consensuar açò, no ha estat possible, ens haguera agradat. Però per acabar sí que volem ficar una idea. En qualsevol cas volem afirmar una cosa que és òbvia, però que a vegades sembla que no ho és tant. Qualsevol nova llei de la funció pública valenciana, ha d'adaptar-se no solament a la Constitució com vosté ha dit, sinó també a la legislació, a la llei de bases que en aquests moments està vigent. Em sembla una qüestió òbvia i evident.

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Votació en primer lloc per a la proposta alternativa que he llegit abans, que substitueix la 16.306. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 81 vots a favor, cap en contra, cap abstenció, queda aprovada.

Votació corresponent a la proposta 16.305. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 48 vots a favor, cap en contra, 37 abstencions. Queda aprovada.

El debat de les propostes de resolució 16.319 i 16.325, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. El senyor Vives té la paraula per sis minuts.

Propostes sobre creació d'una comissió de noves tecnologies de la informació i sobre creació d'una comissió per a la promoció del valencià

El senyor Vives i Moncho:

Senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Ahir vàrem escoltar de boca del president de la Generalitat, Eduardo Zaplana, que acceptava, tenia voluntat de consens i acceptava un pacte per la llengua que llançava el meu síndic des de l'oposició. Això hui són titulars en tots els periòdics de l'àmbit de la nostra comunitat. I nosaltres, que evidentment sempre pequem d'ingenus, volem creure'ns sempre el que diu el president, i ens vam aprestar de seguida a fer bo allò que el president ens oferia. Nosaltres sí que estàvem per un consens en torn a la llengua, i vàrem redactar una proposició, una proposta de resolució, en què evidentment l'únic que féiem era dir que es fera una comissió, una comissió que nosaltres inclús pensàvem que podria ser de qualsevol manera, una comissió parlamentària, per a precisament fer bones les paraules del president, perquè nosaltres sempre escoltem les paraules i volem creure les paraules. Però sempre resulta que una cosa són les paraules i una altra cosa són els fets. Créiem que esta vegada seria diferent. I per què ho créiem? Perquè també el nostre síndic des de l'oposició dia: "pacte, sí; consens, sí; però que siga un consens de veres, que no hi haja trapes, que siga de veritat.

Ací ahir es va dir que la culpa del fet que no hi haguera hagut consens fins ara en el tema de la llengua havia estat precisament el tema de conforme estàvem nosaltres en l'oposició. Nosaltres havíem dit que no, però era igual. Al final ja no era eixe el problema, ja no tenim ningun problema, però continua el tema del pacte sense resoldre's. I nosaltres ens preocupem i diem: ja que el president vol consens, anem a fer possible allò que vol el president, anem a fer un consens, i per tant, fem una proposta de resolució.

Què volíem nosaltres de la proposta de resolució? Una comissió parlamentària que estiguera en estes Corts, que precisament estudiara, dintre de les regles d'estes Corts, amb la majoria absoluta del PP, és a dir, amb la normativa de les Corts, sense ningun tipus de problema, el que feren.

Però inclús quan jo em dirigisc a parlar amb els membres del Partit Popular em diuen: "això no és possible". Dic: doncs no passa res, canviem-la, el que vulgau, consensueu el que faça falta. Jo estic disposat a canviar el que siga per tal que hi haja una acció, una única acció que demostre en realitat la voluntat del Partit Popular d'anar caminant cap al tema de la normalització. Només volem un gest, un gest que ens permeta realment creure les paraules del president. Volem creure les paraules del president. És el president de la Generalitat, i seria hora que alguna vegada allò que diu es fera en la realitat. I nosaltres diem: el gest que vulga, un gest, una acció. Però com sempre ens passa, una cosa són les paraules i una altra cosa són les accions. Com sempre passa amb el govern de la dreta esta, sempre ni una mala paraula ni una bona acció, sempre, ni una bona paraula però ni una bona acció. No hi ha manera de poder aconseguir que allò que es diga es faça.

I nosaltres allò que volíem era un gest, només un gest que poguera dir: ja estem pel pacte, anem a plasmar-ho precisament en un paper siga com siga. I diem al Partit Popular: si no vos agrada el pacte que nosaltres fem, la proposta que fem, canviem-la, fem una transaccional. Però ni m'han deixat parlar. No hi havia manera de poder consensuar ni tal sols ningun tipus d'acció que permetera que els ciutadans cregueren realment que la Generalitat Valenciana està per a fer açò.

I clar, també ho vam dir nosaltres ahir. Hi ha una cosa que a mi em preocupa enormement. Me'n preocupen moltes, però en el tema de la llengua, si veiem inclús com a mostra un botó, les propostes que nosaltres fem des del Grup Socialista o les que fan des del Grup d'Esquerra Unida, quasi totes, el 90% o el 95%, van totes en valencià. Totes les del Partit Popular, totes, en castellà, ni una sola en valencià. Ens haguera agradat un gest, un gest, només per poder dir que realment el Partit Popular està pel tema de la normalització. Però ja hem vist que no és possible.

És evident també que nosaltres, un altre dels temes que ens preocupen, i ens preocupa enormement, és el tema de les noves tecnologies. I per què ens preocupa el tema de les noves tecnologies? En este moment ses senyories saben, i jo no em vaig a estendre perquè tampoc no tinc massa temps, que les noves tecnologies es basen fonamentalment en el tema de la informàtica i en el tema de la telemàtica, i que en el tema de la telemàtica evidentment està també la transmissió electrònica de dades, internet, les xarxes digitals, les xarxes de velocitat amb fibra òptica, la biotecnologia, la multimèdia. I tot això té unes aplicacions pràctiques hui en dia ja imprescindibles, tant des del punt de vista de la telemedicina, de les videoconferències, dels llibres digitals, de la premsa digital i també, allò que és més important, l'accés a la informació asincronada i ubíqua.

Però quines són les conseqüències socials de la implantació? Miren vostés, en el món actual, que està caracteritzat per la globalització i que es caracteritza precisament per la globalització i, alhora, per la fragmentació, el més difícil és com combinar les noves tecnologies sense que signifiquen la pèrdua d'identitat com a poble, com conèixer i estimar les altres cultures sense perdre la pròpia. Eixe és un element fonamental. Si nosaltres, com a comunitat autònoma, com a poble valencià, volem tindre una pervivència, és imprescindible que afrontem...

La senyora presidenta:

Senyor Vives.

El senyor Vives i Moncho:

...de veres la nova... En catorze segons acabe.

Senzillament dir-los que també volíem una comissió perquè el tema de les noves tecnologies formara part de tot el conjunt de la societat, allò que fa referència a l'educació, a la societat i a l'administració pública. Però tampoc ho han acceptat.

Moltes gràcies, presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Vives.

Torn en contra? Té la paraula la senyora Nácher, en representació del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Nácher Pérez:

Senyora presidenta.

Senyor president del Consell.

Senyories.

Quant a la creació per les Corts Valencianes d'una comissió no legislativa per a l'estudi de les mesures que redacte i elabore un pla d'actuació interanual per a la major promoció del valencià dins de l'àmbit de l'ensenyament i de l'àmbit de l'administració pública, en l'àmbit socioeconòmic i de cultura, per una major promoció de l'ús personal i en els mitjans de comunicació, li he de contestar, senyor Vives, que vosté ha dit que el president va dir... Jo ja tinc la transcripció que ha fet esta Cambra, la tinc ja, i l'he llegida, i li puc dir textualment allò que diu el seu síndic, diu: "Pel que fa a l'Acadèmia, si vosté em diu que va a complir la llei, ja està, sense cap problema". I contesta el president de la Generalitat: "No voy a entrar..." A més, ja li dic que no fa referència en ningun moment a la comissió que vosté vol crear. Diu: "No voy a entrar más porque he sido absolutamente claro en cuanto a la composición de la Academia Valenciana de la Lengua. Sí le voy a decir que le recordaré, señoría, no en esta Cámara sino en la negociación, le recordaré, cuando podamos hablar de ello, sus palabras exactas —que constan en el *Diario de Sesiones*— y a las que considero un gran e importante avance desde el punto de vista de la resolución del problema. Porque si lo que usted expresamente ha dicho —que consta que en el *Diario de Sesiones*— hubiera sido mantenido anteriormente, ya estaría la Academia formada en estos momentos." En tot el moment està referint-se a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, en tot moment.

Però a més, és que creem que esta comissió no és necessari fer-la perquè estem treballant en la promoció del valencià i en el seu ús. Així li dic que hi ha més de 572 milions que estan pressupostats en el 2000 i que estan duent-se a efecte per a la promoció. Li he de recordar, per exemple, una altra dada. En el curs 95/96, quant al professorat de l'ensenyament del valencià, hi havia 317 cursos; en l'actualitat, en el 99/2000, 380. Els participants també en el 95/96 eren 5.877; en l'actualitat són 8.553. En allò que es referix, per exemple, als mitjans de comunicació, com puga ser Canal 9, quan estava el Partit Socialista governant hi havia una programació d'un 60%; en l'actualitat hi ha un 65%. En Punt Dos hi ha un cent per cent, i en Canal Comunitat Valenciana, un 80%. Quant als centres, també ha muntat.

Però no vull acabar este tema sense recordar-li unes pa-

raules, que ahir van publicar, que va dir el seu secretari general, el nou secretari Joan Ignasi Pla, que vosté a la millor no les ha llegides o, com no és de la seua tendència, no les té en compte. Diu textualment: “Hemos de tener un gran respeto al bilingüismo, y es verdad que la Televisión Valenciana íntegramente en valenciano en algún caso podría suponer una cierta agresión para parte de nuestra comunidad.” Y continúa: “Ahora no es posible una televisión en valenciano. El proceso en la Televisión Valenciana debe ser como lo hemos vivido desde hace quince años. Nadie podía pensar entonces que hoy el valenciano no fuese un problema social, y hoy no lo es.” “Y hoy no lo es.” Com comprendrà, jo comprendc que no siga de la tendència i vaja a la seua gana, però açò és el que realment va dir el seu secretari general. Possiblement ja estiguen en una crisi. (*Remors*)

Quant a la creació per les Corts Valencianes d'una comissió...

La senyora presidenta:

Silenci, per favor.

La senyora Nàcher Pérez:

...no legislativa per a l'estudi de mesures que afavorisquen el desenrotllament i la implantació de noves tecnologies de la informació en l'economia i la societat valenciana, he de dir-li, senyor Vives, que des del govern i l'administració de la Generalitat Valenciana ja s'han establert mesures en referència a la dita qüestió. Així, existix una comissió directament relacionada amb l'aplicació i els efectes de les tecnologies de la informació i les comunicacions en la societat valenciana, que es diu la Comissió Interdepartamental per al Foment de la Societat de la Informació, entre altres.

També existixen entitats sense ànim de guany, com la fundació de l'Oficina Valenciana per a la Societat de la Informació, en què estan presents, junt a la Generalitat, amplis sectors representatius del teixit social i econòmic de la nostra comunitat, cosa que vostés sempre obliden o agarren quan volen, com són els sindicats, les entitats financeres, les empreses i les cambres de comerç.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Nàcher.

Votació conjunta, si no hi ha inconvenient, per a les dos propostes, la 16.319 i 16.325. Senyories, comença la votació. El resultat és de 37 vots a favor, 47 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Propostes sobre ajudes a les víctimes d'agressions i sobre la Marxa mundial de les dones 2000

Correspon la defensa de les propostes 16.273 i 16.274, però amb estes dos propostes han aplegat noves propostes firmades pels tres grups parlamentaris. Per tant, a la proposta retirada, 16.273, la nova proposta diu açò següent: “Les Corts Valencianes acuerdan que el Consell inste al gobierno del Estado para que estudie una fórmula de ayuda que cubra las necesidades de aquellas mujeres víctimas de agresiones que han presentado denuncia y que se encuentran en situación de precariedad.”

Igualmente, a la propuesta de resolución 16.274, retirada también, hay una nueva propuesta firmada por los tres grupos parlamentarios que dice lo siguiente: “En estos momentos se está produciendo una convocatoria que implica a más de 5.000 organizaciones feministas de más de 150 países, denominada la Marcha Mundial de las Mujeres 2000. Esta marcha está convocada contra la pobreza y la violencia de género. A lo largo del año pasado, más de setenta mujeres murieron a manos de sus compañeros en defensa de sus derechos democráticos. Por esto, es necesario hacer políticas de Estado que permitan combatir la violencia de género.

Por todo ello, presentamos la siguiente propuesta:

“Les Corts Valencianes instan al Consell a que tras la marcha mundial de las mujeres 2000 estudie y considere, en su caso, las propuestas que presentan encaminadas a erradicar la feminización de la pobreza y la violencia que existe contra las mujeres”. Firmado por los tres grupos parlamentarios.

Procede, por lo tanto, la votación de la dos propuestas conjuntas, las dos nuevas propuestas conjuntas.

Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 82 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queden aprovades les dues propostes anteriors.

Proposta 16.320 del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Té la paraula per a la seua defensa... (*remors*) 16.320. Crec que és la senyora Mendoza. Per cinc minuts.

Proposta sobre creació d'una comissió d'estudi, seguiment i control de les llistes d'espera en el sistema sanitari públic valencià

La senyora Mendoza García:

Señora presidenta.

Señorías.

El caso de las listas de espera ha sido repetidamente un tema polémico en esta cámara y en los medios de comunicación. Hoy presentamos una propuesta que tiene como único propósito abordar con rigor una cuestión que ha generado repetidamente la quiebra de confianza de los ciudadanos en el sistema sanitario público al no haber sido capaz el actual gobierno del Partido Popular de manejar con rigor y transparencia un tema delicado, como es el tiempo que los ciudadanos tienen que esperar para ser atendidos en el sistema sanitario público, tanto en primera visita de especialista como en exploraciones, otras pruebas diagnósticas o ser operados.

El primer objetivo de la propuesta es garantizar una información veraz a los ciudadanos, a los órganos de participación, como son los consejos de salud, y a estas Cortes. A esa quiebra de confianza el Partido Popular ha contribuido. En un momento de gobierno socialista utilizó con modos implacables las listas de espera como arma política contra esos gobiernos. Una vez en el gobierno —ayer lo volvimos a ver— lo ha venido utilizando como instrumento de propaganda pregonando su supuesta eficacia resolutoria.

Está claro, señorías, que aquí y en todos los sitios existen unos tiempos de espera necesarios por razones técnicas, pero hoy hay tiempos de espera que son excesivos. En determinados casos, como hemos podido comprobar, ponen en riesgo la calidad de vida, el mantenimiento del puesto de trabajo, la estabilidad económica de las familias y, a veces, incluso, la propia vida.

Hoy todavía hay, además, demasiados pacientes en lista de espera. A pesar de que el gobierno del Partido Popular ha cifrado la reducción de las listas de espera en más de un 75% y ha dado números repetidos, entre 10 o 12.000 pacientes en situación de lista de espera quirúrgica, la realidad es que en febrero de este mismo año existían más de 24.000 pacientes esperando una intervención quirúrgica.

Ustedes pusieron el acento sobre la resolución de las listas de espera quirúrgica y olvidaron un tema que puede ser todavía más grave, como son los retrasos diagnósticos o los retrasos en exploraciones complementarias. Para este problema la Conselleria de Sanidad hasta la fecha no ha tomado ninguna medida.

Es difícil entender que si un problema no existe ha sido motivo de creación de una comisión por parte del consejo interterritorial, donde están presentes todos los consejeros de comunidades autónomas. Es difícil entender que haya hecho falta un plan de choque que inicialmente era coyuntural, iba a durar un año y que ha durado hasta estas fechas. Y es difícil entender que, a pesar del plan de choque, a pesar de la inversión realizada, se anuncian dos nuevos planes: el plan Exprés y el plan Optimus. Hasta la fecha no han tenido ejecución ninguno de estos dos últimos planes y ni tan siquiera tienen un calendario o propuestas operativas a corto plazo. Si a eso añadimos que tampoco se han optimizado los propios recursos porque se cierra un 30% de los recursos de atención quirúrgica durante el período vacacional, y, al mismo tiempo, durante este verano se suben las tarifas que reciben las clínicas privadas por la atención quirúrgica en el plan de choque, creo que he dado suficientes datos y razones para defender que ustedes apoyen hoy nuestras propuestas. Esta comisión está funcionando en otros parlamentos autonómicos, ya se han reunido antes del verano y en estos momentos ya han presentado algunas conclusiones.

En definitiva, han tratado indiscriminadamente el problema de las listas de espera. No han diferenciado entre los problemas de salud que afectan realmente y ponen en riesgo la vida de los ciudadanos de aquellos problemas banales. Los esfuerzos que ustedes han hecho no han sido más que intentar maquillar con diferentes trucos y con diferentes habilidades la realidad de las listas de espera. Mejorar aparentemente con diferentes...

La senyora presidenta:

Senyora Mendoza...

La senyora Mendoza García:

...artificios, desde luego no es muestra de su buen gobierno. Ha prevalecido una mala gestión de los recursos y, además, han introducido una creciente tendencia a descapitalizar el sistema con insuficiente inversión tecnológica, especialmente en el campo de las nuevas tecnologías, y eso hace imposible...

La senyora presidenta:

Senyora Mendoza, s'ha acabat el temps.

La senyora Mendoza García:

Acabo ya.
Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Mendoza.

El temps li recorde que el fixa el seu grup, no esta presidència.

Té la paraula el senyor Clemente per al torn en contra.

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Señora Mendoza, usted si fuera diputada en Castilla-La Mancha o en Andalucía sería la oposición. Usted sería, sin duda, la oposición al señor Bono o al señor Chaves. Porque, desde luego, a mí me choca que tienen ustedes una –digamos– habilidad, para mí incoherente, de poder decir en cada sitio, no digo ya en cada tiempo, porque no nos dejan que nos refiramos a épocas en donde ustedes gobernaron, ya cada vez más lejanas. Ya es que comparamos ya los mismos tiempos. Estamos hablando de comunidades donde aún gobiernan ustedes donde respaldan, toman acuerdos que son los mismos acuerdos que ha puesto en marcha el gobierno del Partido Popular desde hace cinco años en la Comunidad Valenciana. Y eso usted no lo quiere reconocer pero es un hecho porque las cifras están ahí y las cifras son tozudas, señora Mendoza. ¡Hasta Izquierda Unida lo ha reconocido hoy!

Es un hecho que las listas de espera quirúrgicas se han reducido en un 76%, pero al mismo tiempo se han reducido también las listas de espera para exploraciones. Los quirófanos por la tarde, desde que se aplicó la medida del gobierno popular en marzo del 97, han operado a casi 70.000 valencianos. Y eso es un hecho. Y el plan de choque que ustedes insisten, insisten en criticar, a pesar –y, aunque lo hicieron mal– de que ustedes también concertaron con clínicas privadas y nosotros no hemos criticado demagógicamente esa postura suya. Pensamos que es una postura válida. Pero, desde que lo puso en marcha este gobierno lo que es un hecho es que 100.000 valencianos han elegido libremente operarse por esta opción.

Ustedes –ya le digo– concertaron con clínicas privadas, introdujeron la alta tecnología en los hospitales, en otras comunidades autónomas conciertan mucho más, desde luego, de lo que se concierta aquí. Pero, le insisto, esa no es la cuestión. La cuestión es que la polémica que se ha generado con las listas de espera es una polémica –y usted lo sabe– que es totalmente artificial. Esa polémica es la polémica que ustedes de forma interesada han querido generar intentando transmitir a la población un problema que, afortunadamente, se ha reducido mucho en la Comunidad Valenciana, se ha reducido un 76% desde que gobierna el Partido Popular. Y eso está ahí. Me ha chocado que dijeran ustedes que no tienen datos y luego a continuación ha hecho una gran explicación con todo número de cifras y con todo número de... Pero, bueno, sabe usted que esos datos que usted aporta no son datos ciertos. Igual que sabe o debería de saber que la inversión en alta tecnología ha aumentado mucho, ha aumentado mucho desde que gobierna el Partido Popular. Y más adelante tendremos tiempo de hablar de ese tema.

La senyora presidenta:

Senyor Clemente, un moment.

Per favor, pregue silenci, per favor.

Continue.

El senyor Clemente Olivert:

Señoría, usted sabe que ustedes concertaron hemodiálisis, el Samu, la oncología, el Tac, la cobaltoterapia, la medicina nuclear. Ustedes en el año 94 operaron más de 20.000 pacientes en clínicas privadas. Ustedes, en el Congreso de los Diputados, recientemente votaron a favor de otras nuevas formas de gestión, algo que ahora nos critican a nosotros. En Andalucía ustedes han concertado con fundaciones sanitarias, han creado fundaciones sanitarias en Andújar y Marbella, incluso llegan a pagar por cama hospitalaria.

Ustedes, ya le digo, en ese acuerdo sobre las listas de espera donde se crea un consejo de expertos para poder hacer un estudio que sea homologable en las 17 comunidades autónomas sobre las listas de espera, allí, entre esos acuerdos, se ha llegado a decir de forma clara, y le vuelvo a leer, que es fundamental el mejorar los rendimientos de los quirófanos en jornada de mañana y aperturarlos por la tarde. Ustedes no lo hicieron. Nosotros lo hemos hecho y los resultados los tienen todos esos valencianos que están —estaban— en una situación angustiosa esperando ser operados y que ahora pueden ser operados en nuestros hospitales.

Y ese plan que ustedes insisten y critican de forma reiterada es la oferta, y le leo de forma literal: “Se les ofrecerá la posibilidad de elegir entre permanecer en listas de espera en su propio hospital o elegir otro centro para realizar la intervención quirúrgica”. Señoría, yo, desde luego, le puedo insistir, le puedo dar datos y le puedo dar cifras. Lamento que ustedes tengan —insisto— esa habilidad —para mí desde luego no lo es—, esa inconsecuencia de poder tener un discurso aquí y otro discurso allá. Entiendo que el modelo sanitario del Partido Socialista debe ser el mismo, el del Partido Popular sí que lo es.

Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Clemente.

Correspon la votació a la proposta 16.320. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació es de 37 vots a favor, 44 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Defensa de les propostes 16.281, 16.282, 16.283 i 16.284 del Grup Parlamentari Esquerra Unida.

La senyora Llinares té la paraula per sis minuts.

Propostes sobre dotació de tecnologia als hospitals públics, convocatòria pública d'ocupació per tal de cobrir les places vacants en el sistema sanitari públic, sobre reducció de les llistes d'espera i sobre construcció de centres de salut

La senyora Llinares i Llorca:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Tal i com hem defensat des de sempre, Esquerra Unida està per una sanitat pública i de qualitat, que estiga situada allà on viuen els que l'han d'utilitzar i que no hagen d'anar per aclarir les seues malalties a 30 quilòmetres o més per unes carreteres estretes i plenes de revoltes en les quals, si no es juguen la vida, doncs, sí que es juguen la salut emocional de l'esglai que passen en eixos desplaçaments. (*Rialles*)

És per això que hi ha dues propostes referides a fer i a invertir... (*rialles*) Perdone, (*rient-se*) senyora presidenta, li demane perdó. Ha sigut la rialla que he sentit per ahí que se m'ha pegat. Ho sent. Per això, nosaltres proposem dues... Puc continuar, senyora presidenta?

La senyora presidenta:

Continue, senyora Llinares, té l'ús de la paraula.

La senyora Llinares i Llorca:

Gràcies, senyora presidenta.

És per això que nosaltres hem presentat dues propostes referides a fer, referides a invertir. Una relacionada amb la construcció de centres d'atenció primària. No ens cansarem mai de proposar-ho. Cal que ací al País Valencià la cobertura sanitària primària assolisca el cent per cent de la població. El bon funcionament dels equips d'atenció primària és la garantia de desmassificació als centres hospitalaris.

En els últims dies la conselleria, el senyor conseller, ha promès molta construcció a Alcoi, a Alacant, que si la plaça de dins, que si Sant Joan XXIII, que si Sant Blai... Però, la realitat és que dels set centres previstos en els pressupostos d'enguany a Alacant sols s'ha adjudicat un i dels 23 pressupostats a la comunitat sols s'han començat tres. Perquè vostés sempre diuen que faran, però sempre tot és en el futur, fer no fan mai.

Ja en el debat dels pressupostos a la nostra proposta de centres de salut d'Alacant se'ns va contestar amb menyspreu. O siga, que aleshores i avui no estaven per la feina. I és un problema el que vostés no vulguen invertir en atenció primària, perquè aleshores han d'estar contínuament ampliant urgències i no donem abast. I hem tingut, a més a més, alguna conseqüència greu que siga tot per urgències. Ara cal fer llistes d'espera en urgències.

És per això que plantejem que en els pressupostos d'enguany es pressuposte la construcció de les obres de tots els centres de salut que realment donaran cobertura al cent per cent de la població. I l'altra cosa, com no, tracta de què invertim en tecnologia alta, baixeta i mitjana i situar-la als centres públics, amb gestió pública i propietat pública. No ens cansarem mai de dir que posar les ressonàncies magnètiques en mans privades és un desgavell, i més quan cal desmantellar serveis prèviament existents dins de l'hospital per condicionar-los per a les empreses privades. És un desgavell que va en la direcció de deteriorar la sanitat pública en benefici d'uns interessos privats.

També plantejem que per tal de solucionar les llistes d'espera hem de tractar que s'utilitzen tots els recursos que estan dintre la sanitat pública. És el que hem discutit esta vesprada ací. Cal optimitzar. I la veritat és que no ho fan. I una vegada que tots els serveis públics estiguen optimitzats al màxim, aleshores sí, si fa falta concertem amb la privada, però el que faça falta.

A nosaltres ens pareix un sarcasme, però resulta que hui ja és així, que ens hem de plantejar les llistes d'espera en urgències, precisament en urgències llistes d'espera.

I l'última proposta tracta del factor humà. Per a tindre una sanitat o qualsevol servei de qualitat és necessari que el personal que haja de dur-lo endavant tinga unes condicions dignes de treball que redunden en la seua eficàcia. I això és difícil en la sanitat on hi ha metges, ATS, personal de qualitat mena que vénen contractats des de 1995. No es pot treballar amb satisfacció personal i laboral en un sector com el de la sanitat on es convoquen oposicions molt de tard en tard i quan es convoquen ixen molt poquetes places que in-

citen a fer maldats, com les d'oftalmologia d'este estiu.

Una sanitat pública de qualitat no pot tindre el seu personal en precari, que, a banda de personalment estar malament, mai s'atreuira a exigir millores al servei per por a possibles represàlies. El tracte degradant al personal sanitari degrada a la sanitat. Proposem, doncs, que es faça una convocatòria pública d'ocupació que assegure que tots els anys es cobriran totes les places que existeixen en la sanitat pública. Nosaltres entenem que a més de ser una manera de contribuir a la creació d'ocupació és, sobretot, una manera de contribuir al prestigi de la sanitat pública.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Llinares.

Torn en contra, el senyor Clemente té la paraula.

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Realmente, señora Llinares, desde su grupo tienen ustedes una obsesión con colocar etiquetas de público a todo. Nosotros tenemos la obsesión de que la sanidad de nuestra comunidad funcione lo mejor posible. Y en ese compromiso está el gobierno de Eduardo Zaplana, está el gobierno del Partido Popular, porque pensamos que eso realmente es lo importante. Para un ciudadano que está esperando que le hagan una resonancia magnética o que está esperando que le hagan una prueba de TAC, yo creo que lo que le preocupa es que se la hagan bien y que se la hagan pronto.

A ustedes, evidentemente, no es eso lo que más les preocupa. Lo que más les preocupa son otras cosas, otras cosas que, desde luego, a mí me chocan porque usted dice..., y si se hubiera leído el concurso de adjudicación de la alta tecnología que ha realizado recientemente la Conselleria de Sanidad quedaría claro que no puede decir lo que dice, porque está garantizado que el jefe de ese servicio es el jefe de servicio del hospital. Está garantizado, señora Llinares, y eso usted lo sabe porque lo pone de forma literal. Al mismo tiempo, está asegurada la docencia y la investigación.

Y esto va a permitir que tengamos 18 equipos de alta tecnología en 12 hospitales públicos de la Comunidad Valenciana: en el Hospital General de Castellón; en el Hospital de la Plana; dos en el Hospital Clínico; en el Hospital de Sagunto; en La Fe; en el Arnau de Vilanova; en el Hospital General Universitario; en el Hospital de Gandía; en el Hospital de Játiva; en el Hospital de Alcoy; en el Hospital General de Alicante; en el Hospital de Elche. Y así sucesivamente, señora Llinares.

Estas son realidades para solucionar los problemas de los valencianos. Y usted puede repetir y volver a decir lo que usted quiera, pero lo que es un hecho es que desde que gobierna el Partido Popular se ha aumentado mucho la inversión en equipamientos, se ha aumentado mucho la inversión en alta tecnología. No le quiero cansar con cifras porque, aparte, me da la sensación de que no sé si le da igual. Pero, si comparamos del 92 al 95, por comparar cuatro años, y del 96 al 99, se ha incrementado en equipamientos un 30%. Pero, si comparamos concretamente lo que usted hacía referencia, la alta tecnología, el incremento ha sido del 190%, del 190%. De TAC se han pasado de 17 a 28; de angiógrafos, de 4 a 7; de unidades de hemodinámica, de 4 a 8. Esto es mejora. Queremos seguir mejorando. Usted antes ha tenido la honradez de decir que se habían reducido las listas de espera. No solamente se han reducido

las listas de esperar quirúrgicas, señora Llinares, se han reducido las listas de espera también para exploraciones, se han reducido todas las listas de espera. Y esa es la realidad.

Hace usted mención a otras propuestas. Usted sabe —me consta que lo debe de saber— que desde la conselleria se está haciendo un esfuerzo importante, se está negociando con los sindicatos, se va a regularizar la oferta de empleo y se va a regularizar el concurso de traslados. Está finalizada ya la Ope del 94, señora Llinares, y se van a hacer juntas la del 98 y la de 2000. Se están cumpliendo los acuerdos que se firmaron con los sindicatos el 3 de febrero de 2000, porque este gobierno quiere cumplir los acuerdos que hace con los sindicatos. Y, afortunadamente, mantiene una buena relación con los agentes sociales, no como otros gobiernos anteriores.

En centros de salud, señora Llinares, la cobertura sanitaria que hay en este momento en la Comunidad Valenciana con el nuevo modelo es de un 85%. Nosotros queremos que sea del cien por cien. Se han hecho 78 centros de salud. Y, cuando quiera, nos vamos usted y yo por esas carreteras que dice tan malas a ver la cantidad de centros de salud que se han construido desde que gobierna el Partido Popular. Y le aseguro que daremos muchas vueltas y recorreremos muchos kilómetros porque, afortunadamente, se han hecho muchos centros de salud. Pero, se van a seguir haciendo más, porque en agosto del 99 había 24 más y a final de año habrán 8 más; dos centros de salud por mes. A usted le puede parecer poco. Nosotros, desde luego, pensamos que hay que hacer más. El desafío que se plantea este gobierno es tener un centro de salud por zona básica de salud. Lo que queremos es que todos los valencianos estén bien atendidos y tengan un centro de salud a sus posibilidades. Pero, evidentemente, ustedes a veces plantean que haya un centro de salud en cada esquina. Y usted sabe que eso es una demagogia que no podría existir, porque no podríamos dar una atención seria a los ciudadanos de nuestra comunidad.

Ha hablado de las listas de espera. El hecho es que en nuestra comunidad se han reducido en un 76%. Usted lo ha reconocido. Se han optimizado los recursos. Y esa es la pura realidad. Se ha aumentado el rendimiento quirúrgico por la mañana. Se ha aumentado, no, prácticamente no existía. Se han puesto en marcha los quirófanos por la tarde. De marzo del 97 hasta ahora casi 70.000 valencianos se han operado por la tarde en los hospitales públicos de la red del Servicio Valenciano. A usted le parece poco. Podemos hacer más. 100.000 personas, 100.000 valencianos han optado libremente para operarse por el plan de choque. No será una medida tan mala cuando el grado de satisfacción de los valencianos con la sanidad es tan elevado, señora Llinares. A lo mejor, ustedes, en ese discurso catastrofista, y yo creo que un poco solitario, se están alejando de la realidad de la Comunidad Valenciana, de la realidad sanitaria y de la realidad en general. Nada más y muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Clemente.

Votació conjunta. No hi ha cap inconvenient? Votació conjunta a les propostes 16.281, 16.282, 16.283 i 16.284. Senyories, comença la votació.

El resultat de la votació és de 37 vots a favor, 47 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Senyories, crec que és escaient suspendre la sessió per cinc minuts.

(Se suspén la sessió a les 18 hores i 50 minuts)

(Es reprén la sessió a les 19 hores i 15 minuts)

La senyora presidenta:

Senyories, es reanuda la sessió.

Correspon la defensa de la proposta 16.307, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el senyor Soler per quatre minuts.

Proposta sobre investigació agrària**El senyor Soler Garibo:**

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

El govern és conscient del problema de l'excessiva parcel·lació de les terres de conreu. I, com a conseqüència d'això, l'agricultura valenciana es troba forçada a assumir uns costos de producció molt alts que perjudiquen i molt a les rendes dels agricultors.

Per això, la Conselleria d'Agricultura des de fa temps estudia l'elaboració d'un esborrany de projecte de llei que permetia pal·liar de la millor forma possible els efectes d'este mal endèmic de l'agricultura valenciana, el qual compleix els terminis previstos. És molt l'esforç útil que la conselleria ha dedicat i dedicarà al camp valencià en investigació, noves varietats resistents a malalties, línies d'investigació en cítrics, etcètera. En millora de regadius i infraestructures sols cal donar una ullada per vore que salta a la vista les quantitats econòmiques i, sobretot, la idoneïtat dels projectes. Per damunt damunt, inversions destinades a modernitzar el sistema agroalimentari, 25.000 milions, el 42% del pressupost de la conselleria. I, entrant en capítols concrets: capítols d'estructures agràries dotats en quasi 15.000 milions de pessetes, i, capítol VII, 7.500 milions de pessetes en línies d'investigació i ajudes a comunitats de regants per a racionalització del reg.

Però no contents amb el passat i amb el present, també volem fer una aposta de futur. I és per la qual cosa presentem esta proposta de resolució per tal que les Corts Valencianes insten al Consell perquè continue avançant en els programes d'investigació agrària que redunden en incrementar les possibilitats de l'agricultura valenciana en els nous escenaris. La tecnificació, la industrialització, la millora de les tecnologies i infraestructures de regadiu i la modernització de les indústries agràries que la Conselleria d'Agricultura estan impulsant i desenvolupant auguren a este important sector valencià enormes possibilitats de futur que, juntament al pla d'actuació sobre la parcel·lació i el minifundisme agrari que incentive l'increment de la superfície de les parcel·les, són fonamentals per a continuar avançant en la consecució d'una agricultura de futur, compatible amb el medi ambient, que millore la qualitat de vida dels agricultors, recupere la rendibilitat i millore les possibilitats de desenvolupament del nostre sector econòmic.

Jo, des d'ací, he de demanar a la Cambra el recolzament per a esta proposta de resolució. Naturalment el demane a tots els grups polítics. Però en especial al Grup Socialista-Progressistes, perquè té una proposta de resolució que va més o menys en el mateix sentit. Encara que en la meua opinió molt menys concreta i molt més difusa; així que creiem, crec, estic convençut que esta proposta nostra és més àmplia i més completa que la que presenta el Grup Socialista-Progressistes, i que vorem més endavant quan li aplegue el torn. Per tant, jo repetisc, demane el recolzament de tota la Cambra per a esta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Soler.

Torn en contra, té la paraula la senyora Lozano.

La senyora Lozano Salvador:

Gracias, señora presidenta.

El Grupo Parlamentario Socialista-Progressistas va a votar en contra de la propuesta de resolución que ustedes presentan. El sector primario está en pie de guerra; agricultores, pescadores y ganaderos. El detonante, la subida incontrolada de los carburantes. El explosivo, la situación en que se encuentra el sector primario, que no dispone de paraguas que le permita poder hacer frente a las tormentas que le caen encima en estos días. Precios a la baja, registrados desde hace ya tiempo y que han sido desastrosos en la campaña pasada. Frutas, hortalizas, pescado. Ya no nos acordamos la última vez que mejoraron los precios, todo eso agravado por la sequía y la pobre o nula reacción del gobierno por ayudar a quien la padece. Y ustedes dicen que los agricultores, pescadores y ganaderos van a tener más de lo mismo. Una investigación que no previó el problema de la "pinyolà" y que ha enfrentado a agricultores y apicultores.

La solución: muerto el perro, acaba la rabia. Decreto para los apicultores que no se pueden acercar a menos de cinco kilómetros de los campos valencianos. Más riego localizado que gestionan de forma indiscriminada y que está consolidando la parcelación en el riego tradicional. Nula orientación desde la conselleria para concentrar a los agentes comerciales que nos permiten tener operadores fuertes para hablar de tú a tú a las grandes cadenas de distribución. Y la negación continuada de hacer elecciones a cámaras agrarias con la excusa de que la ley no les gusta, con lo cual les permitiría tener interlocutores claros con los que consensuar las soluciones para resolver graves problemas en el campo valenciano. Y ustedes quieren que nosotros apoyemos estas medidas de auto bombo. No, honestamente no. Deseamos medidas mejores, y en algunos casos medidas para los hombres y mujeres del sector primario. Yo creo, señor Soler, que en vez de arreglar el futuro más vale que arreglen el presente.

Muchas gracias, señora presidenta. (*Remors*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Lozano.

Votació de la proposta 16.307. Senyories, comença la votació. El resultat és de 45 vots a favor, 28 en contra, 5 abstencions, queda aprovada.

Defensa de les propostes 16.285 i 16.286, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Per a la seua defensa, té la paraula la senyora Llinares per cinc minuts. (*Remors*)

Propostes sobre la jornada laboral fins a 35 hores i sobre la Llei de prevenció de riscos laborals**La senyora Llinares i Llorca:**

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Estes dues propostes fan referència a l'ocupació i al mercat del treball. La primera proposta té a vore en el sarcasme que representa que una de les conseqüències d'haver trobat un lloc de treball siga que augmente la possibilitat de

tindre un accident més o menys greu, fins i tot mortal –no risible– és lògicament una proposta sobre la falta de seguretat en el treball, sobre la sinistralitat, sinistralitat que augmenta any rere any i mes rere mes. Vint-i-dos morts en els sis primers mesos de l'any 2000 front a quinze en l'any 99, dels que set s'han produït a la construcció només a la província d'Alacant front a dos l'any anterior. Ja són morts, ja, més d'un al mes només en la construcció.

I el més trist és que no correspon eixa mortaldat a una maledicció que s'ha de complir inexorablement. No. És un procés perfectament parable i controlable, sols fa falta que el govern de la Generalitat vulga que la sinistralitat acabe. Plantejem, doncs, un bloc específic per al sector de la construcció, sense cap dubte el més afectat pels accidents, les propostes les tenen en les seues mans. Són unes propostes que entre altres coses volen impedir que existisquen eixes empreses que tenen tres treballadors i trenta subcontractes. Això ha de desaparèixer si vostés volen acabar en els accidents greus en el lloc de treball. Perquè, senyories, són la precarietat la rotativitat i la subcontractació en cadena les causes dels accidents laborals.

També en aquesta proposta pretenem que l'administració s'implique i implante una mesura exemplificadora. I eixes mesures quan contracte ella, o els organismes que d'ella depenen, ho facen exclusivament en aquelles empreses que acrediten el compliment en tota la seua extensió de la Llei de prevenció de riscos laborals. I per tant, i per davant de tot, que la pròpia administració complisca la llei, que últimament els inspectors de treball estan empenyant-se en demostrar que la primera empresa en no complir la Llei de prevenció de riscos laborals és la pròpia administració.

I l'última proposta es refereix a l'ocupació. És de veres que l'atur ha disminuït i continua disminuint, però també és de veres que cada vegada el ritme de disminució minva. Vostés ho van confiar tot a la bonança econòmica de què disfrutava tot el món occidental, atribuïnt-se-la, i no han prés mesures, no han fet un anàlisi crític sobre la realitat del nostre mercat laboral. I ara ens trobem que eixa bonança econòmica comença a minvar, i encara que el temps que mesura els canvis econòmics són molt lents, està clar que no estem ja en la cresta de l'ona, sinó que ja hem començat a baixar.

La història ens ensenya que quan hi ha recessió econòmica el que disminueix d'una manera brutal és l'ocupació. Totes les crisis econòmiques, xicotetes i grans, se solucionen sempre tirant treballadors al carrer, creant atur. ¿I què ens trobem ací a la Comunitat Valenciana quan les coses relatives a l'economia van i aniran a pitjor? Ens trobem en un mercat laboral –concepte marxista del treball, cal recordar-ho– en què la temporalitat afecta a la immensa majoria de les noves contractacions dels treballadors, i sobretot a les treballadores i a la joventut, en el que la taxa d'activitat de les dones i de la joventut ha decrescut, en què l'ocupació creix en comptagotes cada vegada més xicotetes les gotes, mentre que els beneficis empresarials i la sinistralitat laboral creixen espectacularment i la contractació a temps parcial també. Un mercat del treball, en definitiva, desregulitzat i precarietat que qüestiona l'eufòria, complaença i passivitat del Consell.

I front això vostés no fan massa, esperen que el mercat i la bonança econòmica occidental ho arreglen. Esquerra Unida pel contrari pensa que per combatre l'atur i millorar les condicions del mercat laboral cal realitzar polítiques actives. La no intervenció és sempre recolzar descaradament al més fort, en aquest cas a les empreses. Plantejem, doncs, una bateria de propostes encaminades a la creació d'ocupació i de llocs de treball fixes, de qualitat i en futur, entre les

quals està la jornada setmanal de 35 hores, que apareixia ja en el nostre programa electoral a les eleccions del 91, i que tota la classe política espanyola prengué com una broma. Ara, bé que s'apunten tots, després dels bons resultats que ha tingut a França.

Si ens aproven aquesta proposta i l'executen –que eixa és l'altra, que ho facen– si l'aproven, doncs, no hauran ja de buscar explicacions risibles a la no bona dada mensual sobre l'ocupació sobre l'atur. Allò de què s'ha acabat el mes de juliol, o és que s'ha acabat el mes d'agost, o allò que les dones ara li han pres afició a treballar i s'apunten a l'atur. En unes quantes mesures com les que nosaltres proposem no hauran de fer més el ridícul mensual.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Llinares.

Torn en contra, el senyor Serra té la paraula. *(Remors)*

El senyor Serra Cervera:

Amb la venia de la presidència.

Senyories.

El Grup Parlamentari Popular no va a recolzar estes propostes de resolució, perquè lògicament ni les compartim les argumentacions que s'ha donat ací ni l'esperit de les mateixes. Jo crec, senyora Llinares, que no vivim en la mateixa Comunitat Valenciana el Grup Parlamentari Popular, la majoria de la societat valenciana, i la part que vostés representen des d'Esquerra Unida. Dir que hui en estos moments la situació del treball o de l'ocupació en la Comunitat Valenciana és roïna i va a menys no és una realitat.

I parlant de les seues propostes, parlant de les mesures que vostés hui duen, en duen una que no és cap novetat, que ja fa diversos anys que està damunt la taula, que és la famosa idea de les 35 hores. Jo hui li dic a vostés, quan vostés conviden al Consell de la Generalitat Valenciana a obrir un procés de diàleg en els agents socials i les forces polítiques, parlamentàries, arriben tard. Eixe procés fa molts anys que el govern del president Zaplana el va obrir, i està donant uns resultats mes a mes i any a any encoratjadors. I crec que n'hi ha manifestacions legislatives com el propi Servef, com la Llei de mutualitats de previsió social, que poden recolzar el que és un diàleg en les forces parlamentàries, i el diàleg i l'acord social és una cosa que és l'instrument de màxim èxit que ha tingut este govern. I la pau social s'ha lograt en el govern del president Zaplana gràcies al diàleg social.

En estos moments, si les polítiques actives d'ocupació hagueren de reduir-se a la reducció a 35 hores de la jornada laboral, crec que estariem fent un flac favor a la realitat i al mercat laboral d'esta comunitat. Crec que les polítiques actives d'ocupació que han pres el govern de la Generalitat Valenciana són molt més consistents, estan donant un resultat molt més positiu. I com no podia ser d'una altra manera, junt amb les polítiques formatives, tant ocupacionals com continues, estan donant un bon resultat. Vostés demanen que el Servef vaja endavant. Jo li puc dir que en estos moments el procés d'elaboració de la reglamentació del Servef, en diàleg permanent en els agents socials, està anant a molt bon ritme i arribarà a bon port com manen els manaments de la pròpia llei.

I com no li podia ser menys, recordar-li que este govern, el govern de la Generalitat Valenciana, el govern del Partit Popular, és el primer govern autonòmic que ha tret una ordre de reordenació de la jornada del treball. I crec que s'ha

fet una aposta important pel que són les noves possibilitats i les noves estructures organitzatives. I com no podia ser d'una altra manera, més a més veiem com la qualitat en l'ocupació va millorant de manera continua.

Este govern té un objectiu, que són els col·lectius que més difícil tenen l'accés a l'ocupació: les dones, els joves, els aturats de llarga ocupació, les persones que patixen alguna discapacitat i les minories ètniques. I així ho reflexen els pressupostos del Govern Valencià anys darrere any. Fa cinc anys que van canviar una tendència, i crec que la proposta de resolució que vostés duen hui no va encaminada en eixa direcció. Parlar de les 35 hores no és la solució, la solució és posar a més gent a treballar en millors condicions i donant possibilitats a tots els col·lectius que ho necessiten.

Vosté parla de sinistralitat laboral. Hui li puc dir a vosté, senyora Llinares, que no hi ha cap govern autonòmic en tot l'estat que haja fet una aposta per lluitar contra la sinistralitat laboral com ha fet el govern del president Zaplana: 2.500 milions de pessetes damunt la taula, diàleg social en els sindicats majoritaris i en les centrals patronals permanentment per a lluitar contra la sinistralitat. Estem parlant del Pla 2000 que ha donat uns resultats que tot el món està reconeixent. Estem parlant de la Fundació Valenciana per a la Prevenció de Riscos Laborals, la primera fundació que s'ha posat en marxa d'este àmbit a nivell autonòmic. Estem parlant del Pla de formació per a la seguretat i la salut en el treball en la Comunitat Valenciana. Estem parlant que milers de persones van a estar formats i preparats per a estar inspeccionant les empreses i els llocs de treball de manera permanent. Estem parlant que este govern ha aconseguit que augmente per als pròxims anys el nombre d'inspectors a la Comunitat Valenciana.

Estem parlant al final que hi ha un compromís polític i hi ha un compromís econòmic amb la sinistralitat laboral, que això a tots deu unir-nos. Perquè ací no es tracta de pujar a dir si hi ha més accidents un any o menys un altre, perquè això al final pot variar en les *ratios* que ens movem de manera molt sensible per qüestions que tot el món sap que de vegades són puntuals. Però sí que li dic que hui en dia este govern va a continuar apostant en eixa línia i els pròxims pressupostos de la Generalitat van a confirmar-ho.

Jo crec que les propostes que vostés fan s'allunyen de la realitat. No estem parlant de la mateixa Comunitat Valenciana, no estem parlant dels mateixos problemes. I hui dir que el Govern Valencià no està fent tots els esforços necessaris per a dur endavant el que és la llei de prevenció de riscos laborals, no és parlar de la manera més encertada i més pròxima a la realitat. Perquè sí que li puc dir que cap govern, des de l'any 1983 fins a hui, podria haver-se imaginat tindre un recolzament econòmic i un recolzament polític en esta matèria, com té el govern del president Zaplana.

Per tant, en estos moments li dic que el Grup Parlamentari Popular no va a recolzar les propostes de resolució, perquè no són unes propostes que concorden amb les necessitats i amb la situació que hui pateix o viu la Comunitat Valenciana. Sí que li puc dir que nosaltres tenim un compromís amb l'ocupació que els pròxims pressupostos, igual com vam fer l'any passat, van a reflectir de manera clara.

Moltes gràcies.

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor José Cholbi Diego)

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Serra, per la seua brevetat.

Senyories, anem a procedir a la votació. (Remors) La votació correspon a la 16.285 i a la 16.286. Senyories, comença la votació. 38 vots a favor i 42 en contra. Per tant, queden rebutjades.

Continuem amb la número 16.308 del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el senyor Quirós, per un temps de quatre minuts. (Remors)

Proposta sobre prevenció i extinció d'incendis i sobre el Projecte de llei de protecció civil i gestió d'emergències

El senyor Quirós Palau:

Con la venia.

La propuesta que vamos a defender tiene por objeto llevar a un respaldo expreso lo que de suyo ya ha obtenido un respaldo tácito y unánime en esta cámara, porque si en las 66 propuestas presentadas por los grupos de la oposición no se ha hecho ninguna enmienda, no se ha hecho ninguna crítica, no se ha hecho ninguna aportación en sustitución a la política de extinción de incendios forestales o de regeneración forestal, significa que está plenamente respaldada por la totalidad de esta Cámara la política realizada por el gobierno del Partido Popular. Y en esta Cámara lo que se busca en este momento es que la respalde no tácitamente con su silencio, sino expresamente con su aprobación unánime.

Porque, señores, hemos de decir algo importante, que es que además de apagar nuestros incendios, en lugar de lo que hacíamos antes, que pedíamos auxilio a otras autonomías, aquí puedo decir que hay una carta a don Fernando Coquillat del director general de Medio Natural de la Diputación General de Aragón, donde nos da las gracias por la labor realizada en la extinción de Sarrión. Hay otra carta, del mismo modo, del secretario general técnico de la Consejería de Medio Ambiente de Castilla-La Mancha dando las gracias por la ayuda que hemos prestado, ya que el puesto de mando avanzado fue de esta comunidad, ya que el puesto de mando aéreo fue de esta comunidad, dado que los dos directores generales que había no eran de aquella comunidad sino que eran de esta comunidad. Y también se suma a esa felicitación el alcalde de Almansa. Y del mismo modo, hay una carta de Enric Prior i Borrull, que por el tiempo no leo, que es del departamento de Cataluña, del departamento de interior, dirección general de emergencias, también por la colaboración prestada en los incendios forestales.

O sea, hemos apagado lo nuestro y hemos ayudado a apagar lo de los demás y recibimos parabienes y felicitaciones. ¿Por qué razón, si nos felicitan todos, no nos van a felicitar ustedes? Sean ustedes patriotas, sean ustedes... en fin, autonómicos y denle ustedes una ovación a los correspondientes consellers que se lo han ganado a pulso.

En tercer lugar, les voy a decir lo siguiente. No se lo voy a decir por teléfono, se lo voy a decir con fechas. ¿En qué condiciones hemos trabajado en este verano? Mire, hemos trabajado en las mismas condiciones que el año 1994, o sea, la década más cálida de Valencia. La temperatura del año 1994, igual, 18,2; y la temperatura del año 2000 ha sido de 18,2. Las precipitaciones en la Comunidad Valenciana: cero litros en el mes de agosto en el año 1994,

cero litros en el mes de agosto en el año 2000. ¿Qué ha ocurrido? A ustedes, 168.000 hectáreas; a nosotros, 6.000. Y se rompían ustedes las vestiduras porque se nos habían quemado 6.000 hectáreas.

Yo quiero terminar, y con eso supongo que conseguiré convencerles, diciéndoles que hemos cumplido los objetivos que proponía el conseller del Partido Socialista en el año 1991, cuando decía el día 13 de agosto del año 1991: "Siempre que se quemen menos de 5.000 hectáreas al año en la Comunidad Valenciana, habremos ganado la batalla; estará superganada". A nosotros se nos han quemado 6.000, no está superganada, pero simplemente ganada sí que está.

Y, finalmente, decía: "En la Comunidad Valenciana, de cuando en cuando habrá problemas porque habrá que convivir con el fuego, y decir lo contrario es querer engañar a la opinión pública". Yo les digo a ustedes que no nos llevamos ni siquiera la célebre cuarteta aquella que decían en las fiestas de Ribesalbes en el año 1993, después de que se les quemaron 5.000 hectáreas alrededor...

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor Quirós.

El senyor Quirós Palau:

Ahora en unos años, señor presidente, no debemos tener pena, pues sólo nos queda ceniza y la ceniza no se quema.

El senyor vicepresident primer:

Per a rèplica, el senyor Peris.
Té vosté quatre minuts de temps.

El senyor Peris i García:

Gràcies, senyor president.

El Grup Socialista-Progressistes sí que ha presentat una resolució crítica a la política de prevenció d'incendis del Partit Popular, com no podia ser d'altra manera, i el PP ha votat en contra aquest matí.

Perquè a nosaltres en el debat d'avui no ens interessa el debat de la suma d'hectàrees, ens interessa la reforestació. I, clar, aquesta vesprada, que hem escoltat moltes raons per a votar en contra de les propostes de resolució que hem presentat els grups de l'oposició, una ha estat dir: "No, no, mire, deshomologarem allò dels títols del valencià per complir un compromís electoral; entenga'm vostés". Eixa ha sigut una de les raons que ha donat el Partit Popular.

En canvi, no han complit el compromís en l'any 1995, després dels incendis efectivament del 1994, que deia el senyor president Zaplana que si vostés guanyaven les eleccions, i les guanyaren en el 1995, reforestarien 150.000 hectàrees. (*Remors*) No n'arriben a 15.000, no n'arriben a 15.000. I eixe és el problema, eixe és el problema. I a nosaltres el que ens preocupa és la reforestació del bosc que es crema, i ahí no progressa adequadament el senyor president. Ahí només arriba al 10%, és a dir, a un u, a una política molt deficient en prevenció.

Clar, és que cal llegir la proposta. "Les Corts Valencianes respaldan la política del Consell en prevenció". No podem recolzar la política del Consell en prevenció, en cap cas, en cap cas. El pla de reforestació que es va fer en l'any 1994-99 després d'eixos incendis, que tenia la voluntat efectivament de refer el bosc valencià, plantejava la necessitat de reforestar 100.000 hectàrees en eixos cinc anys, en

cinc anys.

I, per exemple, calculava que en l'any 1997 s'haurien de reforestar 18.842 hectàrees. 2.930 milions destinats a la província de València, 1.500 milions destinats a la província d'Alacant i 1.200 en la província de Castelló. En total, 5.630 milions de pessetes, que feien falta per a reforestar en eixe any 18.842 hectàrees. Saben vostés, en xifres de la mateixa Conselleria de Medi Ambient, que tenen una diagnosi feta d'indicador mediambientals per Vaersa, quantes en reforestaren realment? 1.657 hectàrees. Es gastaren 495 milions. El senyor Modrego, si s'ha llegit els seus documents, sabrà que és així.

Per tant, nosaltres clar que hem fet una crítica a la política preventiva i d'extinció d'incendis. Clar que l'hem feta, però l'hem feta en positiu, l'hem feta amb eixa voluntat de construir, amb eixa voluntat que allò que necessita el nostre bosc és invertir en reforestació, cosa que en absolut han fet vostés. Vostés feren propaganda, propaganda i propaganda, i demagògia, que es crema, que es crema i que es crema. Efectivament, es cremava molt. (*Remors*) Clar, el senyor Quirós no diu que l'any 1989, possiblement amb el 10% de mitjans que en l'any 2000, es cremaren només 1.651 hectàrees. Enguany, amb 10 vegades més en mitjans d'extinció, se'ls han cremat a vostés 6.000. I jo em preocuparia perquè se'ls han cremat més que l'any passat i enguany se'ls han cremat més que en els quatre anys de la passada legislatura.

Per tant, jo no estaria tan content. És lamentable que s'haja d'escoltar que 2.000 hectàrees que es cremen a Xiva no tenen cap valor ecològic. És lamentable perquè això denota la manca de capacitat d'entendre el que és el medi ambient del País Valencià per membres del consell del senyor Zaplana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra*)

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Peris.

Senyories, anem a començar la votació de la 16.308. Senyories, comença la votació. 41 vots afirmatius i 36 en contra. Queda, per tant, aprovada. (*Aplaudiments des d'un sector de la cambra*)

Continuem amb la número 16.309 del Grup Parlamentari Popular.

Per a la seua defensa, té la paraula el senyor Botella, per un temps de quatre minuts. (*Remors*)

Proposta sobre recollida i gestió de residus i sobre el projecte de catàleg de zones humides

El senyor Botella Crespo:

Señor presidente.

Señorías.

Tengo el honor de presentar una propuesta de resolución ante ustedes después del debate del estado de la comunidad, y además creo muy oportuna por el debate que se está manteniendo estos días en la prensa por algunos grupos políticos, centrado sobre todo en dos preocupaciones básicas en el tema de medio ambiente.

Una de ellas es con la ley de residuos, que por diversas voces —no sé hasta qué punto autorizadas— se está oyendo continuamente que lo que se pretende desde el Partido Popular, con la futura ley de residuos en estos momentos en la Cámara, es quitar la función o las competencias a los ayun-

tamientos. Y que además estamos haciendo algo que nadie hace en el mundo más que nosotros.

Quiero leerlo porque les doy la oportunidad a los grupos que hoy están en la oposición de juntarse al grupo que sustenta el gobierno y aprobar esta propuesta de resolución, que en su primera parte voy a leer, y que creo que despeja esos miedos, o cuando menos acallará esas voces, que me imagino que luego no saldrán a decir que no estamos proponiendo lo que creo que desde un principio hemos propuesto, pero que en blanco sobre negro queremos hoy aprobar aquí.

“Las Cortes Valencianas instan al Consell a que siga desarrollando políticas modernas en la recogida de residuos y en su gestión, concordes con las más recientes directivas de la Unión Europea –o sea, nada de inventarnos nada– y que a la vez sean respetuosas con el medio ambiente, salvaguarden la salud humana y potencien competencias y actuaciones de los ayuntamientos.”

Con esto queda claro que el Partido Popular no solamente no inventa ni privatiza ni quita nada a las competencias municipales sino que les da la oportunidad, y antes de empezar la Ley de residuos, de que se unan en que esto es básico para nuestra comunidad. Si lo rechazan serán ustedes, a partir de estos momentos, quienes sí quieran quitar competencias municipales y quienes sí quieran privatizar o gestionar en contra de los criterios de la Unión Europea.

La siguiente propuesta creo que es todavía más interesante. Hace poco hemos tenido la oportunidad de estar hablando de los humedales. Se ha hecho un catálogo de zonas húmedas, y he de dar la enhorabuena por la oportunidad de nuestra propuesta y he de dar la enhorabuena al conseller y al gobierno del señor Zaplana por haber conseguido para nuestra comunidad la VIII Conferencia sobre Protección de Humedales, que se va a realizar aquí, o sea, los criterios Ramsa. No es que nos alejemos de un catálogo de zonas húmedas, sino que el catálogo de zonas húmedas, que en el momento actual, y ya les digo, queremos que participen todos porque están en el trámite administrativo de audiencia pública, es el momento de que en este trámite administrativo de audiencia pública hagan las rectificaciones que quieran hacer, pero desde luego, felicitarnos todos porque este catálogo está hecho, está en este trámite y 109 delegaciones de países diferentes van a reunirse aquí en nuestra comunidad a decirnos cómo gestionamos estos parajes naturales, cómo gestionamos nuestros humedales. Y por eso proponemos que se apoye el proyecto del catálogo de zonas húmedas con las rectificaciones, por supuesto, que estamos en este trámite, como paso decisivo para la protección de dichos espacios, y que asuma la normativa internacional y los planes estables sobre zonas húmedas.

He de decirles que puede a lo mejor estar tardando este plan en su desarrollo hasta llegar a las Cortes. Lo que sí puedo decirles es que hasta el momento no ha existido, y que ahora que existe, que existe el proyecto, hemos conseguido que la conferencia Ramsa de protección de humedales venga a nuestra comunidad. Y para todo esto yo creo que es para las dos cosas que he pedido el apoyo: por un lado, para fijar claramente las bases de la Ley de residuos que vamos a decir dando o no cuestionando la autonomía de los ayuntamientos y, por otro lado, que nos atengamos a los criterios mundiales...

El senyor vicepresident primer:

Señor Botella.

El senyor Botella Crespo:

...en el tema de humedales.
Gracias, señor presidente.

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.
Para réplica, señor Peris.

El senyor Peris i García:

Gràcies, senyor president.

Continuem en aquest debat repassant la política del govern, perquè d'això va el debat de política general, situar la política del govern, veure què han fet. Ahir es va parlar moltíssim, moltíssim, moltíssim, de com estàvem en 1995, es va parlar de moltes dades, el Partit Popular va usar i abusar moltíssim de sumar els cinc anys. I ara es presenta una proposta que junta dos temes mediambientals però que tenen poc a veure, i a més comença dient: “Les Corts Valencianes instan al Consell a que siga desarrollando políticas modernas en la recogida de residuos y de su gestión.” Diu “que sigan desarrollando”. Com estem parlant de cinc anys, ací jo tinc un que diu: “Pla integral de residus”, aprovat l'any 1997 pel govern, on diu que el Pir tindrà un període de vigència de 1998 fins al 2012, mentre que les instal·lacions necessàries està previst que s'executen en un termini de cinc anys. És a dir, que les instal·lacions necessàries per al tractament de residus estava previst fer-les des de 1998 al 2002, segons aquest document signat per la conselleria valenciana, Conselleria de Medi Ambient.

Província de València, plantes de tractament abans de 1995: Ador, Guadassuar i la de Fervasa; l'any 2000: Ador, Guadassuar i la de Fervasa, cap planta de tractament de residus feta ni abans del Pir ni després del Pir pel govern del Partit Popular.

Mentre, xifres de la Conselleria de Medi Ambient reconeixen que solament es tracta adequadament el 64% dels residus sòlids urbans de la Comunitat Valenciana, i consideren tractat adequadament allò que va a abocador controlat. És una política molt moderna en la gestió dels residus. I reconeixen que hi ha dèsset abocadors controlats i uns quatre-cents incontrolats. Darrerament veem en notícies en la premsa com hi havia fent que fregia ous en abocadors incontrolats.

El Pir, el Pir fet, torne a dir, pel president Zaplana i el govern del Partit Popular del quinquenni gloriós i triomfal, dia que en inversions públiques anava a invertir 46.880 milions de pessetes en infraestructures de tractament dels residus. L'any 2000 preveia 5.832 milions de diners públics en infraestructures. Sabeu què aprovaren la majoria absoluta del Partit Popular en infraestructures per a enguany, l'any 2000, noves d'infraestructures? 328 milions. És a dir, en el Pir, 5.832, i en els pressupostos, 328.

I amb el deute que tenim, que han aconseguit que sigam una de les comunitats autònomes que més deute té, per eixa política moderna en la recollida de residus, sabem quants diners li deixen endeutar-se a Vaersa per a fer eixes infraestructures modernes i europees? Zero pessetes. És a dir, que vostés, de l'endeutament per a les infraestructures de residus, zero pessetes, perquè ara esperen, en eixa llei que tindrem la setmana que ve possibilitat de discutir l'esmena a la totalitat...

(Ocupa la presidència la presidenta, senyora Marcela Miró Pérez)

La senyora presidenta:

Senyor Peris.

El senyor Peris i García:

...el que esperen és que entren les empreses, les empreses amigues, a gestionar les infraestructures, els residus, i per això es carregaren el Consell Metropolità de l'Hora, perquè els ajuntaments d'esquerres no facen eixa gestió.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Peris.

Votació per a la proposta 16.309. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 44 vots a favor, 37 en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Propostes 16.323, 16.324, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. La senyora Lozano té la paraula, per cinc minuts. *(Pausa)* Senyories, pregue silenci.

***Propostes sobre eleccions a cambres agràries
i sobre mitjans per tal de pal·liar l'efecte negatiu
de la parcel·lació dels camps valencians***

La senyora Lozano Salvador:

Gracias, señora presidenta.

Voy a defender las dos propuestas de resolución, la que hace referencia a la parcelación y la de convocar elecciones a cámaras agrarias.

En este sentido, decir que no es la primera vez, y seguramente no será la última, que en esta Cámara digamos y reconozcamos que el principal problema de la agricultura tradicional valenciana es la excesiva parcelación, y que como consecuencia de este grave problema es lo que hace que la agricultura valenciana no sea lo competitiva que las actuales circunstancias requieren.

Llevamos mucho tiempo reconociendo este hecho y no se ha hecho nada, y lo que se está haciendo produce el efecto contrario a lo que se desea. En este sentido, el riego localizado, que lejos de utilizarse como un elemento que condicione la concentración de las parcelas lo que está consiguiendo con el reparto indiscriminado de las ayudas es la consolidación de la excesiva parcelación existente. Y ejemplos de ello tenemos a lo largo de todo el territorio del País Valenciano, donde se ha transformado de riego tradicional a riego localizado en parcelas de menos de una hectárea de extensión con dinero público.

Tengo que decir en honor a la verdad que el efecto propagandístico de esta forma de hacer política le ha dado muy buen resultado, pero después de cinco años los problemas se han agravado en el campo valenciano, porque los actuales niveles de precios ya no les permiten soportar las actuales subidas de los carburantes. Las rentas en el sector de la agricultura y la pesca es la diferencia entre los precios percibidos y los gastos de producción, y, señorías, la parcelación es el primer causante de los altos costos en la producción agraria. Resolver de verdad este problema es el camino para conseguir una agricultura eficiente y eficaz que permita vivir con dignidad el mayor número posible de hombres y mujeres en el campo.

Y si de esto somos conscientes, el segundo elemento necesario es la concertación con el propio sector. Y nunca, nunca, podremos concertar si no sabemos la representación real de las diferentes organizaciones agrarias. Es por esto que nuestra segunda propuesta de resolución va encaminada a que se convoquen elecciones a cámaras agrarias, que nos digan cuál es la representatividad real de los agentes sectoriales. Y no pueden alegar que la ley no les gusta, que no se adecua a sus intereses, porque las leyes son para cumplirlas, no para aplicar cuando nos conviene o cuando favorezcan a una parte del electorado.

Lo que sucede es que sus intenciones políticas van dirigidas a terminar de forma paulatina con la agricultura tradicional valenciana y transformarla en una agricultura de sociedades anónimas y limitadas. Precisamente por ello, ¿no será que lo que no quieren son unos representantes sociales fuertes y consolidados?

Miren, si de verdad quieren concertar los problemas del campo, convoquen a las organizaciones agrarias a elección a cámaras agrarias provinciales. Somos el único sector y la única comunidad autónoma que no tiene derecho a elegir a sus representantes. En algunas comunidades autónomas en que ustedes son socios de gobierno van por la tercera convocatoria a elecciones en la cámara de agraria, y su partido, como he dicho, es socio de gobierno. ¿Por qué no son convocadas aquí? ¿A quién pretenden favorecer?

Nos gustaría que aceptasen estas propuestas de resolución, que demostrarían por su parte un talante consensuador con la oposición y concertador con el propio sector.

Muchas gracias, señora presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Lozano.

Torn en contra? El senyor Soler té la paraula.

El senyor Soler Garibo:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora Lozano.

Vosté és molt jove, i és veu que quan... I de veres que li ho dic amb tot l'afecte, que és molt jove. Ja m'agradaria a mi. Ja m'agradaria a mi no recordar-me'n de quan llevaren les cambres agràries i qui les llevà. Vosté ho pot preguntar. Vosté pot preguntar qui llevà les cambres agràries, que a la millor fins en la mateixa família de vosté li ho poden dir, sense eixir de casa li poden dir qui llevà les cambres agràries. Per tant, fiquem les coses al lloc i parlem en propietat, i anem a parlar d'allò que interessa a l'agricultura valenciana.

Ja s'ha manifestat en moltes ocasions que les eleccions a cambres agràries se celebraran quan es donen les condicions que permeten una participació realment democràtica, ja que les particularitats de l'agricultura valenciana, amb una implantació d'una agricultura a temps parcial, i ahí és on vostés es dolien, una agricultura a temps parcial molt forta, fan necessària una modificació de la Llei 23/86.

A més, la qüestió té dividit el sector mateix. Vosté dia: "reunisquen a tot el sector agrari". Bé, si el reunim, si es reunit vosté, com jo m'he reunit, amb ells, vorà que hi ha fortes discrepàncies. Fiquem d'acord el sector agrari i immediatament adequarem el cens i farem eleccions a cambres agràries.

Per tant, esta proposició que vosté demana no podem ni volem recolzar-la, perquè haguera sigut molt fàcil recolzar-la, haguera sigut molt fàcil. Fixe's vosté quin text més ambigu: "Les Corts Valencianes insten al Consell de la Gene-

ralitat a convocar eleccions a cambres agràries com a instrument de representació del camp valencià." Votem que sí? Som un grup seriós i no podem votar que sí, perquè podem votar que sí i convocar-les en l'any 2050, i vostés que ho vegen i nosaltres que seguim governant.

És que és un text ambigu, és que no diu res, és que no compromet a res este text. Açò ho han fet en un momentet, dos línies, com una excusa per a eixir ací a soltar tota una tirallonga de "las siete plagas de Egipto" de l'agricultura valenciana. A vosté li ho han escrit, ha eixit ací i ho ha llegit tan tranquil·la.

Jo li he ofertat este matí al portaveu d'agricultura del seu grup una transaccional que sí que comprometia més, que era afegir al text de vostés un compromís de que quan es donaren totes les condicions democràtiques, que haurien eleccions a cambres agràries. I vostés s'han negat, vostés s'han negat a acceptar eixa possibilitat. Per tant, ens han obligat a votar en contra.

Quant a l'altra proposició, la de la modernització... Vosté què ha dit ací, que llevem les subvencions? Vosté sap el que dit ací? Vol que llevem les subvencions al reg localitzat? Diga-ho pels pobles. Isca pels pobles i diga-ho. Està el *Diari de Sessions*. Diga-ho vosté, repetisca pels pobles el que ha dit ací. Jo ho diré. Jo diré el que ha dit vosté com a portaveu d'agricultura. Jo sí que ho diré pels pobles. Vosté, si és valenta, el mateix que ha dit ací, diga-ho pels pobles.

Esta proposta és igual d'ambigua que l'altra. No tinc cap inconvenient en votar-la a favor, perquè tampoc compromet a res. Té molt menys contingut, molt menys que la nostra. Ací vosté es limita a dir: "Que insten al Consell de la Generalitat per adoptar els mitjans necessaris per tal de pal·liar els efectes negatius sobre la competitivitat que produeix la parcel·lació dels camps valencians". Què és això? Això no és res! No compromet a res, ni en fets, ni en terminis. La nostra sí que es compromet en fets. Nosaltres diem el què i el com. Vosté diu un què molt ambigu sense dir el com. Jo, de veres, quan estava mirant-les no trobava explicació. Però, el que s'ha dit abans, i és que ací han escrit dues ratlles en cada full i és una excusa que han buscat per eixir a esta trona a dir-nos tan roïns com som i a dir-nos com de malament ho estem fent. Una excusa que, per cert, vosté no ho ha dit, li ho han escrit i ho ha llegit, després ja ha trobat l'explicació, ha trobat l'explicació. (*Remors*) És que el sindicat que a vostés els escriu este tipus de notes estava a Madrid negociant un molt bon acord per a l'agricultura valenciana que jo ja l'he esmentat ací en una intervenció anterior.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments en un sector de la cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Soler.

Votació per a les propostes 16.323 i 16.324. Senyories, comença la votació. El resultat és de 36 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Per a la defensa de les propostes 16.287 i 16.288 del Grup Parlamentari Esquerra Unida, té la paraula el senyor Ribó.

Propostes sobre la Comissió de desenvolupament del Pacte Local i la Comarcalització i sobre la Llei de policia local

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies, senyora presidenta.

Dir, en primer lloc, que la proposició 288 sobre desenvolupament de la Llei de policia local –nosaltres pensem que fa un any i mig que aquesta llei la tenim ací aprovada per acord unànim de aquestes Corts i consensuada amb els sindicats– era important desenvolupar-la. Ens congratulem d'haver pogut arribar a una esmena transaccional i, per tant, la retirem. L'altra proposta és la presentació al ple dels resultats dels treballs de la comissió de desenvolupament del pacte local i la comarcalització.

Bé, hi ha una cosa que jo voldria recordar a aquesta Cambra. El 27 de febrer del 99 es va realitzar la setena assemblea de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies. Es va assolir un gran consens entre tots els grups polítics que estan en els diferents municipis. Jo no sé si era el moment, eren uns mesos abans de les eleccions municipals, ha passat amb altres coses, per exemple amb determinats compromisos respecte al peatge de Sagunt, que aquells compromisos després s'han oblidat, però aquells acords, aquell consens a mi em sembla important recordar-lo i intentar dur-lo a aquestes Corts.

Nosaltres volem recordar, en primer lloc, per exemple, el fons autonòmic de cooperació municipal, el compromís que fóra dotat, que es van presentar esmenes en els pressupostos del 2000 i va ser oblidat. Pensem que s'ha de recordar en aquestes Corts. Nosaltres volem parlar de la necessària creació de la Llei de règim local, de parlar de comarcalització. Em sembla molt important parlar de comarcalització. I, en definitiva, entenem que aquestes Corts estan molt allunyades, massa allunyades dels problemes del municipalisme. Sembla com si no se'n recordàrem que tenim unes institucions municipals importants.

El pacte local va ser un gran acord, va ser un gran consens entre tots els grups amb representació municipal i, malauradament, malauradament, sembla que aquest consens d'alguna forma es volguera diluir, es volguera amagar, es volguera retardar sine die. Nosaltres entenem que s'ha d'avançar en aquesta direcció perquè és una direcció imprescindible per als municipis. Entenem que és fonamental avançar en aquells grans acords d'aquest pacte i, per tant, nosaltres proposem que es debatisca, que es presenten aquests acords, que s'agiliten i que aquestes Corts a partir d'aquí puguem prendre mesures concretes en aquesta direcció.

Aquest és el sentit d'aquesta proposta de moció que nosaltres esperem que es pugui aprovar coherentment amb aquell acord, amb aquell consens que va haver en aquelles dades.

Res més.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Torn en contra.

Té la paraula el senyor Rovira.

El senyor Rovira Jover:

Gracias, señora presidenta.

Señor Ribó, de verdad que, no sé, esta propuesta nos ha sorprendido. Y nos ha sorprendido porque –como usted co-

noce perfectamente porque así lo ha reflejado— usted conoce que la comisión de desarrollo del pacto local elaboró un documento inicial donde se plasmaron todos los acuerdos que debían servir de base a lo que sería la materialización del pacto local. Ese documento sobre el pacto local fue aprobado posteriormente en la citada por usted VII Asamblea de la Federación Valenciana de Municipios y Provincias.

No obstante, y usted debería de conocer eso también, se ha considerado a día de hoy conveniente volver a convocar la citada comisión con el fin de continuar y profundizar en el desarrollo de los compromisos relativos al pacto local. El resultado de esos trabajos, lógicamente, se dará a conocer cuando concluyan a través de la Federación Valenciana de Municipios. Y esos resultados son los que servirán de base para la elaboración y el desarrollo posterior de la Ley de régimen local.

Yo le decía que nos sorprendía realmente su propuesta. ¿Por qué? Porque, realmente, el origen es que usted no conocía que los trabajos de la comisión —digamos— continuaban para profundizar en ese pacto local, que no estaban totalmente concluidos, o, realmente, usted, a lo mejor de tanto ir al fiscal, de tanto ir al fiscal, pues se le ha puesto la mentalidad de fiscal, y lo que le gustaría en el fondo es que cada comisión cada vez que se reúna viniera aquí a darnos cuenta de qué ha decidido ese día, de los acuerdos que ha tomado ese día, para ver la evolución. Y, sobre todo, incluso que viniera no sólo las comisiones, que no sólo es ésta, que hay muchas trabajando en todo el Gobierno Valenciano, en todas las consellerías, trabajando por el desarrollo de esta comunidad, como así lo demuestra la cantidad de leyes y reglamentos que se han ido aprobando en los últimos años y siguen trabajando. Y esas comisiones no pueden venir aquí. Yo creo que lo que usted desea en el fondo es que vengan aquí y, sobre todo, si es con cámaras de televisión, fotografías, pues mucho mejor. Pues, mire, no es así: la conclusión no ha concluido y, lógicamente, a través de la CEM y en su día se pondrán en conocimiento cuáles han sido sus acuerdos.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Rovira.

Ha arribat a la Mesa de les Corts Valencianes la proposta alternativa corresponent a la proposta de resolució retirada 16.288, que diu el següent:

“Las Cortes Valencianas instan al Consell de la Generalitat a impulsar de modo decidido el desarrollo reglamentario de la Ley de policía local de la Comunidad Valenciana, convocando también al efecto los oportunos procesos negociadores con los sindicatos y los representantes de las entidades locales de la Comunidad Valenciana”. Firmada por los tres grupos parlamentarios.

Correspon, en primer lloc, la votació d'esta nova proposta. Senyories, comença la votació. El resultat és de 80 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Votació de la proposta 16.287. Senyories, comença la votació. El resultat és de 35 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Per a la defensa de la proposta 16.326, del Grup Parlamentari Socialista–Progressistes, té la paraula el senyor Sarrià per cinc minuts.

Proposta sobre el Pla eòlic valencià

El senyor Sarrià i Morell:

Gràcies, presidenta.

Senyories.

En primer lloc, dir que el meu grup presenta esta proposta de resolució per a evitar que no quede mal la paraula del senyor conseller Castelló ni la voluntat de consens del govern. Ahir, el president va anunciar l'exposició pública del pla eòlic valencià per a la setmana passada. Totes les seues senyories saben que este és un compromís llargament incomplert per part del govern, pràcticament des de l'any 97, que des d'un any especialment hem rebut reiterats anuncis de la seua immediata presentació. Este és un pla molt important, molt important no sols des del punt de vista energètic, des del punt de vista mediambiental, sinó també des del punt de vista territorial.

Jo no vull fer molt llarg els arguments que fan evident que és un pla que s'hauria d'haver consensuat com el propi conseller va manifestar, de paraula moltes vegades i en esta trona reiteradament amb les organitzacions ecologistes, amb els ajuntaments i amb els propis grups d'esta Cambra.

Jo, com a argument, i crec que prou senzill, llegiré directament una declaració en esta trona del senyor conseller del 3 de novembre de l'any passat, que deia textualment: “Jo recull les paraules del senyor Ribó i crec, a més a més, en la direcció encertada, que ha de ser un pla consensuat, un pla que ha de tindre el consens de les administracions públiques que estan implicades, és a dir, els ajuntaments, els grups ecologistes i els partits polítics. I com la nostra tasca està principalment aquí, jo crec que el primer que caldrà intentar és arribar a eixe consens amb els partits polítics, amb els representants dels polítics valencians. I jo em comprometo en eixa direcció que eixe pla siga consensuat perquè l'objectiu final, que és complir les línies que he marcat anteriorment d'autosuficiència energètica i de potenciar les energies renovables, es poguera aconseguir”. I no conforme amb això, va afegir: “I crec que és un repte molt important, i ací està el meu oferiment que en uns dies —del 3 de novembre fins ara— parlar amb els grups polítics per tal de vore si hi ha possibilitat de consensuar eixe pla”.

Esta és l'hora que no han consensuat cap pla. Vosté no ens ha presentat res. Això sí, ens ha deixat moltes vegades que ens el presentaria, però ahir el president va anunciar ja la seua exposició pública. Evidentment, l'exposició pública és un tràmit en el qual sens dubte participarem, però ens haguera agradat que la seua voluntat de consens s'haguera materialitzat molt abans.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Sarrià.

Torn en contra. Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, el senyor Ramírez.

El senyor Ramírez Sorribes:

Gracias.

Señora presidenta.

Buenas tardes, señorías. Bueno, casi buenas noches.

Yo le diría, en primer lugar, al señor Sarrià que no sufra por la palabra o por el honor del señor conseller, que yo estoy seguro de que nos va a dejar a todos en buen lugar.

En segundo término, decirle que creo recordar que fue

precisamente cuando se estableció un compromiso formal por parte del conseller en el debate de presupuestos, realizado aproximadamente hace unos ocho meses. Y quizá aquí tengo que darle la razón de que sí, bueno, quizá ha habido un retraso de un mes, mes y medio, dado que el verano está de por medio, pero creo que el compromiso del Consell va a verse desde luego reflejado. Compromiso que ha sido reiterado ya en el programa electoral del Partido Popular. En las elecciones de 1999 se estableció la necesidad de establecer un plan eólico valenciano. También el conseller en sus reiteradas intervenciones aquí en este parlamento lo ha establecido, y yo creo que con el anuncio del señor presidente ayer, creo que se ven cumplidas esas expectativas que todos teníamos. Por lo tanto, felicitarnos y felicitarles a ustedes también por su tesón.

Y decirles también, como se anunció, como ya saben, que justamente después de la presentación en público de este plan eólico valenciano, se abrirá el lógico período de exposición pública, durante el cual cualquier persona interesada, cualquier colectivo, podrá expresar sus opiniones, argumentar, decir si le gusta o si no le gusta. Y eso yo creo que no es ni más ni menos que cumplir con el requerimiento que su síndico ayer hacía en esta misma *trona*, cuando hablaba y comentaba: “Bueno, señores del gobierno, ustedes si quieren discutir de forma seria, presenten propuestas, y a partir de ahí podremos discutir de forma seria”.

Y eso es precisamente lo que nosotros entendemos que es debatir de forma seria sobre un proyecto por escrito, público, y donde no solamente ustedes como grupo parlamentario, sino también las entidades locales, los agentes sociales y, en general, todo el mundo que tenga una cierta sensibilidad con el desarrollo de las energías renovables en nuestra comunidad pueda opinar. Y eso es luz y taquígrafos, eso es transparencia. Eso es lo que nosotros queremos que exista precisamente en este proceso, en el desarrollo de este plan eólico valenciano. Y de ninguna forma queríamos que haya oscurantismo y que de alguna forma parezca que por parte del gobierno hay una actitud de preferencia, de privilegio, respecto a ningún colectivo. Queremos que haya luz y taquígrafos, que todo el mundo pueda debatir, discutir, que se genere un debate. Y además, eso es perfectamente compatible con la promesa del señor conseller, aquí, en este parlamento, de presentarles a ustedes de forma personal, a todos los ayuntamientos, precisamente este plan.

Yo estoy seguro, por lo menos nuestro grupo parlamentario está seguro, de que el señor conseller, una vez hecho público este plan eólico valenciano, va precisamente a hacerles a ustedes partícipes. Van a tener ocasión de opinar, van a tener ustedes ocasión de debatir con nosotros sobre sus propuestas. Yo creo que mayor transparencia y mayor claridad, imposible.

Por lo tanto, vamos a rechazar su propuesta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ramírez.

Votació de la proposta 16.326. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 33 vots a favor, 47 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Propostes 16.291, 16.293, 16.289, 16.290, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Té la paraula el senyor Ribó, per set minuts.

Propostes sobre energies alternatives, medi ambient, silvicultura preventiva i sobre parcs naturals i altres paratges protegits

El senyor Ribó i Canut:

Senyora presidenta.

La primera proposta que nosaltres presentem, la 289, parla d'energies alternatives. Demanem que en l'any 2005 almenys el 15% de l'energia consumida al nostre país siga procedent d'energies alternatives. Vull dir amb molta claredat que és una proposta, per exemple, menor que la que es fa a una comunitat autònoma com Navarra en estos moments, que ho està duent. Per tant, és una proposta possible en el nostre país.

Jo ja no vaig a parlar més d'energia eòlica, en parlí ahir, fa quatre anys que demane un pla eòlic, quatre anys, se'ns va prometre, després no estava, etcètera. Hem presentat una interpel·lació, una moció... i, per tant, esperem. Mentre esperem, al País Valencià hi ha quatre molinets, i en la resta de comunitats autònomes hi ha parcs eòlics amb una potència generada que ens fa la tercera potència mundial en aquest tema. Nosaltres continuem esperant que arribe un pla eòlic i, per suposat, el discutirem. Però el que hem d'afirmar és que el retard és molt considerable, és escandalosament considerable, com es pot constatar —s'ha parlat abans— en actes, concretament, des de fa cinc anys en aquestes Corts.

Però nosaltres volem parlar també de l'energia solar, eh?, volem parlar de l'energia solar. I hem de dir que està disminuint la superfície d'energia per a producció d'aigua calenta en aquest país, quan som una zona amb una insolació de les més elevades de l'Estat Espanyol, i ho hem de dir, quan hi ha llocs on s'està implantant de forma obligatòria en municipis espanyols. I açò no s'està fent res, i es pot avançar molt en aquesta direcció.

Hem de parlar de biomassa. No s'està fent res tampoc en aquest tema. I és un tema important que podria contribuir de forma decidida a complir uns compromisos que tenim amb la Unió Europea, que tenim amb la cimera de Kyoto i que no estem complint perquè no s'està avançant des de cap punt de vista.

La segona proposta, la 290, és una proposta que almenys aquest diputat no havia vist en aquestes Corts, però que em sembla important: “Les Corts Valencianes insten el govern de la Generalitat que implante un impost sobre les estades en empreses turístiques, amb l'objectiu de crear un fons per a la preservació del medi ambient i la millora de la qualitat de l'activitat turística”.

Ahir deïem, i afirmàvem, que pensem que estem avançant cap a un model turístic amb greus elements d'insostenibilitat, des d'un punt de vista mediambiental, en els temes hídrics, en els temes de depuració... en molts temes que necessiten recursos, entre altres coses. A més de l'altra proposta que nosaltres hem plantejat d'una moratòria, nosaltres pensem que necessiten recursos, en primer lloc, per a mantenir i millorar la qualitat de l'oferta turística. Evidentment, aquesta proposta nosaltres pensem que té una component important d'ecotaxa, té un component important d'anar més a un turisme de qualitat. I d'alguna manera no és una proposta nova, és una proposta que s'està aplicant a les Illes Balears, i que nosaltres entenem amb bons resultats, i que pensem que ens hem de plantejar amb seriositat en el nostre país.

La tercera proposta és una proposta al voltant de silvicultura i extracció de fusta. La prohibició de la utilització de la maquinària pesada. És una proposta per a nosaltres

important. A nosaltres ens interessa el tema del bosc, no només el tema d'extinció d'incendis –en parli ahir, no ho vaig a repetir. Però sí que ens sembla que en este tema ens despreocupem d'una forma sistemàtica del terrible procés de desertització, de vegades fins i tot en declaracions, però sobretot en fets. Nosaltres hem vist fins i tot elements que afavoreixen clarament la desertització, i està clar que l'ús de maquinària pesant en aquest sentit afavoreix la desertització. I la desertització és el pitjor dels resultats d'un incendi. No és el que es cremen els arbres; la desertització és el pitjor, perquè això costa milers i milers d'anys de poder-se recuperar. I moltes vegades amb pràctiques silvícoles escasses, com s'ha comentat abans, però a més inadequades, s'està potenciant concretament la desertització.

Bé. La quarta proposta: "Les Corts Valencianes acorden que el Consell prohibisca absolutament la caça en tota l'extensió dels parcs naturals i altres paratges protegits del País Valencià, incloent els perímetres de protecció des de final de 2000".

Bé, ahir el president de la Generalitat parlava amb entusiasme que s'està avançant en la protecció de la biodiversitat, i citava concretament els paratges naturals. L'únic que pretén aquesta proposta és una qüestió clara: no anar amb escopetades amb la biodiversitat. Jo crec que si estem protegint una sèrie d'espais naturals, cosa que em sembla correcta, que hauria d'avançar, nosaltres el que no podem després és dir que estem protegint açò en ares d'una biodiversitat i després destrossar elements fonamentals d'aquesta biodiversitat no només amb la caça i amb la mort de moltes aus, sinó a més amb la contaminació que moltes vegades està produint la cacera en determinades zones humides. És conegut que les zones humides del País Valencià, per exemple, són de les zones amb major contaminació plúmbica de tot el món com a conseqüència dels perdigons. I no s'ha fet res, hem dut iniciatives en aquest sentit. Nosaltres pensem que el que s'ha de fer és, en aquestes zones protegides, ser coherent fins el final i, en definitiva, prohibir totalment la caça. Pensem que no té sentit parlar d'un espai protegit i després que tinga elements d'un vedat de caça. Pensem que no té sentit, i per açò presentem aquesta quarta resolució.

Res més i moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Torn en contra? Té la paraula el senyor Hernández, en representació del Grup Parlamentari Popular.

El senyor Hernández Mateo:

Senyora presidenta.

Señorías.

Señor Ribó, usted presenta aquí cuatro propuestas, que voy a intentar contestarlas por casi el mismo orden que usted lo ha hecho.

La número 16.289. La propuesta en sí misma es técnicamente imposible porque no se puede alcanzar tal objetivo en tan corto espacio de tiempo, en el 2005.

Actualmente el grado de abastecimiento energético autónomo de la Comunidad Valenciana es del 3% del consumo final. La Unión Europea fijó un objetivo de autoabastecimiento para esta materia en la meta del año 2010, que cada país doblase su cifra inicial de partida y que como media del espacio comunitario en su conjunto se llegase al 10%. Como se ve, bastante por debajo del objetivo propuesto por la Unión Europea, y contando además que la si-

tuación actual de la Comunidad Valenciana es bastante inferior a otras regiones españolas y los demás estados miembros de la Unión Europea.

La política energética del Gobierno Valenciano, expuesta en el plan 1998-2010, se va a realizar a través del fomento de las energías renovables hidráulica, minihidráulica, eólica, solar, etcétera, e incluso con la arquitectura ecológica, que ya se está poniendo en algunos municipios muy de moda. Sus efectos pretenden conseguir un grado de abastecimiento autónomo del 12% al finalizar su vigencia, es decir, dos puntos por encima de la media europea propuesta y cuatro veces superior al estado actual. El plan se irá desarrollando a través de planes específicos según fuente de energía, y tal como se ha realizado con el plan eólico valenciano, en coordinación con las actuaciones del gobierno de la nación en el mismo sentido.

En cuanto a la 291, usted habla de la maquinaria en la selvicultura preventiva. Los trabajos forestales, como su señoría sabrá, se ejecutan de acuerdo a proyectos forestales elaborados por ingenieros, en los que se incluyen los medios más adecuados para realizarlos con un criterio de racionalidad, eficacia y respeto al medio natural. Eso yo creo que se tiene previsto siempre. Se emplean medios humanos y maquinaria que produce un mínimo impacto en el medio natural, y está específicamente diseñada para las labores forestales. Esta maquinaria es muy variada. Está descartada la maquinaria que puede producir impacto, como palas, retos de cadenas, etcétera, no adaptadas a los trabajos forestales. Y la que se utiliza va desde las motosierras o motodesbrozadoras pasando por los tractores con aperos, para efectuar labores de preparación del terreno, desbroce, trituración de residuos *in situ*, arrastre de troncos, empaquetado de residuos y otras actividades. Este tipo de tractores es lo que se viene mal llamando maquinaria pesada, señor Ribó, mal llamando maquinaria pesada, por alguna corriente de opinión que pretende que los trabajos forestales sólo se realicen manualmente.

La senyora presidenta:

Un moment, senyor Hernández.

Per favor, pregue silenci, a pesar de l'hora.

El senyor Hernández Mateo:

Y, por tanto, tampoco vamos a poder aceptar esta otra.

La caza como tal, señor Ribó, refiriéndonos a la 93, es un aprovechamiento de un recurso natural renovable, y de por sí las leyes de conservación, Ley 4 del 89, y de caza, Ley 1 del 70, establecen la suficientes garantías para que todos los territorios, o sea, el aprovechamiento cinegético se realice de forma sostenible. Tampoco hay que olvidar que el espíritu... *(so per interferència d'un mòbil) (inoible)* así como la Ley 11 del 94 de espacios naturales protegidos de la Comunidad Valenciana, es el mantenimiento de los aprovechamientos tradicionales que en el pasado han ayudado a configurar los espacios que han merecido declararse como protegidos. Es el caso de los vedados tradicionales de Sueca, Silla y Cullera y algunos otros más, como usted conocerá, no voy a profundizar más en este tema. Pero sí le voy a contestar también a esa ecotasa famosa o impuesto turístico que ustedes quieren poner.

Yo creo, señor Ribó, y se lo digo con total y absoluta sinceridad, que usted busca titulares de prensa en este aspecto. Que usted coge la bandera del medio ambiente y el turismo le importa mucho menos que el honor de algunas personas, señor Ribó. De verdad se lo digo. Le importa

muchísimo menos que el honor de algunas personas. Y le voy a decir que evidentemente una ecotasa, en un momento dado, como usted habla de medio ambiente y de turismo, dos amigos que han estado alejados durante tiempo, afortunadamente hoy que hay una legislación de la Comunidad Valenciana, una legislación que lo contempla dentro de la Ley 3 del 98 que se aprobó en esta Cámara, afortunadamente tiene recursos suficientes como para olvidarnos de tener que encajar esto.

Señor Ribó, las estancias turísticas son escasamente el 6 ó el 7% de la habitabilidad de los habitáculos turísticos que tiene nuestra comunidad. Usted no puede poner a unos señores que ahora mismo están en una feria de muebles diciéndoles: “vienen a cubrir su trabajo, a ponerles un impuesto”. Usted no puede ponerles a unos señores que están en cualquier reunión que pueda existir en una ciudad, que van a utilizar un hotel para eso... ustedes saben que se rebajó el IVA al 7% para los hoteles, cuando todo el mundo decía que había que bajarlo porque había que defender el turismo y las plazas hoteleras.

Y usted tampoco puede buscar una fórmula distinta para poner fielatos en las antiguas ciudades. Yo me puedo imaginar al señor Puig allá en Morella poniendo fielatos para que la gente suba o baje a su ciudad pagando un impuesto. O ponerlos en cualquier punto de Guadalest, por ejemplo: ¿quiere usted poner fielatos en Guadalest para pagar la tasa o impuesto?, que usted lo confunde también.

Señor Ribó, creo que no es de recibo esto. Y si la comunidad balear lo ha puesto, observe usted el rechazo tan grande que está teniendo, porque las condiciones son distintas también. No se puede gravar a un avión con un pasaje para pagar luego algo que ya en la Comunidad Valenciana se está realizando, porque tenemos nuestro propio presupuesto para proteger el medio ambiente. Desde la Conselleria de Medio Ambiente, desde la Agencia Valenciana de Turismo, desde todas las capacidades que tenemos. ¿Usted ha calculado por casualidad qué cantidad podría recaudar con esto? ¿Usted ha calculado qué número de plazas hoteleras hay aquí y qué impuesto se le puede poner? ¿Usted ha calculado el número de personas que llegan a la Comunidad Valenciana...

La senyora presidenta:

Señor Hernández...

El senyor Hernández Mateo:

...que no utilizan los hoteles? Señora presidenta, termino en seguida.

Señor Ribó, de verdad le digo, usted debería retirar esta propuesta por incongruente. Es una política que olvida totalmente el turismo y que además de olvidar al turismo está perjudicándolo por la competitividad negativa que podría tener para nuestra comunidad.

Muchas gracias, señora presidenta. Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Hernández.

Votació per a les propostes del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Senyor Perelló.

El senyor Perelló Rodríguez:

Gracias, señora presidenta.

Para agrupar la 91 y la 89, la 93 y la 90, o para pedirla

individual, como quiera usted. Haríamos dos bloques, 91 y 89, 93 y 90, por nuestra parte.

La senyora presidenta:

Si no hay inconveniente, hacemos la votación con estas agrupaciones.

Primera votació, corresponent a la proposta 16.291 i 16.289. Senyories, comença la votació. El resultat és de 36 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció, queden rebutjades.

Votació per a les propostes 16.293 i 16.290. Senyories, comença la votació. Senyories, comença la votació ara. El resultat de la votació és de 5 vots a favor, 47 en contra, 30 abstencions, queden rebutjades.

Hi ha una proposta transaccional que retira la proposta de resolució 16.311, del Grup Parlamentari Popular, que llic a continuació: “Les Corts Valencianes apoyan el impulso de la Generalitat a proyectos dinamizadores que aumentan la oferta de ocio y servicios como Terra Mítica, Caca, Proyecto Cultural de Castellón y Circuito de Velocidad Ricardo Tormo. Asimismo respaldan los proyectos de la Ciudad de las Artes Escénicas en Sagunto, Ciudad del Cine en Alicante y Ciudad de la Pelota, que contribuyen a que la Comunidad Valenciana posea oferta turística, deportiva y de ocio, consolidada y de futuro”. Firmado por los representantes de los tres grupos parlamentarios. Por lo tanto, corresponde a continuación la votación de esta propuesta alternativa que acabo de leer.

Senyories... (pausa)

El senyor Cardona i Pla:

Senyora presidenta...

La senyora presidenta:

Senyor Cardona, per a què demana la paraula?

El senyor Cardona i Pla:

La nostra signatura era només per a que es tramitara, però no estàvem d'acord en el contingut de la... (remors)

La senyora presidenta:

Señor Cardona, en el documento firmado, el original que tengo en este momento y que ha sido elevado a la Mesa no figura sólo a efectos de tramitación. Sin embargo, aunque no figure a efectos de tramitación, habrá por lo tanto un turno a favor y un turno en contra.

¿Turno a favor? (Remors) El señor Barrachina té la paraula en el torn a favor, per quatre minuts. (Remors)

Proposta sobre política turística

El senyor Barrachina Ros:

Gracias, señora presidenta.

Señorías, esta propuesta de resolución que plantea el Grupo Popular, y que finalmente ha sido transaccionada y por tanto formulada por el conjunto de los grupos, lo que pretende es la definición clara y precisa del apoyo, del respaldo de esta Cámara a una serie de proyectos de gran envergadura que están permitiendo cambiar la fisonomía de la Comunidad Valenciana. Proyectos como la Ciudad de las

Artes y de las Ciencias, que ha recibido dos millones de visitantes; proyectos como el de Terra Mítica, que va a recibir en este mismo mes ya medio millón de visitantes; proyectos como el Castellón Cultural, que ha recibido treinta y veinticinco mil visitas a las dos instalaciones que ya están puestas en marcha. Grandes proyectos como el circuito de Cheste, que en un solo fin de semana recibió con el campeonato del mundo 210.000 visitantes. Proyectos, como digo, que hacen de Valencia no solo la ciudad del Miguelete, sino además mucho más, es también hoy la Ciudad de las Artes y las Ciencias, la ciudad del Palacio de Congresos, y es la región, la Comunidad Valenciana, una comunidad moderna.

Por eso, para recabar de ustedes un compromiso firme para que diga usted que va a intervenir como representante de Izquierda Unida, si está de acuerdo o en desacuerdo con la puesta en marcha de Terra Mítica; si le parece bien o le parece mal que se ponga en marcha la Ciudad de las Artes y de las Ciencias; si está de acuerdo con el Proyecto Cultural de Castellón; si se alegra o le entristece que a Cheste vayan en un fin de semana 210.000 aficionados al motor; si le parece bien, si respalda los proyectos de la Ciudad del Cine, de la Ciudad de las Artes Escénicas en Sagunto, o de la Ciudad de la Pelota, tiene la oportunidad ahora de definirse, de salir de esa política de claroscuros, en ocasiones mendigante, esperando que haya algún error en estos siete proyectos que le he anunciado para actuar ocasionalmente de manera depredadora, buscando el defecto, buscando el error, buscando aquello que siempre en proyectos de gran envergadura se podrán encontrar.

Por tanto, tiene usted la oportunidad de definirse. Pero diga sí o diga no a cada uno de estos siete proyectos, no vaya con actuaciones, con indefiniciones ni con vagas excusas. Tiene por tanto una gran oportunidad para definirse sobre todos y cada uno de estos siete proyectos que el Gobierno Valenciano va a poner en marcha. *(Remors)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Barrachina.
Torn en contra.

El senyor Cardona i Pla:

Senyora presidenta.
Senyors diputats.

Vaig a ser breu. No anem a canviar de postura ara en este moment. Sempre hem mostrat la nostra oposició a Terra Mítica. Sempre ho hem dit. I sempre hem mostrat la nostra oposició a projectes com per exemple el de Cacsà, el de la Ciutat de les Arts i les Ciències. Però evidentment no pel seu contingut. Nosaltres no tenim res contra un parc d'atraccions, no tenim res tampoc contra una ciutat d'arts i de ciències, i de fet pensem que fins i tot són coses a la millor positives. El problema és que ens estem gastant ací tots uns recursos que ens fan falta per a unes altres coses. Ací és on està el problema que estem plantejant en tot este debat i en tota la legislatura.

És a dir, nosaltres tenim una concepció dels diners públics que haurien d'anar a unes determinades prioritats. I nosaltres, clar, quan demanem centres escolars, demanem sanitat pública, demanem serveis socials, demanem centres de la tercera edat, o demanem fins i tot, per exemple, ferrocarrils, que al Partit Popular li agradaria que foren privats i a nosaltres ens agradaria que foren públics. És a dir, que d'alguna manera hi ha una diferència radical substancial i total en què ens gastàriem els diners nosaltres i en què se'ls gastarien vostès. Aleshores nosaltres que no tenim res en

contra d'un parc d'atraccions, no volem –o creiem inconvenient– que els poders públics ho agarren com un projecte propi, i ells siguin els qui tiren endavant i ells siguin els qui ho fomenten i ells siguin els que l'impulsen.

Per tant, per això, és a dir, per esta diferència de model d'intervenció, perquè quan ens assabenten per exemple que la Ciutat de les Arts i les Ciències costa 100.000 milions de pessetes, ens pareix una barbaritat, quan tenim unes altres carències, anem a deixar-ho clar; si no hi hagueren altres carències, no. Després ens diu: és que vostès com volen que no augmente el deute si estan demanant centres públics. Clar, és que nosaltres volem que se dediquen als centres públics el que s'està dedicant a unes altres coses. *(So per interferència d'un mòbil)* per a no tindre ni tant de deute o el mateix deute però en les coses que ens creiem que ens fan falta.

Per tant, nosaltres, perquè creiem que estos projectes, estos dos concretament, estos dos, fomenten l'opacitat, fomenten el malbaratament, fomenten l'endeutament i penssem que constitueixen prioritats equivocades, per això estem en contra d'estos dos projectes concrets.

Vosté em comenta: "està en contra del Projecte Cultural de Castelló?" Ja ho hem comentat en altres vegades: *ojalá* més cultura. La Ciutat de les Ciències i les Arts, la Ciutat del Cine, estem d'acord amb eixes coses i són uns projectes que ens pareixen interessants, sempre que no supose la limitació del projecte a eixa ciutat sinó que això supose una manera que tot el País Valencià tinga accés a eixa cultura, que nosaltres pensem que és el fet important, que arribe a tots els racons.

Per tant, per això no podem votar a favor esta proposta que ens han presentat.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Cardona.

Votació per a la proposta 16.311. Senyories, comença la votació. El resultat és de 72 vots a favor, cap en contra, 5 abstencions. Queda aprovada la proposta.

Propostes 16.276, 277, 278, 279 i 280, del Grup Parlamentari Esquerra Unida. Té la paraula la senyora Pérez, per cinc minuts.

Propostes sobre contractació fixa del personal al servei del Consell, sobre l'aplicació de l'article 43 de la Llei 8/86, sobre l'aplicació de l'article 9 de la Llei d'horaris comercials, sobre el Consell Assessor de RTVV i sobre la creació d'un Consell Superior de l'Audiovisual

La senyora Pérez i Martí:

Gràcies, senyora presidenta.
Senyories.

El fet més normal és que d'ací a un moment, quan aplegue a casa i encenga eixa televisió que és nostra, com és Canal 9, veja que el País Valencià va bé. Efectivament, va bé. *(Remors)* Va molt bé. *(Aplaudiments des d'un sector de la Cambra)* Però també és de veritat que al mateix temps et denuncien que quaranta-dos treballadors de Fira València, dependent de la Conselleria d'Indústria, van a quedar aturats. Però això Canal 9 no ho trau, això no. Com de la mateixa forma que el dia 10 d'octubre dos-cents mils treballadors del ram del comerç, en companyia dels seus

propietaris, faran una vaga ací a València. Sí, conseller; sí, conseller. I tant com la faran. Això està dit per ells.

Per a eixes coses poder-les solucionar, he presentat per a això tres propostes de resolució que, com tots vostres les tenen, espere que les estudien i pensen bé i a més supose que encertadament, i espere també que alguna d'elles, com a mínim, l'accepten. Perquè això sí és bo per al País Valencià, per a demostrar que el País Valencià va bé.

I clar, i després tenim el tema de la televisió. Eixa televisió que, encara que dolenta, roïna, endeutada amb 16.000 milions de pessetes, és la nostra, i jo l'honore. I vull que canvie, i vull que canvie per a bé. I vull que els professionals de la Televisió Valenciana puguin tornar als seus llocs de treball, que estan apartats de les obligacions que tenien perquè els han passat el *rodillo* per damunt, ficant amics i persones que no són especialistes d'eixa televisió. I això ho podem solucionar, perquè no un governa per a tota la vida en democràcia sinó que en algun moment determinat deixa de governar, i pot passar la mateixa cosa que els dos partits, un en l'oposició i l'altre actualment governant, sense comptar el nostre, lògicament, han sofert, que és utilitzar la televisió per a allò que no va ser creada. Allò més evident és dir per al que un no ha fet les coses. La Televisió Valenciana es va crear per a vertebrar el País Valencià, per a conservar la cultura del País Valencià, per a saber què passava en el País Valencià. No va estar feta per a tindre capelletes i servir com a una màquina contínua de publicitat d'un partit polític determinat o d'un color polític determinat.

És pluralisme, senyores i senyors, i són denúncies que el comitè ha fet públicament en la premsa, que el president senyor Eduardo Zaplana aparega fins a trenta vegades en un sol dia en els tres informatius de Canal 9? I no els partits de l'oposició, no els partits de l'oposició, i políticament, tots fan treball.

És pluralisme que en tot el mes de febrer de l'any 2000, l'anterior a les eleccions, el Partit Popular protagonitze més de cent notícies i l'oposició cap? És impossible, és impossible.

És pluralisme que Canal 9 censure i no diga res de 70.000 persones que ixen al carrer el passat mes d'abril en la Trobada d'Escoles en València? O que no es diga res de tres persones que fan una vaga de fam aquí a València ciutat per l'avinguda de Blasco Ibáñez?

S'amaguen premis culturals com són els Octubre o els Turia, que els informes del Síndic de Comptes no s'expliquen quan detecten deficiències en la Generalitat, que quan hi ha canvis en el govern de la Generalitat l'únic partit amb dret a opinar siga el Partit Popular.

Podríem seguir trenta hores més contant estes pel·lícules, però a mi em sembla que això no està per a la vida política valenciana, i em sembla lògicament que cal buscar vies democràtiques que ens ajuden a tots a ensenyar també al nostre país que la democràcia no és un color, en són molts, i tots no estan ací representats.

Per tant...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...hem presentat una proposició no de llei –acabe, senyora presidenta, ràpidament, de veritat– que diu així: “Les Corts Valencianes acorden que el Consell, en el termini de sis mesos, propose a les Corts Valencianes la creació d'un consell superior d'audiovisual integrat per professionals independents i de reconegut prestigi que vigilen el res-

pecte a la pluralitat –sí, sí, clar–, l'objectivitat i l'interès general en els mitjans de comunicació...

La senyora presidenta:

Senyora Pérez.

La senyora Pérez i Martí:

...públics de la nostra comunitat.”

Gràcies, senyora presidenta. M'he deixat, com a mínim, 25.200 temes més referents a la televisió.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Torn en contra? El senyor Ramírez té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular. *(Pausa. Remors)* Per favor.

El senyor Ramírez Sorribes:

Señora presidenta, muchas gracias.

La senyora presidenta:

Pregue silenci.

El senyor Ramírez Sorribes:

Señora Pérez.

Me alegro de que se le haya pasado el enfado. No se enfade. A estas horas no es bueno. Yo entiendo que haya gente que le moleste que esta comunidad vaya bien, y que además le moleste que vaya a ir mejor en el futuro, eso se lo aseguro, y es normal que haya gente que le moleste. Y es normal también que ustedes aprovechen cualquier momento, incluso el final del debate, donde además a mí me ha dado la sensación de que usted no asistió ayer a este debate. Desde luego, cuando se habló de Radiotelevisión Valenciana, de Canal 9, ayer, cuando nuestro presidente habló, yo desde luego debo decir que a mí me convenció. *(Remors)* Yo creo que a usted no le ha convencido. Y además debo decirle que de nuevo ustedes se empeñan en describir lo que ocurre en la Comunidad Valenciana como una catástrofe continua. Yo creo que ustedes deberían mirarse un poquito más a sí mismos y comprobar que los valencianos, el valenciano de a pie, desde luego no piensa lo mismo que ustedes. Por favor, pónganse ustedes un poco en el sitio de nuestros vecinos, nuestros conciudadanos, y comprobarán como eso no es lo que piensan. Por lo tanto, reflexionen, reflexionen sobre si sus opiniones de alguna forma sintonizan o no con el resto de la Comunidad Valenciana.

Y ustedes nos vuelven a describir un escenario absolutamente catastrófico en Canal 9, y nos dicen que, hombre, que no hay derecho que el señor presidente de la Generalitat, el señor presidente de todos los valencianos, salga en Canal 9. Pero vamos a ver, dígame usted qué les interesa a los valencianos. Les interesa saber si en su pueblo se ha inaugurado un centro de salud, si se ha inaugurado un colegio, si se ha inaugurado un teatro, si se va a hacer esto, se va a hacer lo otro, qué propuestas hay. Yo creo que eso es lo que les interesa a los valencianos, y es normal que un medio de comunicación público quiera informar a todos los ciudadanos de qué es lo que ocurre, qué proyectos tiene el gobierno y de qué forma estos proyectos van a influir en su vida. Yo creo que eso es muy razonable.

Usted hablaba de la creación de un organismo compuesto por personas independientes que controle de alguna forma Canal 9. ¿A usted le parece poco la Comisión de Control de Radiotelevisión Valenciana que hay aquí en estas Cortes? ¿Cree que las Cortes no están legitimadas precisamente para realizar ese trabajo? Yo creo que sí. Ahora bien, si usted se está refiriendo como independientes a personas que su grupo parlamentario designe, pues bueno, yo creo que ahí podríamos discutir.

Ustedes han planteado, junto con el tema de Canal 9, algunas otras iniciativas, iniciativas respecto al comercio valenciano. Y debo decirle, para su información, que la legislación recientemente promulgada a nivel estatal es fruto o es el resultado de la capacidad de influencia que este gobierno ha tenido. Es decir, este gobierno acuerda, se reúne con todos los sujetos, todas las personas que tienen algo que decir en el comercio en esta comunidad, y deciden y acuerdan unas determinadas medidas, y ha sido el gobierno de la nación el que ha recogido precisamente ese acuerdo, ese consenso establecido aquí en la Comunidad Valenciana. Además debo anunciarle algo más. Es propósito de este gobierno, tal como nos ha informado, precisamente el reformar la legislación valenciana para que esté de acuerdo precisamente con ese consenso, con ese acuerdo al que se ha llegado aquí y para que esté de acuerdo con la nueva legislación a nivel estatal.

Y nada más, señoría. Yo siento que usted se enfade, pero la realidad es la realidad y es diferente a la que ustedes ven, y es diferente, desde luego, nuestra realidad, la de todos los valencianos, a la que ustedes perciben.

Nada más.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ramírez.

Comença la votació corresponent a les propostes 16.276, 277, 278, 279 i 280. Senyor Perelló, demana la paraula?

El senyor Perelló Rodríguez:

Sí, señora presidenta. Una vez más para pedir la votación individual de la 276, y el resto agrupadas.

La senyora presidenta:

D'acord. Votació, per tant, per a la proposta 16.276. Senyories, comença la votació. El resultat és de 5 vots a favor, 46 en contra, 28 abstencions. Queda rebutjada.

Votació corresponent a la resta de les propostes defensades. Senyories, comença la votació. (*Remors*) La resta de les propostes defensades per Esquerra Unida. Senyories, comença la votació. El resultat és de 33 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Defensa de les propostes 16.312 i 16.313, del Grup Parlamentari Popular. Senyor Ramírez, té la paraula.

Propostes sobre el projecte de l'aeroport de Castelló i sobre energia

El senyor Ramírez Sorribes:

Gracias, señora presidenta. No quiero cansarles en este maratón.

Señora presidenta. Quería, antes de iniciar mi interven-

ción, informarle de un error mecanográfico en la propuesta 16.313, donde dice en la antepenúltima línea "energía eólica" (*remors*) debe decir "energías renovables".

La senyora presidenta:

De acuerdo.

El senyor Ramírez Sorribes:

Dicho esto, presentamos dos propuestas a estas Cortes en este debate. Una de ellas tiene que ver con el impulso necesario a la construcción del aeropuerto en Castellón.

Miren ustedes, nosotros pensamos desde el Grupo Parlamentario Popular que la provincia de Castellón posee unas potencialidades importantes desde el punto de vista turístico. Y, además, pensamos que son potencialidades, son posibilidades no explotadas o no exploradas hasta este momento. Especialmente la zona norte de la provincia de Castellón reúne una serie de condiciones naturales donde se compatibiliza un interior histórico, un interior señorial, con una costa virgen en algunos casos.

Por lo tanto, entendemos que quedan todavía muchas iniciativas por emprender. Entendemos que hace falta una creación de infraestructuras hoteleras importantes. Entendemos que hay que optar también por una oferta de ocio necesario. Entendemos que, además, es necesaria una mejora de las comunicaciones. Y, desde luego, entendemos y creemos desde el Grupo Parlamentario Popular en esas posibilidades y en esa capacidad de mejora que la provincia de Castellón tiene. Y entendemos, además, que es necesario, si queremos desarrollarla desde el punto de vista turístico, la creación de una infraestructura aeroportuaria que permita la llegada de visitantes, la llegada de turistas precisamente a esta provincia.

Nosotros con nuestra propuesta lo que pedimos, lo que instamos al Consell es precisamente que agilice todos los trámites necesarios para que, junto y en colaboración con la Diputación de Castellón, esa instalación aeroportuaria sea una realidad en el espacio de tiempo más breve posible. Y, además, pretendemos de alguna forma que ustedes, el Grupo Parlamentario Socialista, el Grupo de Esquerra Unida, también puedan apoyarnos precisamente en esta iniciativa y puedan de alguna forma dar su visto bueno a la construcción de esta instalación. Tienen la oportunidad magnífica para, de alguna forma, apoyar esta propuesta.

Y, en segundo lugar, hemos presentado una propuesta que pretende en términos genéricos apoyar las energías renovables, apoyar la diversificación energética de nuestra comunidad y apoyar la necesidad de mejorar el grado de autoabastecimiento de nuestra comunidad. Y, además, pretendemos hacerlo a través de un instrumento de nueva creación como sería la Agencia Valenciana de la Energía, que va a pretender de alguna forma el poner a disposición de todos los ciudadanos valencianos, de todas las industrias valencianas, poner a su disposición fuentes energéticas cada vez más baratas y cada vez más limpias, el apoyar aspectos como la cogeneración, el apoyar la implantación de energía eólica, la proliferación de medios de producción de energía eléctrica a través del sol, como es la energía solar fotovoltaica o como es la energía solar térmica. En definitiva, actuaciones prioritarias de política energética que hoy en estos días cobran mucha más relevancia.

Nada más.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ramírez.

Torn en contra. Senyor Cardona, del Grup Parlamentari Esquerra Unida.

El senyor Cardona i Pla:

Senyora presidenta.

Senyors diputats.

Des les dues propostes que ha presentat nosaltres no podem estar d'acord en aquella que parla de l'aeroport de Castelló. Este aeroport va sorgir com una veritat inqüestionable, es va ficar aquí davant, "es va fer un aeroport", sense que hi haguera de cap manera un estudi raonable i seriós de si en la província de Castelló necessitàvem realment això. A partir d'aquí ja tot ha estat intentar donar la raó a eixa primera idea i a eixa primera decisió presa molt en l'aire i sense arguments que li donaren suport. I, per tant, este aeroport està molt mancat d'estudis seriosos, per exemple, sobre on ha d'anar col·locat.

La decisió per col·locar-lo en el lloc on ara s'ha proposat, entre els temes de Benlloch i Vilanova d'Alcolea, és una decisió que quan es mira en els informes sembla purament arbitrària. No se sap per què no deu quilòmetres més avall, no sap per què no més amunt, no se sap, fins i tot, per què un aeroport en la província de Castelló.

Tots els estudis, com intenten adequar-se a la decisió inicial, resulta que han de forçar la legislació, han de forçar les formes, han de forçar, fins i tot, els informes tècnics, perquè d'alguna manera podríem dir que l'opinió política és opinió i cadascú pot pensar el que vulga, però quan ja arribem a un punt que es force els informes tècnics, ja no entenem res. És a dir, l'orientació proposada per este aeroport es desvia un 30 graus aproximadament de l'orientació que proposa, per exemple, la de Jaume I, després de fer un estudi dels vents.

Com pot ser que un aeroport es faça 30 graus desviat com diuen els estudis tècnics? Com es possible que es decidisca col·locar un aeroport en un lloc quan la primera estació meteorològica que pot donar dades continuades d'un temps llarg està a 40 quilòmetres? No hi ha una estació meteorològica completa que puga donar les dades del que està passant en eixe lloc concret. A més, només a 100 quilòmetres hi ha zones molt més planes que eixa. Per què aquí, que suposa 9 milions de metres cúbics de terra desplaçats?

És a dir, nosaltres en esta qüestió pensem que no s'ha fet ni una discussió pública sobre si l'aeroport és realment necessari o no. La costa està realment saturada. S'estan fent realment moltes agressions ambientals a zones perquè no queda lloc ja per a construir, ja s'estan perseguint les albuferes d'Oropesa, ja s'està perseguint la marjal de Peníscola. I volen posar allí un aeroport, que no està clar per a què ha de servir, no està clara la seua utilitat, no està clara la seua rendibilitat, i no està clar, sens dubte, ni el lloc, ni l'orientació, ni les condicions tècniques, ni les condicions meteorològiques.

Per tant, és evident que nosaltres estem absolutament en contra de l'aeroport de Castelló.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Cardona.

Votació corresponent a les propostes...

Señor Font de Mora, tiene la palabra. Sí, la tiene ahora.

El senyor Font de Mora Turón:

Gracias, señora presidenta.

Para pedir la votación por separado de cada una de las dos.

La senyora presidenta:

Votació, en primer lloc, de la proposta 16.312. Senyories, comença la votació. 45 vots a favor, 5 en contra i 28 abstencions. Queda aprovada.

Votació per a la proposta 16.313. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 72 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció. Queda aprovada la proposta.

Defensa de les propostes 16.327 i 16.328 del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes. (*Remors*)

Té la paraula... Silenci, per favor.

Senyora Andrés, crec que és, té la paraula per cinc minuts.

Propostes sobre el model de finançament autonòmic i sobre el document del Pacte Local Valencià**La senyora Andrés Barea:**

Señora presidenta.

Señoras y señores diputados, buenas noches.

Vamos a ver. La propuesta de resolución que presenta mi grupo insta al Consell a que por fin se cumpla lo prometido. Y como lo prometido es deuda, adeudan ustedes, este gobierno, el desarrollo del pacto local. Hace un momento el señor Rovira se ha referido a algo correlacionado al pacto local. Vamos a entrar en ello un poquito más.

Los veinte años de gobierno municipal han hecho posible demostrar la capacidad de las instituciones locales para la prestación de los servicios. Así, nuestros municipios se han desarrollado económica y socialmente. La aprobación de la Ley reguladora de bases de régimen local y de las haciendas locales marca un importante punto de inflexión en la consolidación de los ayuntamientos.

Les recuerdo, señorías, que en el pleno de esta Cámara, en sesión celebrada el día 25 de septiembre de 1996, hace ahora cuatro años, en la Resolución 99/IV, sobre el desarrollo del pacto local de la Comunidad Valenciana, se aprobó por unanimidad la constitución de una comisión paritaria entre el Gobierno Valenciano y la Federación de Municipios y Provincias para profundizar y desarrollar el pacto local en nuestra Comunidad. El día 11 de febrero de 1997 se nombraron los representantes del Consell en la comisión paritaria, cinco meses después. A fecha 20 de septiembre de 2000, según contestación a una pregunta del conseller, la 3.406, se han reunido cinco veces, sólo cinco veces.

Señorías, cuatro de ellas se han celebrado en los tres primeros años. La quinta se ha realizado el 18 de septiembre de 2000, casi veinte meses después de la séptima asamblea de la Federación de Municipios y Provincias, famosa asamblea. En ella, veinte meses después de la famosa asamblea en la que se aprobó un documento no ha habido ni contenido suficiente en este documento, ni específico ni concreto entre la Generalitat y la Federación de Municipios y Provincias. Por tanto, en cuatro años, cinco reuniones. No creemos que el tema sea tan liviano como para comprobar el bajo nivel de trabajo y el escaso compromiso del Gobierno Valenciano para con sus ayuntamientos. Y, desde luego, ¿cómo va a haber compromiso, si en ella no tenemos

representación política al más alto nivel en esa comisión paritaria? Están los segundos y terceras filas de las consejías. No están los consellers formando parte de ella como máxima representación del Gobierno Valenciano.

En la susodicha asamblea, la séptima, celebrada el 27 de febrero de 1999, aprobó el documento denominado pacto local valenciano, contemplando un acuerdo que puede derivar del alto nivel de competencias retributivas por el estado de autonomía hacia los municipios valencianos y que procure conformar una relación de materias concretas que pueden ser atribuidas de forma rápida a los municipios. Vamos a clarificar que se aprobó por unanimidad de todas las fuerzas políticas y el municipalismo valenciano la creación de un fondo de compensación municipal.

En el referido acuerdo se estipulaba que el mencionado fondo de cooperación municipal debería tener efectos económicos a partir del 1 de enero de 2000. Es evidente que este compromiso se ha incumplido por parte del gobierno del Partido Popular. No lo ha reflejado en los presupuestos de este año, como así lo intentamos nosotros haciendo enmiendas pertinentes.

Los ayuntamientos, en respuesta a las demandas sociales y como el objetivo prioritario para ellos es llevar a cabo una buena gestión, han ido asumiendo servicios que suponen un quebranto económico.

Por todo ello, y siguiendo los principios de organización territorial del Estado previstos en la Constitución y el principio de atribuciones de competencias proclamada en la carta de europea de autonomía local, solicitamos el desarrollo de este pacto local.

Los entes locales deben tener el protagonismo que les corresponde conjuntamente con la financiación suficiente para poder abordarla. Esa financiación, nosotros, los socialistas, la ciframos en un 2,49% del presupuesto de la Generalitat Valenciana, el mismo porcentaje que los presupuestos generales del Estado destinan para la financiación de los ayuntamientos.

Les brindamos una nueva oportunidad para todos: cumplir sus propios acuerdos, por el bien...

La senyora presidenta:

Senyora Andrés.

La senyora Andrés Barea:

...de los municipios, por el bien del municipalismo valenciano, por el autogobierno proclamado por el señor Zaplana. Gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora Andrés.

Torn en contra? Té la paraula el representant del Grup Parlamentari Popular, senyor Costa.

El senyor Costa Climent:

Gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

Señora Andrés.

El Gobierno Valenciano y el Grupo Parlamentario Popular comparten la importancia de desarrollar el pacto local. Sin embargo, la comparten dentro de lo que debe ser la preceptiva elaboración, dentro del consenso, de la ley valenciana de régimen local. Esa es la voluntad del gobierno: consensuar una ley valenciana de régimen local, y hacerlo

además dentro de donde es preceptivo, que es en el marco que se establece en la comisión mixta Generalitat Valenciana y Federación Valenciana de Municipios y Provincias. Y eso es lo que se está haciendo, se está elaborando ya un borrador de esa ley.

Y sí estamos de acuerdo en la necesidad de fijar una financiación, pero esa financiación hay que dotarla dentro del marco de esa consensuada ley, que le dé estabilidad, que le dé continuidad a dicha financiación. Y además, creemos que es prioritario, antes de establecer las partidas consecuentes, fijar, en primer lugar, cuáles son los objetivos y las finalidades de esa financiación y cuáles son los servicios o las finalidades que los ayuntamientos van a prestar.

En definitiva, el objetivo final del Gobierno Valenciano es racionalizar el mapa municipal valenciano, teniendo en cuenta las peculiaridades e idiosincrasias de nuestros municipios en nuestro territorio.

Y a mí sorprende que dentro de este bloque donde el Partido Socialista planteaba también una iniciativa sobre financiación autonómica, supongo que por la ausencia de argumentos el Partido Socialista no la haya defendido. Yo creo que eso es una muestra, un reconocimiento del fracaso, de reconocer el propio fracaso del Partido Socialista con respecto a la financiación autonómica, por dos motivos. En primer lugar, por no asumir y no aceptar el liderazgo que por primera vez en la historia de las autonomías, un presidente de una comunidad, como es el presidente de la Comunidad Valenciana, está asumiendo en un tema de vital importancia de ámbito estatal, como es la financiación de todas las comunidades del régimen común de nuestro territorio.

Y, en segundo lugar, porque una vez más creemos que el Partido Socialista no tiene ningún modelo que aplicar, porque no sabe si lo que va a decir en un sitio va a ser aceptado en otro y si el partido socialista extremeño va a decir lo mismo que el partido socialista valenciano.

En definitiva, nosotros creemos que el partido socialista valenciano, con esa ausencia de argumentos, ha vuelto a perder la oportunidad de apoyar una cuestión de estado que no va en beneficio de ningún partido político, sino que va en beneficio de dotar a las comunidades autónomas de una financiación estable y razonable.

Por lo tanto, vamos a rechazar sus dos propuestas.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Costa.

Votació conjunta, si no hi ha inconvenient, a les propostes 16.327 i 16.328. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 33 vots a favor, 44 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades.

Proposta 16.329 del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Per a la seua defensa, té la paraula el senyor Pérez Grau per cinc minuts. *(Remors)*

Proposta sobre les ITV

El senyor Pérez Grau:

Senyora presidenta.

Senyores diputades, senyors diputats.

El tema va sobre la ITV, però vistes les cares de tots, crec que els que estem per a passar la ITV som ja nosaltres després de dues sessions, però farem un esforç per a acabar.

En l'any 1996, el govern de la Generalitat va privatitzar la Inspecció Tècnica de Vehicles que estava fent perfectament el Sepiva, cosa que entenem que va ser una privatització totalment innecessària.

En conseqüència, unes empreses privades es van fer càrrec del tema, unes concessionàries, que jo crec que era una forma prou irregular. Perquè estudiades les bases, calia ficar-se d'acord cinc empreses per a poder-se fer ja la distribució amb la total seguretat que anaven a rebre la concessió, perquè hi havia uns punts per demanar-la en primer lloc. O sia, que ficant-se d'acord en no repetir el primer lloc, era quasi segur que les tenien.

També va ser una cosa irregular, perquè va haver empreses que van ser rebutjades quan es va fer el concurs i després van tindre, no obstant això, la Inspecció Tècnica de Vehicles, com per exemple Villena. I pots ser inclús que no estiga ajustada a la legalitat, perquè Comissions Obreres va presentar un recurs qüestió ha sigut admès a tràmit.

Bé. Amb tot açò, què és el que van fer? Apartar la seguretat de tots el ciutadans i ficar-la en mans privades, cosa que contradiu l'estat liberal, perquè l'estat liberal el primer que va dir és: "la seguretat la marca l'estat". I ací la seguretat la fiquem en mans privades.

El dia 23 de juny el govern ens sorprén amb una cosa encara molt pitjor, que és si no l'havien separada prou, ara qualsevol taller probablement amb una simple autorització... Ja arribarà això, ja arribarà el reglament d'ací quatre mesos. Bé, quatre mesos des del 23 de juny, o siga, que ja n'han passat alguns. Pot ser que qualsevol taller amb una simple autorització pugui fer la ITV de qualsevol vehicle, cosa que és de nou deixar més la seguretat en mans de qualsevol, de qualsevol en el bon sentit de la paraula, que vol dir que si són molts a opinar es perd objectivitat, sense cap tipus de dubte.

I això a la Generalitat li pot repercutir en una possible indemnització multimilionària, perquè va rebre més de 6.000 milions de pessetes. I, clar, si les concessionàries no poden tindre la exclusivitat que han tingut fins ara, algú haurà de pagar-los això que van desemborsar en el seu dia, perquè ells tenen dret a estar 25 anys exercint i després terminis de 10 anys que poden seguir renovant-se. Per tant, si ara donen la possibilitat que un al costat pugui també tindre la possibilitat de passar la ITV, caldrà indemnitzar a eixes empreses.

També crea una certa incertesa en els treballadors. Hi ha més de 300 treballadors que estaven segurs en el Sepiva, una miqueta menys després en les concessionàries i ara el seu treball en perill. Perquè, clar, evidentment, si als tallers es passa la ITV hi haurà molta menys faena en les concessionàries que estan actuant fins este moment. Si això es fa així, augmentaran, sense cap dubte, les reclamacions. En els països europeus que ho han fet hi ha hagut moltíssimes queixes, s'han multiplicat per vint les queixes. Per exemple, que les peces han sigut cobrades més cares pels tallers, que s'han substituït peces que no calia substituir, que s'ha ficat mà d'obra abans de fer açò. Bé, l'exemple més clar és Anglaterra, que sols cal vore els resultats que s'han donat fins ara.

Jo crec que va a perdre's objectivitat, imparcialitat i, sobretot, anem a posar en perill la integritat, perquè si en estos moments tenim el que tenim en Villena, que el conseller coneix molt bé perquè s'ha denunciat de forma repetida, i és un cas, imagine's vosté que qualsevol taller ho pot fer. El tema de l'honestedat i de la integritat pot posar-se molt en perill.

Jo crec que ací hem estat parlat moltíssim, hem estat parlant moltíssim de la necessitat d'augmentar l'autogo-

vern, de tindre més competències. Doncs bé, el que hem de fer primer, abans de demanar més competències, és no deixar que aquelles que tenim siguen envaïdes, veritat? Llavors, en estos moments és clar que les competències que fan a referència a la seguretat són nostres, la seguretat industrial. Per tant, no hem de consentir que l'Estat es clave en elles i intente llevar-nos-les.

Per tant, jo crec, senyores diputades i senyors diputats, que la millor forma de visualitzar el desig d'autogovern que tenim tots, i que els portaveus d'estos grups parlamentaris han fet constatació en aquesta cambra, és deixar, abans de demanar més competències, que aquelles que tenim no ens les lleven.

Per tant, demane que recolzen esta proposta de resolució.

Moltes gràcies. *(Remors i aplaudiments des d'un sector de la cambra)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Pérez Grau.

Torn en contra? Senyor Ramírez, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

El senyor Ramírez Sorribes:

Gracias, señora presidenta.

Señor Pérez Grau, yo entiendo que a estas alturas del debate usted quiera ilustrar su intervención con una película de ciencia-ficción, porque esa es la sensación que yo he tenido cuando he escuchado cuáles van a ser las consecuencias de la aplicación de un decreto, o de un reglamento, que no está ni siquiera consensuado, ni se ha iniciado el proceso de elaboración. Por lo tanto, insisto, ciencia-ficción.

Mire, yo no voy a entrar en el fondo de la cuestión. Decirle simplemente que cuando usted dice que quizá el decreto del gobierno central respecto a las ITV, relativamente reciente, está vulnerando la capacidad de autogobierno de esta comunidad, debo decirle que sus compañeros que gobiernan en Baleares o gobiernan en Extremadura no piensan lo mismo que usted. Ninguna de esas comunidades ha presentado ningún recurso de inconstitucionalidad y tiempo han tenido.

Por lo tanto, decirle que no estamos en absoluto de acuerdo con su propuesta, pero aunque estuviéramos de acuerdo, deberíamos rechazarla por extemporánea. Mire usted, el plazo precisamente para recurrir ese decreto que ustedes nos están pidiendo, nos piden que el gobierno recurra, debo decirle que este plazo hace ya un tiempo que acabó. Decirle que el tiempo para hacerlo, como el tiempo de este debate, hace tiempo que se acabó.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ramírez.

Votació corresponent a la proposta 16.329. Senyories, comença la votació. El resultat de la votació és de 34 vots a favor, 44 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada la proposta.

Conclòs el debat de les propostes de resolució, s'alça la sessió.

(S'alça la sessió a les 21 hores i 30 minuts)